

PEFC-kriteerien tarkistamistyö 2019–2020

PEFC FI 1002:2014 -standardi

VS.

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

-Standardiluonnoksen 2. versio. Jätetään julkiseen kommentointiin 23.9.–22.10.2020

Vasemmalla palstalla on voimassa oleva PEFC FI 1002:2014 -standardin kriteeristö

Oikealla palstalla on luonnos uudesta PEFC FI -kriteeristöstä

- Kriteereiden muutokset ja kokonaan uudet tai siirretyt tekstit on korostettu **punaisella**
- Kokonaan poistetut kohdat on **yliviivattu**

PEFC-metsäsertifiointin standardityöryhmä

c/o Tapio Palvelut Oy

Hannes Pasanen, Maistraatinportti 4 A, 00240 HELSINKI

puh: 050 576 7010, s-posti: hannes.pasanen@tapio.fi

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Kriteerien otsikot:

- Kriteeri 1: Lakisääteisiä vaatimuksia noudatetaan
- Kriteeri 2: Metsien puusto säilytetään hiilinieluna
- Kriteeri 3: Metsänkäyttöilmoituksella osoitetaan hakkuun laillisuus ja selvitetään ympäristönäkökohdat
- Kriteeri 4: Metsien hoito ja käyttö perustuu ajantasaisen metsävaratiedon hyödyntämiseen
- Kriteeri 5: Metsänhoitotöiden laatu varmistetaan
- Kriteeri 6: Puuston terveydestä huolehditaan
- Kriteeri 7: Energiapuuta korjataan kestävästi
- Kriteeri 8: Taimikot hoidetaan oikea-aikaisesti kuntoon
- Kriteeri 9: Suojelualueiden suojeluarvot turvataan
- Kriteeri 10: Arvokkaiden elinympäristöjen ominaispiirteet säilytetään
- Kriteeri 11: Suoluonnon monimuotoisuutta ylläpidetään
- Kriteeri 12: Uhanalaisten lajien tunnetut elinpaikat turvataan
- Kriteeri 13: Luonnonhoidollisilla poltoilla ja kulutuksilla edistetään metsälajien monimuotoisuutta
- Kriteeri 14: Säästö- ja runkolahoppuustoa jätetään metsätalouden toimenpiteissä
- Kriteeri 15: Metsänuudistamisessa käytetään Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvia puulajeja
- Kriteeri 16: Muuntogeenistä metsänviljelyaineistoa ei käytetä
- Kriteeri 17: Vesistöjen ja pienvesien läheisyydessä toimittaessa huolehditaan vesiensuojelusta
- Kriteeri 18: Vesiensuojelusta huolehditaan kunnostusojitus- ja ojitusmätästyskohteilla
- Kriteeri 19: Pohjavesien laatu turvataan metsätalouden toimenpiteissä
- Kriteeri 20: Kasvinsuojeluaineita käytetään vastuullisesti
- Kriteeri 21: Työntekijöiden osaaminen varmistetaan
- Kriteeri 22: Työturvallisuudesta, työhyvinvoinnista ja tasa-arvosta huolehditaan
- Kriteeri 23: Työnantajavelvoitteita noudatetaan
- Kriteeri 24: Metsätyöpalveluiden hankinnoissa noudatetaan hyviä käytäntöjä
- Kriteeri 25: Metsänomistajien osaamista edistetään monipuolisesti
- Kriteeri 26: Lasten ja nuorten metsätietämystä ja luontosuhteen kehittymistä edistetään
- Kriteeri 27: Jokamiehen oikeudet turvataan
- Kriteeri 28: Metsiä ei roskata metsätalouden toimenpiteissä
- Kriteeri 29: Metsien monikäyttöedellytyksiä edistetään
- Kriteeri 30: Kiinteät muinaisjäänökset säilytetään
- Kriteeri 31: Poronhoidon toimintaedellytykset turvataan
- Kriteeri 32: Saamelaiskulttuurin ja saamelaisten perinteisten elinkeinojen toimintaedellytykset turvataan saamelaisten kotiseutualueella saamelaisten kestävä kehityksen mukaisesti

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Kriteerien otsikot:

- Kriteeri 1: Lakisääteisiä vaatimuksia noudatetaan
- Kriteeri 2: Metsien puusto säilytetään hiilinieluna
- Kriteeri 3: Metsänkäyttöilmoituksella osoitetaan hakkuun laillisuus ja selvitetään ympäristönäkökohdat
- Kriteeri 4: Metsien hoito ja käyttö perustuu ajantasaisen **luonto- ja** metsävaratiedon hyödyntämiseen
- Kriteeri 5: Metsänhoitotöiden laatu varmistetaan
- Kriteeri 6: Puuston terveydestä huolehditaan
- Kriteeri 7: Energiapuuta korjataan kestävästi
- Kriteeri 8: Taimikot hoidetaan oikea-aikaisesti kuntoon
- Kriteeri 9: Suojelualueiden suojeluarvot turvataan
- Kriteeri 10: Arvokkaiden elinympäristöjen ominaispiirteet säilytetään
- Kriteeri 11: Suoluonnon monimuotoisuutta **ja ekosysteemipalveluita** ylläpidetään
- Kriteeri 12: Uhanalaisten lajien tunnetut elinpaikat turvataan
- Kriteeri 13: Luonnonhoidollisilla poltoilla ja kulutuksilla edistetään metsälajien monimuotoisuutta
- Kriteeri 14: ~~Säästö- ja runkolahoppuustoa jätetään metsätalouden toimenpiteissä~~ **Metsätalouden toimenpiteissä jätetään säästö- ja kuollutta puuta sekä säästetään sekapuustoa ja tiheikköjä**
- Kriteeri 15: Metsänuudistamisessa käytetään Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvia puulajeja
- Kriteeri 16: Muuntogeenistä metsänviljelyaineistoa ei käytetä
- Kriteeri 17: Vesistöjen ja pienvesien läheisyydessä toimittaessa huolehditaan vesiensuojelusta **ja luonnonhoidosta**
- ~~Kriteeri 18: Vesiensuojelusta huolehditaan kunnostusojitus- ja ojitusmätästyskohteilla~~
- Kriteeri 19: Pohjavesien laatu turvataan metsätalouden toimenpiteissä
- Kriteeri 20: Kasvinsuojeluaineita käytetään vastuullisesti
- Kriteeri 21: Työntekijöiden osaaminen varmistetaan
- Kriteeri 22: ~~Työturvallisuudesta, työhyvinvoinnista ja tasa-arvosta huolehditaan~~ **Huolehditaan turvallisen ja laadukkaan työnteon edellytyksistä**
- Kriteeri 23: Työnantajavelvoitteita noudatetaan
- Kriteeri 24: Metsätyöpalveluiden hankinnoissa noudatetaan hyviä käytäntöjä
- Kriteeri 25: Metsänomistajien osaamista edistetään monipuolisesti
- Kriteeri 26: Lasten ja nuorten metsätietämystä ja luontosuhteen kehittymistä edistetään
- Kriteeri 27: Jokamiehen oikeudet turvataan **ja ulkoilureittien kulkukelpoisuus varmistetaan**
- Kriteeri 28: Metsiä ei roskata metsätalouden toimenpiteissä
- ~~Kriteeri 29: Metsien monikäyttöedellytyksiä edistetään~~
- Kriteeri 30: Kiinteät muinaisjäänökset säilytetään
- Kriteeri 31: Poronhoidon toimintaedellytykset turvataan
- Kriteeri 32: Saamelaiskulttuurin ja saamelaisten perinteisten elinkeinojen toimintaedellytykset turvataan saamelaisten kotiseutualueella saamelaisten kestävä kehityksen mukaisesti
- Kriteeri 33: Luonnontuotteita hyödynnetään kestävästi**
- Kriteeri 34: Maankäytön muutosta koskeva kriteeri**

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Kriteereiden ja indikaattoreiden (mittareiden) soveltamista koskevat lyhenteet:

- (ary) alueellinen ryhmäsertifiointi
- (ry) muu ryhmäsertifiointi
- (mo) metsänomistajakohtainen sertifiointi.

Otsikko	Kriteeri 1: Lakisääteisiä vaatimuksia noudatetaan
Kriteeri	Metsätaloudessa noudatetaan voimassa olevaa metsä-, ympäristö- ja työlainsäädäntöä sekä niihin liittyviä Suomen ratifioimia kansainvälisiä sopimuksia. Ahvenanmaan maakunnassa sovelletaan kuitenkin Ahvenanmaan lainsäädäntöä ja viranomaispäätöksiä siltä osin kuin ne kuuluvat Ahvenanmaan itsehallinto-oikeuteen.
Indikaattorit	Oikeuden tekemät ratkaisut ja viranomaisten päätökset ¹⁾ , joissa metsän omistajan/haltijan tai metsäorganisaation ²⁾ toiminnan on todettu olleen sertifioidulla alueella sertifikaatin voimassaoloaikana metsä-, ympäristö- tai työlainsäädännön vastaista.
Määritelmät	1) <u>Tuomioistuिन tai toimivaltainen viranomainen</u> on valituskelteisessä ratkaisussaan todennut, että metsän omistaja/haltija tai metsäorganisaatio ei ole noudattanut metsä-, ympäristö- ja työlainsäädäntöä tai niihin liittyviä Suomen ratifioimia kansainvälisiä sopimuksia. Esimerkkejä viranomaisten päätöksistä ovat: <ul style="list-style-type: none"> - maaseutuviraston tekemä metsälain (1093/1996) 20 § 2 momentin mukainen metsänuudistamistöiden teettämispäätös - maaseutuviraston tekemä kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) 15 § 3 momentin mukainen takaisinperintäpäätös - alueellisen ympäristöviranomaisen tekemä luonnonsuojelulain (1096/1996) 57 § 1 momentin mukainen päätös ja - työsuojeluviranomaisen työsuojeluvalvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetun lain (44/2006) 15 §:n mukainen päätös tai 16 §:n mukainen käyttökielto. 2) <u>Metsäorganisaatioilla</u> tarkoitetaan Suomen metsäkeskusta, metsänhoitoyhdistyksiä, metsäteollisuusyrityksiä, Metsähallitusta sekä muita metsäsertifiointiin sitoutuneita organisaatioita.

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Kriteereiden ja indikaattoreiden (mittareiden) soveltamista koskevat lyhenteet:

- (ary) alueellinen ryhmäsertifiointi
- (ry) muu ryhmäsertifiointi
- (mo) metsänomistajakohtainen sertifiointi.

Otsikko	Kriteeri 1: Lakisääteisiä vaatimuksia noudatetaan
Kriteeri	Metsien hoidossa ja käytössä noudatetaan voimassa olevaa metsä-, ympäristö- ja työlainsäädäntöä sekä niihin liittyviä Suomen ratifioimia kansainvälisiä sopimuksia. Ahvenanmaan maakunnassa sovelletaan kuitenkin Ahvenanmaan lainsäädäntöä ja viranomaispäätöksiä siltä osin kuin ne kuuluvat Ahvenanmaan itsehallinto-oikeuteen.
Indikaattorit	Oikeuden tekemät ratkaisut ja viranomaisten päätökset ¹⁾ , joissa metsän omistajan/haltijan tai metsäorganisaation ²⁾ toiminnan on todettu olleen sertifioidulla alueella sertifikaatin voimassaoloaikana metsä-, ympäristö- tai työlainsäädännön vastaista.
Määritelmät	1) <u>Tuomioistuिन tai toimivaltainen viranomainen</u> on valituskelteisessä ratkaisussaan todennut, että metsän omistaja/haltija tai metsäorganisaatio ei ole noudattanut metsä-, ympäristö- ja työlainsäädäntöä tai niihin liittyviä Suomen ratifioimia kansainvälisiä sopimuksia. ~~Esimerkkejä viranomaisten päätöksistä ovat:~~ <ul style="list-style-type: none"> ~~— maaseutuviraston tekemä metsälain (1093/1996) 20 § 2 momentin mukainen metsänuudistamistöiden teettämispäätös~~ ~~— maaseutuviraston tekemä kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) 15 § 3 momentin mukainen takaisinperintäpäätös~~ ~~— alueellisen ympäristöviranomaisen tekemä luonnonsuojelulain (1096/1996) 57 § 1 momentin mukainen päätös ja~~ ~~— työsuojeluviranomaisen työsuojeluvalvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetun lain (44/2006) 15 §:n mukainen päätös tai 16 §:n mukainen käyttökielto.~~ 2) <u>Metsäorganisaatioilla</u> tarkoitetaan Suomen metsäkeskusta, metsänhoitoyhdistyksiä, metsäteollisuusyrityksiä, Metsähallitusta sekä muita metsäsertifiointiin sitoutuneita organisaatioita.

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Otsikko	Kriteeri 2: Metsien puusto säilytetään hiilinieluna
Kriteeri	(ary) Hakkuissa ei ylitetä alueen suurinta kestäväää hakkuumäärää ³⁾ auditointia edeltävällä viisivuotisjaksolla ⁴⁾ . Viisivuotisjakson hakkuumäärä ⁵⁾ voi kuitenkin luonnontuhon vuoksi olla suurinta kestäväää hakkuumäärää suurempi. Kriteeriä sovelletaan, kun sertifioitu pinta-ala on vähintään 700 000 ha. (ry + mo) Metsävarojen määrä ja laatu turvataan huolehtimalla metsän uudistamisesta uudistushakkuissa.
Indikaattorit	(ary) Viisivuotisjakson hakkuumäärää verrataan alueelle laskettuun suurimpaan kestäväään hakkuumäärään. (ry + mo) Oikeuden tekemät ratkaisut ja viranomaisten päätökset ¹⁾ , joissa metsän omistajan/haltijan on todettu laiminlyöneen uudistamisvelvoitteen.
Määritelmät	3) <u>Suurimpana kestäväänä hakkuumääränä</u> pidetään kulloinkin voimassa olevan metsätalouden alueellista tavoiteohjelmaa varten tehdyn laskelman viisivuotiskaudelle suhteutettua keskiarvoa. 4) Vastaavana aikana puustoon (runkopuuhun) sitoutuu enemmän hiiltä kuin sitä poistuu runkopuun korjuussa. Metsien puusto säilyy hiilinieluna tietyn ajanjaksona silloin kun puuston kasvu on suurempi kuin poistuma. 5) <u>Hakkuumäärään</u> sisältyy vuosittaisen runkopuun eli tukki- ja kuitupuun sekä pienkiinteistöjen käyttämän polttopuun hakkuumäärä (Metsätalostollinen vuosikirja 2013, s. 186, taulukko 5.9 Hakkuukertymä alueittain).

Otsikko	Kriteeri 3: Metsänkäyttöilmoituksella osoitetaan hakkuun laillisuus ja selvitetään ympäristönäkökohdat
Kriteeri	Hakkuihin liittyvien lakisääteisten velvoitteiden ja metsäsertifioinnin kriteerien täyttymiseksi hakkuutoimenpidealueelle laaditaan ennen hakkuuta metsänkäyttöilmoitus tai erillinen ympäristöselvitys ⁶⁾ niissä tapauksissa, joissa metsänkäyttöilmoitus ei ole lakisääteinen eikä sitä ole tehty. Kriteeri ei koske kotitarvehakkuuta.

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Otsikko	Kriteeri 2: Metsien puusto säilytetään hiilinieluna
Kriteeri	(ary) Poistuma³⁾ ei ylitä kasvua auditointia edeltävällä viisivuotisjaksolla ⁴⁾ . Viisivuotisjakson poistuma voi ylittää kasvun luonnontuhon vuoksi, luonnontuhon estämiseksi tai kasvatusvaiheessa olevien metsien hyvän metsänhoidon suositusten⁵⁾ mukaisten hakkuiden toteuttamiseksi . Kriteeriä sovelletaan, kun sertifioitu pinta-ala on vähintään 700 000 ha. (ry + mo) Metsävarojen määrä ja laatu turvataan huolehtimalla metsän uudistamisesta uudistushakkuissa.
Indikaattorit	(ary) Viisivuotisjakson poistumaa verrataan VMI:n⁶⁾ perusteella alueelle laskettuun kasvuun . (ry + mo) Oikeuden tekemät ratkaisut ja viranomaisten päätökset ¹⁾ , joissa metsän omistajan/haltijan on todettu laiminlyöneen uudistamisvelvoitteen.
Määritelmät	3) ~~Suurimpana kestäväänä hakkuumääränä~~ pidetään kulloinkin voimassa olevan metsätalouden alueellista tavoiteohjelmaa varten tehdyn laskelman viisivuotiskaudelle suhteutettua keskiarvoa. 3) Poistuma sisältää hakkuukertymän, metsään tähteinä jäävän runkopuun (metsähukkapuu) ja metsään käyttämättä jäävän luontaisesti kuolleen puun (luonnonpoistuma). Poistuman lähteenä käytetään Luonnonvarakeskuksen tilastoja. 4) Vastaavana aikana puustoon (runkopuuhun) sitoutuu enemmän hiiltä kuin sitä poistuu runkopuun korjuussa. Metsien puusto säilyy hiilinieluna tietyn ajanjaksona silloin kun puuston kasvu on suurempi kuin poistuma. 5) Metsänhoidon suositukset. 6) Luonnonvarakeskuksen valtakunnan metsien inventointi.

Otsikko	Kriteeri 3: Metsänkäyttöilmoituksella osoitetaan hakkuun laillisuus ja selvitetään ympäristönäkökohdat
Kriteeri	Hakkuihin liittyvien lakisääteisten velvoitteiden ja metsäsertifioinnin kriteerien täyttymiseksi hakkuutoimenpidealueelle laaditaan ennen hakkuuta metsänkäyttöilmoitus tai erillinen ympäristöselvitys ⁷⁾ niissä tapauksissa, joissa metsänkäyttöilmoitus ei ole lakisääteinen eikä sitä ole tehty. Ympäristöselvityksenä voidaan käyttää metsänkäyttöilmoitusta myös silloin, kun metsälaki ei edellytä metsänkäyttöilmoituksen jättämistä. Hakkuusopimuksessa määritellään ympäristöselvityksen laatija silloin, kun metsälaki ei edellytä metsänkäyttöilmoitusta tai ympäristöselvityksenä ei käytetä kaavan laadinnan yhteydessä laadittua ympäristöselvitystä.

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Indikaattorit	Hakkuuseen on tehty metsänkäyttöilmoitus tai erillinen ympäristöselvitys.
Määritelmät	6) <u>Ympäristöselvitys</u> sisältää arvion toimenpiteen tekemisen vaikutuksista seuraavien kohteiden ominaispiirteiden säilymiseen: <ul style="list-style-type: none"> - suojelualueet (kriteeri 9) - metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt (kriteeri 10) - uhanalaisten lajien elinpaikat (kriteeri 12) - kiinteät muinaisjäännökset (kriteeri 30) - maanomistajan omalla päätöksellään rajaamat tai kaavoituksella rajatut riistanhoito-, virkistys- tms. kohteet. Yleis-, asema- ja ranta-asemakaava-alueilla kaavan laadinnan yhteydessä laadittu ympäristöselvitys kattaa kriteerin vaatimuksen.

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	Kriteeri ei koske kotitarvehakkuita.
Indikaattorit	Hakkuuseen on tehty metsänkäyttöilmoitus tai erillinen ympäristöselvitys.
Määritelmät	7) <u>Ympäristöselvitys</u> sisältää arvion toimenpiteen tekemisen vaikutuksista seuraavien kohteiden ominaispiirteiden säilymiseen: <ul style="list-style-type: none"> - suojelualueet (kriteeri 9) - metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt (kriteeri 10) - uhanalaisten lajien elinpaikat (kriteeri 12) - kiinteät muinaisjäännökset (kriteeri 30) - maanomistajan omalla päätöksellään rajaamat tai kaavoituksella rajatut riistanhoito-, virkistys- tms. kohteet. Yleis-, asema- ja ranta-asemakaava-alueilla kaavan laadinnan yhteydessä laadittu ympäristöselvitys kattaa kriteerin vaatimuksen.

Otsikko	Kriteeri 4: Metsien hoito ja käyttö perustuu ajantasaisen metsävaratiedon hyödyntämiseen
Kriteeri	Metsänomistajalla on käytössään päätöksentekonsa tueksi ajantasaiset tiedot ⁷⁾ tilansa metsävaroista, luontokohteista ja kiinteistä muinaisjäännöksistä sekä arvio hakkuumahdollisuuksista ja metsänhoitotarpeista. (ary) Alueellisella metsäsuunnittelulla edistetään metsien kestävää hoitoa ja käyttöä.
Indikaattorit	(ary) Alueelle on laadittu metsien tilaa ja käyttöä kuvaava suunnitelma ⁸⁾ . Metsänomistajalla on metsätalouden tavoitteiden määrittelyssä sekä metsätoimenpiteiden suunnittelussa ja toteutuksessa käytössään metsikkökohtaiset metsävaratiedot sertifioidulla alueella. Vaatimusta ei sovelleta, jos metsänomistajan sertifioidun metsätalouden pinta-ala on yhteensä alle 50 ha.
Määritelmät	7) <u>Tiedot</u> kattavat: <ul style="list-style-type: none"> - metsikkökohtaiset puusto- ja maaperätiedot - metsikkökohtaiset metsänhoitotarpeet - hakkuumahdollisuudet - Natura 2000 -alueet - kriteerissä 10 määritellyt metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt - kriteerissä 12 määritellyt uhanalaisten lajien tunnetut elinpaikat - valtion rahoittamat ympäristötukikohteet ja pysyvän suojelun kohteet

Otsikko	Kriteeri 4: Metsien hoito ja käyttö perustuu ajantasaisen luonto- ja metsävaratiedon hyödyntämiseen
Kriteeri	Metsänomistajalla on käytössään päätöksentekonsa tueksi ajantasaiset tiedot ⁸⁾ tilansa metsävaroista, luontokohteista ja kiinteistä muinaisjäännöksistä sekä arvio hakkuumahdollisuuksista ja metsänhoitotarpeista. (ary) Alueellisella metsäsuunnittelulla edistetään metsien kestävää hoitoa ja käyttöä.
Indikaattorit	(ary) Alueelle on laadittu metsien tilaa ja käyttöä kuvaava suunnitelma ⁹⁾ . Metsänomistajalla on metsätalouden tavoitteiden määrittelyssä sekä metsätoimenpiteiden suunnittelussa ja toteutuksessa käytössään metsikkökohtaiset metsävaratiedot ja toimenpidetarpeet sertifioidulla alueella ¹⁰⁾ . Vaatimusta ei sovelleta, jos metsänomistajan sertifioidun metsätalouden pinta-ala on yhteensä alle 50 ha. Metsänomistajalla on tieto tilansa muiden kuin jokamiehen oikeudella kerättävien luonnontuotteiden ¹¹⁾ kestävästä hyödyntämismahdollisuudesta silloin, kun ko. tuotteita hyödynnetään kaupallisesti ¹²⁾ .
Määritelmät	8) <u>Tiedot</u> kattavat: <ul style="list-style-type: none"> - metsikkökohtaiset puusto- ja maaperätiedot - metsikkökohtaiset metsänhoitotarpeet - hakkuumahdollisuudet

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	<p>- muinaisjäännösrekisteriin merkityt kiinteät muinaisjäännökset, joista on olemassa luotettavat sijaintitiedot. Tietojen ajantasaisuus tarkistetaan vähintään kymmenen vuoden välein.</p> <p>8) Tällaiseksi <u>suunnitelmaksi</u> katsotaan esimerkiksi alueellinen metsäohjelma.</p>
--	--

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	<p>- Natura 2000 -alueet - kriteerissä 10 määritellyt metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt - kriteerissä 12 määritellyt uhanalaisten lajien tunnetut elinpaikat - valtion rahoittamat ympäristötukikohteet ja pysyvän suojelun kohteet - muinaisjäännösrekisteriin merkityt kiinteät muinaisjäännökset, joista on olemassa luotettavat sijaintitiedot. Tietojen ajantasaisuus tarkistetaan vähintään kymmenen vuoden välein.</p> <p>9) Tällaiseksi <u>suunnitelmaksi</u> katsotaan esimerkiksi alueellinen metsäohjelma.</p> <p>10) Metsänomistajan metsätilaa koskevat metsään.fi-järjestelmän metsävaratiedot ja toimenpide-esitykset katsotaan täyttävän vaadittavat tiedot.</p> <p>11) Luonnontuotteilla tarkoitetaan luonnonvaraisia tai puoliviljeltyjä metsämarjoja ja -sieniä, luonnonkasveja, sammalia ja jäkäliä sekä erikoisluonnontuotteita kuten mahlaa, pakuria, pihkaa, kuusen kerkkiä ja kuntaa.</p> <p>12) Vaatimus koskee metsänomistajan omaa kaupallista sekä sopimukseen perustuvaa keruutoimintaa.</p>
--	--

Otsikko	Kriteeri 5: Metsänhoitotöiden laatu varmistetaan
Kriteeri	Metsänomistajille metsäpalveluita tarjoavilla toimijoilla ⁹⁾ on käytössään laadunseuranta ¹⁰⁾ työn laadun hallintaan metsänuudistamiseen ja taimikonhoitoon liittyvissä töissä ¹¹⁾ .
Indikaattorit	(ary + ry) Metsänhoitotöitä toteuttavilla toimijoilla on laadunseuranta laadun varmistamiseen metsänhoitotöissä. Metsänomistajan ja toimijoiden metsäpalvelusopimuksissa on edellytetty, että toimijalla on käytössään laadunseuranta työn laadun varmistamiseen.
Määritelmät	9) <u>Toimijoilla</u> tarkoitetaan metsänomistajille metsäpalveluita tarjoavia yrityksiä kuten metsänhoitoyhdistyksiä, metsäyhtiöitä ja metsäpalveluyrittäjiä. 10) Työn <u>laadunseurannalla</u> tarkoitetaan menettelytapaa, jolla osoitetaan tehdyn työn laatu asetettuihin vaatimuksiin nähden. Laadunseuranta voi olla työn toteuttajan tekemää omavalvontaa ja/tai ulkopuolisen tahon tekemää seurantaa. 11) <u>Metsänhoitotöihin</u> luetaan kuuluviksi seuraavat työläjit: maanmuokkaus, kylvä, istutus, taimikon varhaisperkaus ja taimikonharvennus.

Otsikko	Kriteeri 5: Metsänhoitotöiden laatu varmistetaan
Kriteeri	Metsänomistajille metsäpalveluita tarjoavilla toimijoilla ¹³⁾ on käytössään laadunseuranta ¹⁴⁾ työn laadun hallintaan metsänuudistamiseen ja taimikonhoitoon liittyvissä töissä ¹⁵⁾ .
Indikaattorit	(ary + ry) Metsänhoitotöitä toteuttavilla toimijoilla on laadunseuranta laadun varmistamiseen metsänhoitotöissä. Metsänomistajan ja toimijoiden metsäpalvelusopimuksissa on edellytetty, että toimijalla on käytössään laadunseuranta työn laadun varmistamiseen.
Määritelmät	13) <u>Toimijoilla</u> tarkoitetaan metsänomistajille metsäpalveluita tarjoavia yrityksiä kuten metsänhoitoyhdistyksiä, metsäyhtiöitä ja metsäpalveluyrittäjiä. 14) Työn <u>laadunseurannalla</u> tarkoitetaan dokumentoitua menettelytapaa, jolla osoitetaan tehdyn työn laatu asetettuihin vaatimuksiin nähden. Laadunseuranta voi olla työn toteuttajan tekemää omavalvontaa ja/tai ulkopuolisen tahon tekemää seurantaa. 15) <u>Metsänhoitotöihin</u> luetaan kuuluviksi seuraavat työläjit: maanmuokkaus, kylvä, istutus, taimikon varhaisperkaus ja taimikonharvennus.

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Otsikko	Kriteeri 6: Puuston terveydestä huolehditaan
Kriteeri	<p>Kuusenjuurikäävän (<i>Heterobasidion parviporum</i>) ja männynjuurikäävän (<i>Heterobasidion annosum</i>) leviämistä estetään riskikohteiden¹²⁾ puunkorjuussa. Juurikäävän torjunnassa käytetään käyttäjille turvallisia menetelmiä¹³⁾.</p> <p>Puunkorjuussa vältetään kasvamaan jäävän puuston vahingoittamista sekä puuston kasvuolosuhteita heikentäviä maastovaurioita.</p> <p>Puutavaran varastoinnissa huolehditaan hyönteistuhojen torjunnasta.</p>
Indikaattorit (mittarit)	<p>Juurikäävän torjuntatoimenpiteiden osuus sertifioidulla alueella ja toimijakohtaisesti¹⁴⁾ on vähintään 85 % riskikohteiden hakuupinta-alasta¹⁵⁾.</p> <p>Kasvatushakkuissa vaurioituneiden puiden keskimääräinen osuus on enintään viisi prosenttia kasvamaan jätetyistä kasvatuskelpoisista puista. Vaurioituneiden puiden osuus lasketaan vuosittain viiden edellisen vuoden korjuujäljen tarkastustulosten liukuvana keskiarvona. Kivennäismaiden¹⁶⁾ kasvatushakkuissa metsäkoneiden aiheuttamien ajourapainumien keskimääräinen osuus on enintään viisi prosenttia ajourien pituudesta. Ajourapainumien osuus lasketaan vuosittain viiden edellisen vuoden korjuujäljen tarkastustulosten liukuvana keskiarvona.^{17), 18)}</p> <p>Työn tilaajalla⁵⁷⁾ on suositukset hakkuutyötä haittaavan alikasvoksen raivauksesta ennen hakkuuta.</p> <p>Puutavaran varastoinnissa noudatetaan metsätuhojen torjunnasta säädettyä lakia (1087/2013). Toimivaltainen viranomaislain ei ole päätöksellään asettanut lain 24 §:n mukaisia uhkasakkoja tai uhkia eikä antanut 25 §:n mukaisia tuomioita, jotka liittyvät hyönteistuhojen torjunnan laiminlyönteihin puutavaran välivarastoinnissa.</p>
Määritelmät	<p>12) <u>Riskikohteilla</u> tarkoitetaan metsälain eteläisen ja keskisen Suomen alueilla sijaitsevia havupuuvaltaisia hakkuukohteita, joilla puunkorjuu tehdään toukokuun 1. päivän ja marraskuun 30. päivän välisenä aikana.</p> <p>13) <u>Käyttäjille turvallisia menetelmiä</u> ovat havupuukantojen käsittely harmaarvokka- tai urealiuksella sekä sienitautien leviämistä aiheuttavien havupuiden kantojen poisto uudistushakkuualueelta. Uudistushakkuualue, jolta kannot on poistettu juurikäävän leviämisen estämiseksi, sisältyy torjuntatoimenpitein käsiteltyyn pinta-alaan.</p> <p>14) <u>Toimijalla</u> tarkoitetaan tässä kriteerissä hakkuuoikeuden haltijaa.</p> <p>15) <u>Torjunta-toimenpiteiden osuus</u> lasketaan käsiteltyjen ja riskikohteilla tehtyjen hakkuuiden pinta-alojen suhteena. Laskelma tehdään sertifiointialueelta toimivilta metsäorganisaatioilta kerättyjen tietojen perusteella.</p> <p>16) Hakkuukohteet jaetaan kivennäis- ja turvemaiden kohteisiin.</p>

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Otsikko	Kriteeri 6: Puuston terveydestä huolehditaan
Kriteeri	<p>Kuusenjuurikäävän (<i>Heterobasidion parviporum</i>) ja männynjuurikäävän (<i>Heterobasidion annosum</i>) leviämistä estetään riskikohteiden¹²⁾ puunkorjuussa. Juurikäävän torjunnassa käytetään käyttäjille ja ympäristölle turvallisia menetelmiä¹⁶⁾.</p> <p>Puunkorjuussa vältetään kasvamaan jäävän puuston vahingoittamista sekä puuston kasvuolosuhteita heikentäviä maastovaurioita.</p> <p>Puutavaran varastoinnissa huolehditaan hyönteistuhojen torjunnasta.</p> <p>Toimitaan riistavahinkojen ehkäisemiseksi.</p>
Indikaattorit (mittarit)	<p>~~Juurikäävän torjuntatoimenpiteiden osuus sertifioidulla alueella ja toimijakohtaisesti¹⁴⁾ on vähintään 85 % riskikohteiden hakuupinta-alasta¹⁵⁾.~~</p> <p>Juurikäävän torjunnassa ja puutavaran varastoinnissa noudatetaan metsätuhojen torjunnasta säädettyä lakia (1087/2013). Toimivaltainen viranomaislain ei ole päätöksellään asettanut lain 24 §:n mukaisia uhkasakkoja tai uhkia eikä antanut 25 §:n mukaisia tuomioita, jotka liittyvät metsätuhojen torjunnasta annetun lain säännösten rikkomiseen.</p> <p>Kasvatushakkuissa vaurioituneiden puiden keskimääräinen osuus on enintään viisi prosenttia kasvamaan jätetyistä kasvatuskelpoisista puista. Vaurioituneiden puiden osuus lasketaan vuosittain viiden edellisen vuoden korjuujäljen tarkastustulosten liukuvana keskiarvona. Kivennäismaiden¹⁷⁾ kasvatushakkuissa metsäkoneiden aiheuttamien ajourapainumien keskimääräinen osuus on enintään viisi prosenttia ajourien pituudesta. Ajourapainumien osuus lasketaan vuosittain viiden edellisen vuoden korjuujäljen tarkastustulosten liukuvana keskiarvona.^{18), 19)}</p> <p>Työn tilaajalla²⁰⁾ on suositukset hakkuutyötä haittaavan alikasvoksen raivauksesta ennen hakkuuta.</p> <p>Metsäorganisaatiot²⁾ ja metsästysorganisaatiot²¹⁾ tekevät yhteistyötä riistavahinkojen ehkäisemiseksi, riistanhoidon edistämiseksi ja riistaeläinten elinympäristöjen turvaamiseksi.</p>
Määritelmät	<p>17) <u>Riskikohteilla</u> tarkoitetaan metsälain eteläisen ja keskisen Suomen alueilla sijaitsevia havupuuvaltaisia hakkuukohteita, joilla puunkorjuu tehdään toukokuun 1. päivän ja marraskuun 30. päivän välisenä aikana.</p> <p>16) <u>Käyttäjille ja ympäristölle turvallisia menetelmiä</u> ovat havupuukantojen käsittely harmaarvokka- tai urealiuksella, sekä sienitautien leviämistä aiheuttavien havupuiden kantojen poisto uudistushakkuualueelta. Uudistushakkuualue, jolta kannot on poistettu juurikäävän leviämisen</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	<p><u>Kivennäismaaksi</u> katsotaan kasvupaikka, jossa turvekerroksen paksuus on alle 30 cm.</p> <p>17) <u>Kasvatushakkuut, vaurioitunut puu, kasvatuskelpoinen puu ja ajourapainuma</u> sekä muut korjuujäljen mittaamisessa käytetyt termit on määritelty metsälaissa (1092/1996) ja valtioneuvoston asetuksessa metsien kestävästä hoidosta ja käytöstä (1308/2013). Korjuujäljen tarkastusmenettelyn tulee olla vertailukelpoinen Suomen metsäkeskuksen ylläpitämän maastotarkastusohjeen kanssa.</p> <p>18) <u>Korjuujäljen tarkastukset</u> tuottavat omat puustovaurio- ja ajourapainumaprosentit tasa- ja eri-ikäisrakenteisen metsän kasvatushakkuille. Kriteerin tarkoittama puustovaurioiden ja ajourapainumien osuus lasketaan vuosittain sertifiointialueella tehtyjen tasa- ja eri-ikäisrakenteisen metsän kasvatushakkuiden kokonaispinta-aloilla painotettuna keskiarvona.</p>
--	--

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	<p>estämiseksi, sisältyy torjuntatoimenpitein käsiteltävään pinta-alaan.</p> <p>17) <u>Toimijalla</u> tarkoitetaan tässä kriteerissä hakkuuoikeuden haltijaa.</p> <p>18) <u>Torjunta toimenpiteiden osuus</u> lasketaan käsiteltävien ja riskikohteilla tehtyjen hakkuiden pinta-alojen suhteena. Laskelma tehdään sertifiointialueelta toimivilta metsäorganisaatioilta kerättyjen tietojen perusteella.</p> <p>17) Hakkuukohteet jaetaan kivennäis- ja turvemaiden kohteisiin. <u>Kivennäismaaksi</u> katsotaan kasvupaikka, jossa turvekerroksen paksuus on alle 30 cm.</p> <p>18) <u>Kasvatushakkuut, vaurioitunut puu, kasvatuskelpoinen puu ja ajourapainuma</u> sekä muut korjuujäljen mittaamisessa käytetyt termit on määritelty metsälaissa (1092/1996) ja valtioneuvoston asetuksessa metsien kestävästä hoidosta ja käytöstä (1308/2013). Korjuujäljen tarkastusmenettelyn tulee olla vertailukelpoinen Suomen metsäkeskuksen ylläpitämän maastotarkastusohjeen kanssa.</p> <p>19) <u>Korjuujäljen tarkastukset</u> tuottavat omat puustovaurio- ja ajourapainumaprosentit tasa- ja eri-ikäisrakenteisen metsän kasvatushakkuille. Kriteerin tarkoittama puustovaurioiden ja ajourapainumien osuus lasketaan vuosittain sertifiointialueella tehtyjen tasa- ja eri-ikäisrakenteisen metsän kasvatushakkuiden kokonaispinta-aloilla painotettuna keskiarvona.</p> <p>20) <u>Tilajalla</u> tarkoitetaan luonnollista tai juridista henkilöä, joka urakointipalvelun ostajana ja työn teettäjänä tekee urakointisopimuksen ja jolle työntulos luovutetaan.</p> <p>21) Metsästysorganisaatioilla tarkoitetaan Suomen riistakeskusta sekä Suomen Metsästäjäliittoa.</p>
--	--

Otsikko	Kriteeri 7: Energiapuuta korjataan kestävästi
Kriteeri	<p>Korjattaessa latvusmassaa ja kantoja hakkuualoilta toimitaan tavoilla, jotka ottavat huomioon hakkuualan puuntuotoskyvyn ja monimuotoisuuden sekä vesiensuojeluun liittyvät näkökohdat.</p> <p>Kasvatushakkuiden energiapuun korjuussa säästetään mahdollisuuksien mukaan riistatihekköjä.</p> <p>Energiapuuviljelmiä varten ei oteta käyttöön luonnontilaisia soita.</p> <p>Uudistushakkuualoilta jätetään korjaamatta biomassaa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - latvusmassaa¹⁹⁾ noin 30 % mahdollisimman tasaisesti - säästökantoja²⁰⁾ vähintään 25 kpl/ha, savi- ja silttimailloja vähintään 45 kpl/ha - lisäksi aiemmissa hakkuissa jääneet kannot sekä alle 15 cm paksut kannot.

Otsikko	Kriteeri 7: Energiapuuta korjataan kestävästi
Kriteeri	<p>Korjattaessa latvusmassaa ja kantoja hakkuualoilta toimitaan tavoilla, jotka ottavat huomioon hakkuualan puuntuotoskyvyn ja monimuotoisuuden sekä vesiensuojeluun liittyvät näkökohdat.</p> <p>~~Kasvatushakkuiden energiapuun korjuussa säästetään mahdollisuuksien mukaan riistatihekköjä.~~</p> <p>~~Energiapuuviljelmiä varten ei oteta käyttöön luonnontilaisia soita.~~</p> <p>Uudistushakkuualoilta jätetään korjaamatta biomassaa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - latvusmassaa²²⁾ noin 30 % mahdollisimman tasaisesti - säästökantoja²³⁾ vähintään 25 kpl/ha, savi- ja silttimailloja vähintään 45 kpl/ha - lisäksi aiemmissa hakkuissa jääneet kannot sekä alle 15 cm paksut kannot.

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	<p>Juurikäävän saastuttamilta alueilta voidaan korjata kaikki havupuun kannot.</p> <p>Energiapuun korjuussa ei korjata kriteerin 14 tarkoittamia eläviä säästöpuita eikä vaurioiteta järeitä lahoppuita.</p> <p>Energiapuun korjuussa noudatetaan seuraavia kohdevalintaperusteita.</p> <p>a) uudistusalojen latvusmassan korjuuseen sopivat kohteet:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kuivahkot kankaat ja niitä viljavammat kivennäismaat ja vastaavat turvemaat. <p>b) uudistusalojen kantojen korjuuseen sopivat kohteet:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kuivahkot kankaat ja niitä viljavammat kivennäismaat ja vastaavat turvemaat - jos uudistusalalla on männynjuurikääpä, kaikki kangasmaiden kasvupaikat karukkokankaita lukuun ottamatta. <p>c) kasvatushakkuiden kokopuun korjuuseen sopivat kohteet:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kuivahkot kankaat ja niitä viljavammat kivennäismaat ja vastaavat turvemaat. Kuitenkin jos kuusen osuus runkoluvusta on ennen harvennusta yli 75 %, kokopuun korjuuta ei tule tehdä. <p>d) boorinpuutoksesta kärsivissä kuusikoissa latvusmassaa voidaan korjata tai tehdä kokopuun korjuuta, jos metsikön puuston ravinnetasapaino turvataan boorilannoituksella.</p> <p>Biomassan säästämistä koskevat vaatimukset eivät koske yleis- ja asemakaava-alueiden niitä alueita, joilla metsälakia ei sovelleta.</p>
Indikaattorit	<p>Energiapuun korjuu on tapahtunut alueella kriteerin edellyttämällä tavalla, kun</p> <p>a) edellä mainittujen arviointitunnusten (korjuukohteiden valinta, uudistushakkuualoille jätettävän biomassan vähimmäismäärä, säästö- ja lahoppuiden turvaaminen ja vesiensuojelutoimenpiteet) suhteen erinomaisiksi tai hyväiksi arvioitujen kohteiden osuus korjuualasta on seurannan²¹⁾ tulosten perusteella vähintään 90 %</p> <p>b) luonnontilaisia soita ei ole ojitettu energiapuuviljelyksiä varten.</p>
Määritelmät	<p>19) <u>Latvusmassaa</u> ovat latvat, oksat, neulaset ja lehdet. Työn tilaajalla⁵⁷⁾ on ohjeet latvusmassan jättämistä koskevan vaatimuksen toteuttamiseen.</p> <p>20) <u>Säästökannoiksi</u> lasketaan viimeisimmässä hakkuussa syntyneet, halkaisijaltaan yli 15 cm paksut kannot.</p> <p>21) <u>Seuranta</u> voi olla sertifikaatin haltijan tai toimijan oma seurantajärjestelmä tai esimerkiksi Suomen metsäkeskuksen toteuttama luonnonhoidon laadunseuranta.</p>

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	<p>Juurikäävän saastuttamilta alueilta voidaan korjata kaikki havupuun kannot.</p> <p>~~Energiapuun korjuussa ei korjata kriteerin 14 tarkoittamia eläviä säästöpuita eikä vaurioiteta järeitä lahoppuita.~~</p> <p>Energiapuun korjuussa noudatetaan seuraavia kohdevalintaperusteita.</p> <p>a) uudistusalojen latvusmassan korjuuseen sopivat kohteet:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kuivahkot kankaat ja niitä viljavammat kivennäismaat ja vastaavat turvemaat. <p>b) uudistusalojen kantojen korjuuseen sopivat kohteet:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kuivahkot kankaat ja niitä viljavammat kivennäismaat ja vastaavat turvemaat - jos uudistusalalla on männynjuurikääpä, kaikki kangasmaiden kasvupaikat karukkokankaita lukuun ottamatta. <p>c) kasvatushakkuiden kokopuun korjuuseen sopivat kohteet:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kuivahkot kankaat ja niitä viljavammat kivennäismaat ja vastaavat turvemaat. Kuitenkin jos kuusen osuus runkoluvusta on ennen harvennusta yli 75 %, kokopuun korjuuta ei tule tehdä. <p>d) boorinpuutoksesta kärsivissä kuusikoissa latvusmassaa voidaan korjata tai tehdä kokopuun korjuuta, jos metsikön puuston ravinnetasapaino turvataan boorilannoituksella.</p> <p>Biomassan säästämistä koskevat vaatimukset eivät koske yleis- ja asemakaava-alueiden niitä alueita, joilla metsälakia ei sovelleta.</p>
Indikaattorit	<p>Energiapuun korjuu on tapahtunut alueella kriteerin edellyttämällä tavalla, kun</p> <p>a) edellä mainittujen arviointitunnusten (korjuukohteiden valinta, uudistushakkuualoille jätettävän biomassan vähimmäismäärä, ~~säästö- ja lahoppuiden turvaaminen ja vesiensuojelutoimenpiteet~~) suhteen erinomaisiksi tai hyväiksi arvioitujen kohteiden osuus korjuualasta on seurannan²⁴⁾ tulosten perusteella vähintään 90 %</p> <p>~~b) luonnontilaisia soita ei ole ojitettu energiapuuviljelyksiä varten.~~</p>
Määritelmät	<p>22) <u>Latvusmassaa</u> ovat latvat, oksat, neulaset ja lehdet. Työn tilaajalla⁵⁷⁾ on ohjeet latvusmassan jättämistä koskevan vaatimuksen toteuttamiseen.</p> <p>23) <u>Säästökannoiksi</u> lasketaan viimeisimmässä hakkuussa syntyneet, halkaisijaltaan yli 15 cm paksut kannot.</p> <p>24) <u>Seuranta</u> voi olla sertifikaatin haltijan tai toimijan oma seurantajärjestelmä tai esimerkiksi Suomen metsäkeskuksen toteuttama luonnonhoidon laadunseuranta.</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Otsikko	Kriteeri 8: Taimikot hoidetaan oikea-aikaisesti kuntoon
Kriteeri	(ary + ry) Sertifiointialueen vuotuisesta taimikonhoitotarpeesta ²²⁾ on tehty vuosittain vähintään 60 %. (mo) Metsänomistajan metsissä on tehty vähintään 60 % 5-vuotiskauden taimikonhoitotarpeesta ²³⁾ .
Indikaattorit	(ary) Luonnonvarakeskuksen tilastoimia taimikonhoidon ²⁴⁾ työmääriä verrataan esimerkiksi valtakunnan metsien inventoinnissa (VMI) vastaavan alueen arvioituun taimikonhoitotarpeeseen ²²⁾ . (ry + mo) Taimikonhoidon ²⁴⁾ työmääriä seurataan vuosittain ja toteutumaa verrataan metsävaratiedon perusteella tehtyihin toimenpide-ehdotuksiin ²³⁾ . (mo) Toteumaa arvioidaan viiden vuoden liukuvana keskiarvona.
Määritelmät	22) Alueellisessa ryhmäsertifiointissa <u>taimikonhoitotarve</u> on sertifiointijakson alkamisajankohtana voimassa oleva, esimerkiksi VMI:ssa alueelle arvioitu taimikonhoitopinta-alaehdotus (seuraavan viisivuotiskauden aikana hoitoa tarvitsevat taimikot). 23) Taimikonhoitotarpeeseen lasketaan metsikkökuviot, joihin on metsävaratiedoissa merkitty taimikonhoitoehdotus (lähimmän viisivuotiskauden aikana toteutettavat). 24) Taimikonhoitoon kuuluvat seuraavat työlajit: taimikon varhaisperkaus ja taimikonharvennus.

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Otsikko	Kriteeri 8: Taimikot hoidetaan oikea-aikaisesti kuntoon
Kriteeri	(ary + ry) Sertifiointialueen vuotuisesta taimikonhoitotarpeesta ²⁵⁾ on tehty vuosittain vähintään 60 %. (mo) Metsänomistajan metsissä on tehty vähintään 60 % 5-vuotiskauden taimikonhoitotarpeesta ²⁶⁾ .
Indikaattorit	(ary) Luonnonvarakeskuksen tilastoimia taimikonhoidon ²⁷⁾ työmääriä verrataan esimerkiksi valtakunnan metsien inventoinnissa (VMI) vastaavan alueen arvioituun taimikonhoitotarpeeseen ²³⁾ . (ry + mo) Taimikonhoidon ²⁵⁾ työmääriä seurataan vuosittain ja toteutumaa verrataan metsävaratiedon perusteella tehtyihin toimenpide-ehdotuksiin ²⁶⁾ . (mo) Toteumaa arvioidaan viiden vuoden liukuvana keskiarvona.
Määritelmät	25) Alueellisessa ryhmäsertifiointissa <u>taimikonhoitotarve</u> on sertifiointijakson alkamisajankohtana voimassa oleva, esimerkiksi VMI:ssa alueelle arvioitu taimikonhoitopinta-alaehdotus (seuraavan viisivuotiskauden aikana hoitoa tarvitsevat taimikot). 26) Taimikonhoitotarpeeseen lasketaan metsikkökuviot, joihin on metsävaratiedoissa merkitty taimikonhoitoehdotus (lähimmän viisivuotiskauden aikana toteutettavat). 27) Taimikonhoitoon kuuluvat seuraavat työlajit: taimikon varhaisperkaus ja taimikonharvennus.

Otsikko	Kriteeri 9: Suojelualueiden suojeluarvot turvataan
Kriteeri	Suojelualueiden ²⁵⁾ tai Natura 2000-verkostoon kuuluvien alueiden suojeluarvoja ei heikennetä metsätalouden toimenpiteillä.
Indikaattorit	(ary) Suojelualueiden ja Natura 2000 -verkostoon kuuluvien alueiden sijaintitiedot ovat metsäviranomaisen ja alueella toimivien metsäorganisaatioiden tiedossa ja muiden metsäsertifiointiin sitoutuneiden toimijoiden tiedossa tarvittavin osin. Metsänomistajan metsissä sijaitsevien suojelualueiden ja Natura 2000 -verkostoon kuuluvien alueiden sijaintitiedot ovat metsänomistajan tiedossa. Alueelliset ympäristöviranomaiset eivät ole todenneet suojelualueilla tai niiden ulkopuolella tehdyistä metsätalouden toimenpiteistä suojelualueille aiheutuneita suojeluarvojen heikennyksiä. Alueelliset ympäristöviranomaiset eivät ole todenneet Natura 2000-alueilla metsätalouden toimenpiteistä aiheutuneita suojeluarvojen heikennyksiä.

Otsikko	Kriteeri 9: Suojelualueiden suojeluarvot turvataan
Kriteeri	Suojelualueiden ²⁸⁾ tai Natura 2000-verkostoon kuuluvien alueiden suojeluarvoja ei heikennetä metsätalouden toimenpiteillä.
Indikaattorit	(ary) Suojelualueiden ja Natura 2000 -verkostoon kuuluvien alueiden sijaintitiedot ovat metsäviranomaisen ja alueella toimivien metsäorganisaatioiden tiedossa ja muiden metsäsertifiointiin sitoutuneiden toimijoiden tiedossa tarvittavin osin. Metsänomistajan metsissä sijaitsevien suojelualueiden ja Natura 2000 -verkostoon kuuluvien alueiden sijaintitiedot ovat metsänomistajan tiedossa. Alueelliset ympäristöviranomaiset eivät ole todenneet suojelualueilla tai niiden ulkopuolella tehdyistä metsätalouden toimenpiteistä suojelualueille aiheutuneita suojeluarvojen heikennyksiä. Alueelliset ympäristöviranomaiset eivät ole todenneet Natura 2000-alueilla metsätalouden toimenpiteistä aiheutuneita suojeluarvojen heikennyksiä.

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	Natura-alueilla metsätaloustoimenpiteet tehdään sen lain asettamin velvoittein, jolla Natura-alue on perustettu. Lisäksi noudatetaan ympäristöviranomaisen ja maanomistajan yhteisesti sopimaa käyttö- ja hoitosuunnitelmaa tai vastaavaa.
Määritelmät	25) Kriteerissä tarkoitettuja <u>suojelualueita</u> ovat luonnonsuojelulain mukaisesti perustetut luonnonsuojelualueet.

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	Natura-alueilla metsätaloustoimenpiteet tehdään sen lain asettamin velvoittein, jolla Natura-alue on perustettu. Lisäksi noudatetaan ympäristöviranomaisen ja maanomistajan yhteisesti sopimaa käyttö- ja hoitosuunnitelmaa tai vastaavaa.
Määritelmät	28) Kriteerissä tarkoitettuja <u>suojelualueita</u> ovat luonnonsuojelulain mukaisesti perustetut luonnonsuojelualueet.

Otsikko	Kriteeri 10: Arvokkaiden elinympäristöjen ominaispiirteet säilytetään
Kriteeri	<p>Metsien hoito- ja käyttötoimenpiteet suunnitellaan ja tehdään siten, että seuraavat vaatimukset toteutuvat:</p> <ol style="list-style-type: none"> Luonnonsuojelulain (1096/1996) 29 §:n mukaisia luonnontilaisia tai luonnontilaiseen verrattavia suojeltuja metsäisiä luontotyyppejä, jotka luonnonsuojeluviranomainen on luonnonsuojelulain 30 §:n mukaisesti päätöksellään määritellyt ja antanut päätöksen tiedoksi maanomistajalle tai haltijalle, ei saa muuttaa niin, että niiden ominaispiirteiden säilyminen kyseisellä kohteella vaarantuu. Metsälain (1093/1996) 10 §:n mukaisten luonnontilaisten tai luonnontilaisten kaltaisten sekä ympäristöstään selvästi erottuvien erityisen tärkeiden elinympäristöjen hoito- ja käyttötoimenpiteet tulee tehdä elinympäristöjen ominaispiirteet säilyttävällä tai vahvistavalla tavalla. Kohteissa ovat sallittuja myös ne toimenpiteet, joille metsäviranomaisen on myöntänyt luvan metsälain 11 §:n perusteella. Lisäksi toimenpiteissä säilytetään jäljempänä lueteltujen luonnonsuojelullisesti arvokkaiden elinympäristöjen biologista monimuotoisuutta luonnehtivat, tärkeimmät ominaispiirteet valtaosalla ao. kohteesta. Elinympäristöt ovat tärkeimmiltä ominaispiirteiltään luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia, selvästi maastossa havaittavia ja tunnistettavissa olevia. <p>Kohdan c) luonnonsuojelullisesti arvokkaat elinympäristöt, niiden tärkeimmät säilytettävät ominaispiirteet ja keinot näiden ominaispiirteiden säilyttämiseksi ovat:</p> <ol style="list-style-type: none"> <i>Supat ja luontaisesti puuttomat tai vähäpuustoiset paahderinteet</i> Kriteerissä tarkoitettujen suppien syvyys on vähintään 10 metriä ja niiden alaosassa on selvästi havaittava kellarimainen pienilmasto. Tärkein säilytettävä ominaispiirre on pienilmaston synnyttämä, ympäristöstään erottuva kasvillisuus, joka säilytetään rajoittamalla hakkuut vain supan reunojen ylimpään osaan. Kriteerissä tarkoitettuja puuttomat tai vähäpuustoiset paahderinteet sijaitsevat harjujen kaakkois-, etelä-, lounais- ja länsisuuntaisilla rinteillä. Tärkein säilytettävä ominaispiirre on paahdelajisto, joka säilytetään jättämällä kohde metsittämättä. <i>Oiittamattomat korvet</i>

Otsikko	Kriteeri 10: Arvokkaiden elinympäristöjen ominaispiirteet säilytetään
Kriteeri	<p>Metsien hoito- ja käyttötoimenpiteet suunnitellaan ja tehdään siten, että seuraavat vaatimukset toteutuvat:</p> <ol style="list-style-type: none"> Luonnonsuojelulain (1096/1996) 29 §:n mukaisia suojeltuja luonnontilaisia tai luonnontilaiseen verrattavia suojeltuja metsäisiä luontotyyppejä, jotka luonnonsuojeluviranomainen on luonnonsuojelulain 30 §:n mukaisesti päätöksellään määritellyt ja antanut päätöksen tiedoksi maanomistajalle tai haltijalle, ei saa muuttaa niin, että niiden ominaispiirteiden säilyminen kyseisellä kohteella vaarantuu. Metsälain (1093/1996) 10 §:n mukaisten luonnontilaisten tai luonnontilaisten kaltaisten sekä ympäristöstään selvästi erottuvien erityisen tärkeiden elinympäristöjen hoito- ja käyttötoimenpiteet tulee tehdä elinympäristöjen ominaispiirteet säilyttävällä tai vahvistavalla tavalla. Kohteissa ovat sallittuja myös ne toimenpiteet, joille metsäviranomaisen on myöntänyt luvan metsälain 11 §:n perusteella. Vesilain (587/2011) 2 luvun 11 §:n mukaisien luonnontilaisten vesiluontotyyppien luonnontilan vaarantaminen on kielletty pois lukien tapaukset, joihin lupaviranomainen on myöntänyt 2 momentin mukaisen poikkeuksen. Lisäksi toimenpiteissä säilytetään jäljempänä lueteltujen luonnonsuojelullisesti arvokkaiden elinympäristöjen biologista monimuotoisuutta luonnehtivat, ~~tärkeimmät~~ erittäin ominaispiirteet ~~valtaosalla ao. kohteesta~~. Elinympäristöt ovat tärkeimmiltä ominaispiirteiltään luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia, selvästi maastossa havaittavia ja tunnistettavissa olevia sekä ympäristöstään selvästi erottuvia. <p>Kohdan d) luonnonsuojelullisesti arvokkaat elinympäristöt, niiden tärkeimmät säilytettävät ominaispiirteet ja keinot näiden ominaispiirteiden säilyttämiseksi ovat:</p> <ol style="list-style-type: none"> <i>Supat ja luontaisesti puuttomat tai vähäpuustoiset paahderinteet</i> Kriteerissä tarkoitettujen suppien syvyys on vähintään 10 metriä ja niiden alaosassa on selvästi havaittava kellarimainen pienilmasto. Tärkein säilytettävä ominaispiirre on pienilmaston synnyttämä, ympäristöstään erottuva kasvillisuus, joka säilytetään rajoittamalla hakkuut vain supan reunojen ylimpään osaan. Kriteerissä tarkoitettuja

PEFC FI 1002:2014 -standardi

<p>Kriteerin tarkoittamiin elinympäristöihin sisältyvät ojittamattomat²⁶⁾ kuusivaltaiset korvet, jotka eivät lukeudu metsälain 10 §:ssä erityisen tärkeisiin elinympäristöihin, ja joissa kuollutta puustoa on vähintään 20 m³/ha. Alle puolen hehtaarin kohteella kuollutta puusto tulee olla vähintään 10 m³. Korpien tärkein säilytettävä ominaispiirre on pohjaveden pinnan korkea taso, jota ylläpidetään jättämällä kohteet ojittamatta. Korpien puustoa voidaan käsitellä kasvatushakkuin sekä yksittäisiä puita poistamalla.</p> <p>3. <i>Ojittamattomat lettorämeät</i> Ojittamattomien lettorämeiden säilytettävät ominaispiirteet ovat rimp- ja mätäspintojen vaihtelu ja turpeen runsasravinteisuus. Näitä ylläpidetään jättämällä lettorämeät ojittamatta ja metsänkäsittelyn ulkopuolelle.</p> <p>4. <i>Lehtipuuvalltaiset lehdot</i> Kriteerissä tarkoitettujen, taimikkovaihetta vanhempien lehtojen tärkein säilytettävä ominaispiirre on useasta puulajista koostunut lehtipuuvaltainen²⁷⁾ puusto. Kasvatushakkuissa toimitaan siten, että lehtipuuvalltaisuus säilyy.</p> <p>5. <i>Puustoltaan vanhat metsät</i> Puustoltaan vanhalla metsällä tarkoitetaan metsää, jossa täytyvät seuraavat vaatimukset:</p> <ol style="list-style-type: none">
Vallitsevan puuston ikä on Etelä-Suomessa yli 160 vuotta ja Pohjois-Suomessa yli 200 vuotta²⁸⁾
Puusto on muodostunut erikokoisista puista tai koostuu useasta latvuskerroksesta ja puulajista taikka on myöhäisen sukkessiovaiheen kuusikko
Puustoa ei ole käsitelty harsinta-, kasvatus- eikä väljennyshakkuin 60 vuoteen. Aiemmat harsinta-, kasvatus- tai väljennyshakkuut eivät ole muuttaneet metsän luontaisia rakennepiirteitä eikä hakkuiden jäljiltä esiinny kantoja enempää kuin 20 kpl/ha
Puustossa on vanhoja lehtipuita sekä lisäksi lahopuita, keloja ja maapuuta Etelä-Suomessa vähintään 15 % ja Pohjois-Suomessa vähintään 20 % puuston tilavuudesta. <p>Kohteen ominaispiirteet säilytetään jättämällä metsikkö metsätaloustoimenpiteiden ulkopuolelle.</p> <p>6. <i>Luonnontilaiset tulvametsät ja metsäluhdat</i> Kriteerin tarkoittamia tulvametsiä ja metsäluhtia luonnehtii vuotuinen tulvavirtaus. Meren, järvien, jokien ja purojen luontaisen tulvimisen ja pintaveden vaihtelujen aikaansaamien kangasmaiden tulvametsikköiden ja turvemaiden metsäluhtien tärkein ominaispiirre on pintaveden luonnollinen vaihtelu, jota säilytetään jättämällä alueet ojittamatta. Puustoa voidaan käsitellä kasvatus- ja suojuspuuhakkuin tai yksittäisiä</p>
--

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

<p>puuttomat tai vähäpuustoiset paahderinteet sijaitsevat harjujen kaakkois-, etelä-, lounais- ja länsisuuntaisilla rinteillä. Tärkein säilytettävä ominaispiirre on paahdelajisto, joka säilytetään jättämällä kohde metsittämättä.</p> <p>2. <i>Ojittamattomat korvet</i> Kriteerin tarkoittamiin elinympäristöihin sisältyvät ojittamattomat²⁹⁾ kuusivaltaiset korvet, jotka eivät lukeudu metsälain 10 §:ssä erityisen tärkeisiin elinympäristöihin, ja jotka ovat puustoltaan luonnontilaisia³⁰⁾ tai joissa kuollutta puustoa on vähintään 20 m³/ha. Alle puolen hehtaarin kohteella kuollutta puusto tulee olla vähintään 10 m³. Korpien tärkein säilytettävä ominaispiirre on pohjaveden pinnan korkea taso, jota ylläpidetään jättämällä kohteet ojittamatta. Korpien puustoa voidaan käsitellä kasvatushakkuin sekä yksittäisiä puita poistamalla.</p> <p>3. <i>Ojittamattomat lettorämeät ja ruohoiset sararämeät</i> Ojittamattomien lettorämeiden ja ruohoisten sararämeiden säilytettävät ominaispiirteet ovat rimp- ja mätäspintojen vaihtelu ja turpeen runsasravinteisuus. Näitä ylläpidetään jättämällä lettorämeät ja ruohoiset sararämeät ojittamatta ja metsänkäsittelyn ulkopuolelle.</p> <p>4. <i>Lehtipuuvalltaiset lehdot</i> Kriteerissä tarkoitettujen, taimikkovaihetta vanhempien lehtojen tärkein säilytettävä ominaispiirre on useasta puulajista koostunut lehtipuuvaltainen³¹⁾ puusto. Kasvatushakkuissa toimitaan siten, että lehtipuuvalltaisuus säilyy ja monimuotoisuudelle arvokasta puustoa säästetään.</p> <p>5. <i>Puustoltaan vanhat metsät</i> Puustoltaan vanhalla metsällä tarkoitetaan metsää, jossa täytyvät seuraavat vaatimukset:</p> <ol style="list-style-type: none">
Vallitsevan puuston ikä on Etelä-Suomessa yli 160 vuotta ja Pohjois-Suomessa yli 200 vuotta³²⁾
Puusto on eri-ikäisrakenteinen tai koostuu useasta latvuskerroksesta ja puulajista taikka on myöhäisen sukkessiovaiheen kuusikko
Puustoa ei ole käsitelty harsinta-, kasvatus- eikä väljennyshakkuin 60 vuoteen. Myöskään sitä aiemmat harsinta-, kasvatus- tai väljennyshakkuut eivät ole muuttaneet metsän luontaisia rakennepiirteitä. Hakkuiden jäljiltä ei esiinny kantoja enempää kuin 20 kpl/ha
Puustossa on vanhaa lehtipuustoa sekä lisäksi lahopuita, keloja ja maapuuta Etelä-Suomessa vähintään 15 % ja Pohjois-Suomessa vähintään 20 % puuston tilavuudesta. <p>Kohteen ominaispiirteet säilytetään jättämällä metsikkö metsätaloustoimenpiteiden ulkopuolelle.</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	<p>puita poistamalla lahoppuun säilyminen turvaten.</p> <p>Mikäli tässä kriteerissä tarkoitettujen arvokkaiden elinympäristöjen pinta-alaosuus on yli viisi prosenttia metsänomistajan omistaman ja sertifiointiin piiriin kuuluvan metsä- ja kitumaan pinta-alasta, voidaan kohdassa c) lueteltuja kohteita kohdan 5 puustoltaan vanhoja metsiä lukuun ottamatta jättää vähimmäispinta-alaosuuden ylimenevältä osalta edellä esitettyjen toimenpiderajoitusten ulkopuolelle.</p>
Indikaattorit	<p>Arvokkaiden elinympäristöjen säilyminen metsätalouden toimenpiteissä:</p> <p>a) Oikeusistuimen tekemät päätökset tapauksista, joissa luonnonsuojelulain 29 §:n mukaisten kohteiden ominaispiirteiden säilyminen on vaarantunut.</p> <p>b) Oikeusistuimen tekemät päätökset tapauksista, joissa metsälain 10 §:n erityisen tärkeän elinympäristön ominaispiirteet eivät ole säilyneet.</p> <p>Kohdissa a) ja b) ominaispiirteet eivät ole säilyneet kriteerissä tarkoitettulla tavalla, jos kohteella on toimittu tahallaan tai tuottamuksellisesti luonnonsuojelu- tai metsälain vastaisesti.</p> <p>Kohdassa c) kuvatut luonnonsuojelullisesti arvokkaat elinympäristöt ovat säilyneet ennallaan tai lähes ennallaan seurantatulosten²¹⁾ perusteella. "Lähes ennallaan" tarkoittaa, että kohdassa c) lueteltujen elinympäristöjen tärkeimmät, säilytettävät ominaispiirteet ovat säilyneet yli 90 prosentilla kohteiden kokonaispinta-alasta.</p>
Määritelmät	<p>26) Kriteerin mukaisia <u>korpia</u> ovat ojittamattomat korvet sekä sellaiset ojitetut korvet, joissa ojituksella ei enää ole kuivattavaa vaikutusta.</p> <p>27) <u>Lehtipuuvaltaisella</u> tarkoitetaan lehtoa, jossa lehtipuiden osuus puuston tilavuudesta on yli 50 %.</p> <p>28) <u>Pohjois-Suomi</u> käsittää Suomen metsäkeskuksen Kainuun, Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin alueyksiköiden alueet. <u>Etelä-Suomi</u> käsittää muut alueyksikköalueet.</p>

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	<p>6. <i>Luonnontilaiset tulvametsät ja metsäluhdat</i></p> <p>Kriteerin tarkoittamia tulvametsiä ja metsäluhtia luonnehtii vuotuinen tulvavarmuus. Meren, järvien, jokien ja purojen luontaisen tulvimisen ja pintaveden vaihtelujen aikaansaamien kangasmaiden tulvametsiköiden ja turvemaiden metsäluhtien tärkein ominaispiirre on pintaveden luonnollinen vaihtelu, jota säilytetään jättämällä alueet ojitamatta. Puustoa voidaan käsitellä kasvatus- ja suojustuuhakkuun tai yksittäisiä puita poistamalla lahoppuun säilyminen turvaten.</p>
	<p>Mikäli tässä kriteerissä tarkoitettujen arvokkaiden elinympäristöjen pinta-alaosuus on yli viisi prosenttia metsänomistajan omistaman ja sertifiointiin piiriin kuuluvan metsä- ja kitumaan pinta-alasta, voidaan kohdassa d) lueteltuja kohteita kohdan 5 puustoltaan vanhoja metsiä lukuun ottamatta jättää vähimmäispinta-alaosuuden ylimenevältä osalta edellä esitettyjen toimenpiderajoitusten ulkopuolelle.</p>
Indikaattorit	<p>Arvokkaiden elinympäristöjen säilyminen metsätalouden toimenpiteissä:</p> <p>a) Oikeusistuimen tekemät päätökset tapauksista, joissa luonnonsuojelulain 29 §:n mukaisten kohteiden ominaispiirteiden säilyminen on vaarantunut.</p> <p>b) Oikeusistuimen tekemät päätökset tapauksista, joissa metsälain 10 §:n erityisen tärkeän elinympäristön ominaispiirteet eivät ole säilyneet.</p> <p>c) Oikeusistuimen tekemät päätökset tapauksista, joissa vesilain (587/2011) 2 luvun 11 §:n mukaisten luonnontilaisten vesiluontotyyppien luonnontila on vaarannettu.</p>
	<p>Kohdissa a) ja b) ominaispiirteet eivät ole säilyneet kriteerissä tarkoitettulla tavalla, jos kohteella on toimittu tahallaan tai tuottamuksellisesti luonnonsuojelu- tai metsälain vastaisesti.</p> <p>Kohdassa d) kuvatut luonnonsuojelullisesti arvokkaat elinympäristöt ovat säilyneet ennallaan tai lähes ennallaan seurantatulosten²²⁾ perusteella. "Lähes ennallaan" tarkoittaa, että kohdassa d) lueteltujen elinympäristöjen tärkeimmät, säilytettävät ominaispiirteet ovat säilyneet yli 90 prosentilla kohteiden kokonaispinta-alasta.</p>
Määritelmät	<p>29) Kriteerin mukaisia <u>korpia</u> ovat ojittamattomat korvet sekä sellaiset ojitetut korvet, joissa ojituksella ei enää ole kuivattavaa vaikutusta.</p> <p>30) <u>Puustoltaan luonnontilaisella</u> tarkoitetaan korpea, jonka puustoa ei ole käsitelty 60 vuoteen.</p> <p>31) <u>Lehtipuuvaltaisella</u> tarkoitetaan lehtoa, jossa lehtipuiden osuus puuston tilavuudesta on yli 50 %.</p> <p>32) <u>Pohjois-Suomi</u> käsittää Suomen metsäkeskuksen Kainuun, Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin alueyksiköiden alueet. <u>Etelä-Suomi</u> käsittää muut alueyksikköalueet.</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Otsikko	Kriteeri 11: Suoluonnon monimuotoisuutta ylläpidetään
Kriteeri	Luonnontilaisten ²⁹⁾ ja harvinaistuneiden ³⁰⁾ suotyypin säilyminen turvataan.
Indikaattorit	<p>Luonnontilaisia soita ei uudisojiteta³¹⁾.</p> <p>Kunnostusojituksia tehdään vain sellaisilla alueilla, joilla ojitus on lisännyt selvästi puuston kasvua³²⁾.</p> <p>Kunnostusojituksessa ja muussa vesitalouden järjestelyssä otetaan erityisesti huomioon harvinaistuneet suotyypit sekä niiden luonnontilaan palautumisen mahdollisuudet.</p> <p>Luonnontilaisten avosoiden sekä ennallistumaan jätettävien puuntuotannollisesti vähätuottoisten turvemaiden³²⁾ reunaan jätetään riistanhoidollinen 5–10 metriä leveä suojakaista, jolla ei tehdä maanpinnan muokkausta eikä nosteta kantoja ja jolla säilytetään pensaskerros sekä pienikokoista³³⁾ puustoa.</p>
Määritelmät	<p>29) <u>Luonnontilainen suo</u> on ekosysteemi, joka kerryttää turvetta ja jossa ei ole näkyvissä ihmistoiminnan aiheuttamia luontaisen vesitalouden muutoksia tai muita merkittäviä ihmistoiminnan jälkiä. Kasvupaikka on suota, jos maata peittää turvekerros tai pintakasvillisuudesta yli 75 % on suokasvillisuutta. Kasvatushakkuin säännöllisesti hoidettua metsää, joka ei sisälly kriteerissä 10 määriteltyihin erityisen arvokkaisiin elinympäristöihin, ei pidetä kriteerin tarkoitamana luonnontilaisena suona.</p> <p>30) <u>Harvinaistuneilla suotyypeillä</u> tarkoitetaan luontotyypin uhanalaisuuden arvioinnin (LuTu 2008) erittäin tai äärimmäinen uhanalaiseksi luokiteltuja (EN- ja CR-luokat) suoluontotyyppejä Etelä- ja Pohjois-Suomen alueella. Kohteet on lueteltu standardin liitteessä 2.</p> <p>31) <u>Uudisojituksella</u> ei tarkoiteta yksittäisten laskuojien tekoa luonnontilaisille soille välttämättömästä ojitusteknisestä syystä. Kunnostusojitusalueisiin sisältyviä ojitamattomia suoalueen osia voidaan ojitaa, mikäli se on tarkoituksenmukaista ojitusalueen vesitalouden järjestelyn kannalta eikä se vaaranna merkittävästi kunnostusojitusalueella suo- ja metsäluonnon monimuotoisuutta. Kriteeri ei rajoita metsälain perusteella mahdollisesti edellytettyä vesitalouden järjestelyä turvemaiden uudistusaloilla eikä uusjakojen tukemisesta annetun lain (24/1981) tarkoittamia ojituksia.</p> <p>32) Kunnostusojituksen tulee olla taloudellisesti tarkoituksenmukaista ottaen huomioon kasvupaikan ravinteisuus, lämpösukka ja kohteella kasvavan puuston määrä. <u>Tarkoituksenmukaisiksi kunnostusojituskohteiksi ei katsota puuntuotannollisesti vähätuottoisia turvemaita</u>, joilla runkopuun vuotuinen kasvu on alle kuutiometrin hehtaaria kohden ja joita ei koske metsälain 5a §:n mukainen uudistamisvelvoite.</p>

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Otsikko	Kriteeri 11: Suoluonnon monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluita ylläpidetään
Kriteeri	Luonnontilaisten ²⁹⁾ ja harvinaistuneiden ³⁰⁾ suotyypin soiden säilyminen turvataan. Suometsien hoidossa huolehditaan vesiensuojelusta sekä edistetään ilmastoystävällisiä käytäntöjä.
Indikaattorit	<p>Vesitaloudeltaan luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia³³⁾ soita ei uudisojiteta³⁴⁾.</p> <p>Energiapuuviljelmiä varten ei oteta käyttöön vesitaloudeltaan luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia soita.</p> <p>Kunnostusojituksia tehdään vain sellaisilla alueilla, joilla ojitus on lisännyt selvästi puuston kasvua³⁵⁾. Puuntuotannollisesti vähätuottoiset ojitetut suot jätetään ennallistumaan.</p> <p>~~Kunnostusojituksessa ja muussa vesitalouden järjestelyssä otetaan erityisesti huomioon harvinaistuneet suotyypit sekä niiden luonnontilaan palautumisen mahdollisuudet.~~</p> <p>Kunnostusojitus suunnitelmiin sisältyy vesiensuojelusuunnitelma³⁶⁾, johon sisältyvät vesiensuojelutoimenpiteet on toteutettu tarkoituksenmukaisella tavalla. Vähäistä suuremmasta kunnostusojitushankkeesta on tehty vesilain mukainen ilmoitus ELY-keskukselle.</p> <p>~~Luonnontilaisten avosoiden sekä ennallistumaan jätettävien puuntuotannollisesti vähätuottoisten turvemaiden³²⁾ reunaan jätetään riistanhoidollinen 5–10 metriä leveä suojakaista, jolla ei tehdä maanpinnan muokkausta eikä nosteta kantoja ja jolla säilytetään pensaskerros sekä pienikokoista³³⁾ puustoa.~~</p> <p>Avosoiden sekä ennallistumaan jätettävien soiden reunaan jätetään selkeästi muusta maastosta erottuvilla vaihtumisvyöhykkeillä vähintään 10 metriä leveä suojakaista, jolla sallittuja ovat vain poimintahakkuut. Kaistalla ei tehdä maanmuokkausta ja pensaskerros säästetään. Leimikon säästöpuut voidaan keskittää suojakaistalle.</p> <p>Toimijoilla on käytössään suometsien hoitoon soveltuva ohjeistus tarkoituksenmukaisista maanmuokaus-, ojitus- ja hakkuumenetelmistä. Ohjeistus perustuu ajantasaiseen tietoon ja sen laadinnassa on otettu huomioon soiden käsittelyn ilmastovaikutukset.</p>
Määritelmät	33) <u>Vesitaloudeltaan</u> luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen suo on ekosysteemi, joka kerryttää turvetta ja jossa ei ole näkyvissä ihmistoiminnan aiheuttamia luontaisen vesitalouden muutoksia tai muita

PEFC FI 1002:2014 -standardi

33) <u>Pienikokoiseksi puustoksi</u> katsotaan rinnankorkeuslähimitaltaan alle 7 cm puusto.

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

<p>merkittäviä ihmistoiminnan jälkiä. Kasvupaikka on suota, jos maata peittää turvekerros tai pintakasvillisuudesta yli 75 % on suokasvillisuutta. Kasvatushakkuin säännöllisesti hoidettua metsää, joka ei sisälly kriteerissä 10 määriteltyihin erityisen arvokkaisiin elinympäristöihin, ei pidetä kriteerin tarkoitettamana luonnontilaisena suona.</p> <p>34) <u>Harvinaistuneilla suotyypeillä</u> tarkoitetaan luontotyyppien uhanalaisuuden arvioinnin (LuTu-2008) erittäin tai äärimmäinen uhanalaisiksi luokiteltuja (EN- ja CR-luokat) suoluontotyyppiä Etelä- ja Pohjois-Suomen alueella. Kohteet on lueteltu standardin liitteessä 2.</p> <p>34) <u>Uudisojituksella</u> ei tarkoiteta yksittäisten laskuojien tekoa luonnontilaisille soille välttämättömästä ojitusteknisestä syystä. Kunnostusojitusalueisiin sisältyviä ojitamattomia suoalueen osia voidaan ojittaa, mikäli se on tarkoituksenmukaista ojitusalueen vesitalouden järjestelyn kannalta eikä se vaaranna merkittävästi kunnostusojitusalueella suo- ja metsäluonnon monimuotoisuutta. Kriteeri ei rajoita metsälain perusteella mahdollisesti edellytettyä vesitalouden järjestelyä turvemaiden uudistusaloilla eikä uusjakojen tukemisesta annetun lain (24/1981) tarkoitettamia ojituksia.</p> <p>35) Kunnostusojituksen tulee olla taloudellisesti tarkoituksenmukaista ottaen huomioon kasvupaikan ravinteisuus, lämpösumma ja kohteella kasvavan puuston määrä. <u>Tarkoituksenmukaisiksi kunnostusojituskohteiksi ei katsota puuntuotannollisesti vähätuottoisia turvemaita</u>, joilla runkopuun vuotuinen kasvu on alle kuutiometrin hehtaaria kohden ja joita ei koske metsälain 5a §:n mukainen uudistamisvelvoite.</p> <p>36) ~~Pienikokoiseksi puustoksi~~ katsotaan rinnankorkeuslähimitaltaan alle 7 cm puusto.</p> <p>36) Vesiensojeluun suunnitelmiin sisältyvät muun muassa:</p> <ul style="list-style-type: none">
- kunnostusojitukseen liittyvien toimenpiteiden vaikutus vesistöjen veden korkeuteen
- kriteerissä 10 määriteltyjen arvokkaiden elinympäristöjen ja kriteerissä 11 määriteltyjen harvinaisten ja harvinaistuneiden suotyyppien huomioon ottaminen.
- kunnostusojituksesta mahdollisesti aiheutuva maaperän syöpymsvaara
- kaltevuussuhteet ja vesien johtaminen pois kunnostusojitusalueelta
- vesiensojeluun liittyvät toimenpiteet ja niiden mitoitus.
--

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Otsikko	Kriteeri 12: Uhanalaisten lajien tunnetut elinpaikat turvataan
Kriteeri	Metsätalouden toimenpiteissä turvataan <ol style="list-style-type: none"> erityisesti suojeltavien lajien³⁴⁾ tunnetut elinpaikat, jotka alueellinen ELY-keskus on rajannut ja ilmoittanut kohteen omistajille ja/tai haltijoille luontodirektiivin liitteen IV (a) eläinlajien³⁵⁾ lisääntymis- ja levähdyspaikat muiden uhanalaisten lajien³⁴⁾ tiedossa olevat elinpaikat Uhanalaisten lajien turvaaminen metsätaloudessa -toimintamallin³⁶⁾ mukaisesti.
Indikaattorit	(ary) Metsäorganisaatiot ²⁾ ovat ottaneet käyttöön metsä- ja ympäristöhallinnon yhteistyössä laatiman toimintamallin ³⁶⁾ uhanalaisten lajien esiintymätiedon käytöstä. Alueellisen ELY-keskusten rajaamat ja luonnonsuojelulain 47 §:n mukaisesti kohteen maanomistajalle ja/tai haltijalle ilmoittamat, erityisesti suojeltavien lajien elinpaikat, joiden käsittelyohje tai -suositus ³⁷⁾ on annettu kohteen omistajalle/haltijalle. Luonnonsuojelulain 49 §:n ja luonnonsuojeluasetuksen liitteen 5 mukaisten lajien lisääntymis- ja levähdyspaikat. Muiden uhanalaisten lajien metsänomistajalle tiedoksi saatetut elinpaikat Uhanalaisten lajien turvaaminen metsätaloudessa -toimintamallin mukaisesti.
Määritelmät	34) Luettelo erityisesti suojeltavista ja muista uhanalaisista lajeista on valtioneuvoston luonnonsuojeluasetuksen muuttamisesta antaman asetuksen (913/2005) liitteessä 4. 35) Luontodirektiivin liitteen IV(a) Suomessa esiintyvät eläinlajit on lueteltu luonnonsuojeluasetuksen liitteessä 5. 36) Toimintamallilla tarkoitetaan Uhanalaisten lajien turvaaminen metsätaloudessa -hankkeessa valmisteltua ja vuonna 2010 julkaistua toimintamallia. 37) Kohdekohtainen käsittelyohje, jonka alueellinen ympäristöviranomaisen on antanut kohteen omistajan ja/tai haltijan tietoon.

Otsikko	Kriteeri 13: Luonnonhoidollisilla poltoilla ja kulotuksilla edistetään metsälajien monimuotoisuutta
Kriteeri	Metsäpaloista ja palon vaurioittamasta puuaineksesta riippuvaisen lajiston elinympäristöjä ylläpidetään ja lisätään luonnonhoidollisilla kulotuksilla ja poltoilla. Kriteeriä ei sovelleta Ahvenanmaan maakunnassa tai jos sertifoidun

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Otsikko	Kriteeri 12: Uhanalaisten lajien tunnetut elinpaikat turvataan
Kriteeri	Metsätalouden toimenpiteissä turvataan <ol style="list-style-type: none"> erityisesti suojeltavien lajien³⁷⁾ tunnetut elinpaikat, jotka alueellinen ELY-keskus on rajannut ja ilmoittanut kohteen omistajille ja/tai haltijoille luontodirektiivin liitteen IV (a) eläinlajien³⁸⁾ lisääntymis- ja levähdyspaikat muiden uhanalaisten lajien³⁷⁾ tiedossa olevat elinpaikat Uhanalaisten lajien turvaaminen metsätaloudessa -toimintamallin³⁹⁾ mukaisesti.
Indikaattorit	(ary) Metsäorganisaatiot ²⁾ ovat ottaneet käyttöön metsä- ja ympäristöhallinnon yhteistyössä laatiman toimintamallin ³⁹⁾ uhanalaisten lajien esiintymätiedon käytöstä. Alueellisen ELY-keskusten rajaamat ja luonnonsuojelulain 47 §:n mukaisesti kohteen maanomistajalle ja/tai haltijalle ilmoittamat, erityisesti suojeltavien lajien elinpaikat, joiden käsittelyohje tai -suositus ⁴⁰⁾ on annettu kohteen omistajalle/haltijalle. Luonnonsuojelulain 49 §:n ja luonnonsuojeluasetuksen liitteen 5 mukaisten lajien lisääntymis- ja levähdyspaikat. Muiden uhanalaisten lajien metsänomistajalle tiedoksi saatetut elinpaikat Uhanalaisten lajien turvaaminen metsätaloudessa -toimintamallin mukaisesti.
Määritelmät	37) Luettelo erityisesti suojeltavista ja muista uhanalaisista lajeista on valtioneuvoston luonnonsuojeluasetuksen muuttamisesta antaman asetuksen (913/2005) liitteessä 4. 38) Luontodirektiivin liitteen IV(a) Suomessa esiintyvät eläinlajit on lueteltu luonnonsuojeluasetuksen liitteessä 5. 39) Toimintamallilla tarkoitetaan Uhanalaisten lajien turvaaminen metsätaloudessa -hankkeessa valmisteltua ja vuonna 2010 julkaistua toimintamallia. 40) Kohdekohtainen käsittelyohje, jonka alueellinen ympäristöviranomaisen on antanut kohteen omistajan ja/tai haltijan tietoon.

Otsikko	Kriteeri 13: Luonnonhoidollisilla poltoilla ja kulotuksilla edistetään metsälajien monimuotoisuutta
Kriteeri	Metsäpaloista ja palon vaurioittamasta puuaineksesta riippuvaisen lajiston elinympäristöjä ylläpidetään ja lisätään metsän- ja luonnonhoidollisilla kulotuksilla ja poltoilla. Kriteeriä ei sovelleta Ahvenanmaan maakunnassa tai jos sertifoidun

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	metsätalouden pinta-ala on yhteensä alle 200 000 ha.
Indikaattorit (mittarit)	Alueella vuosittain tehtyjen luonnonhoidollisten kulotusten lukumäärä ³⁸⁾ on vähintään 1 kulutus/vuosi/200 000 hehtaaria ³⁹⁾ . Mikäli sääolot ovat alueella olleet kulotukselle poikkeuksellisen epäsuotuisat, tämä otetaan huomioon kulotusmäärän toteutumista arvioitaessa.
Määritelmät	38) <u>Kulotusten lukumäärään</u> luetaan paahderinteiden ja säästöpuuryhmien poltot, uudistusalojen kulotukset sekä kaskeamiset, yli viiden hehtaarin laajuiset metsäpalot ja suojelualueilla tehdyt ennallistamispolot. 39) <u>Hehtaarimäärä</u> tulkitaan sertifioitun metsätalouden pinta-alan mukaan.

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	metsätalouden pinta-ala on yhteensä alle 200 000 ha.
Indikaattorit (mittarit)	Alueella vuosittain tehtyjen luonnonhoidollisten kulotusten lukumäärä ⁴¹⁾ on vähintään 1 kulutus/vuosi/200 000 hehtaaria ⁴²⁾ . Mikäli sääolot ovat alueella olleet kulotukselle poikkeuksellisen epäsuotuisat, tämä otetaan huomioon kulotusmäärän toteutumista arvioitaessa.
Määritelmät	41) <u>Kulotusten lukumäärään</u> luetaan paahderinteiden ja säästöpuuryhmien poltot, uudistusalojen kulotukset sekä kaskeamiset, yli kahden hehtaarin laajuiset metsäpalot ja suojelualueilla tehdyt ennallistamispolot. Metsäpaloalueille jätetään korjaamatta hiiltynyttä ja palanutta puuta kriteerin 14 mukaisesti. 42) <u>Hehtaarimäärä</u> tulkitaan sertifioitun metsätalouden pinta-alan mukaan.

Otsikko	Kriteeri 14: Säästö- ja runkolahopuustoa jätetään metsätalouden toimenpiteissä
Kriteeri	Metsäluonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi kasvatusta- ja uudistushakkuukohteille jätetään pysyvästi sekä säästöpuuta ⁴⁰⁾ että järeää runkolahopuustoa ⁴¹⁾ .
Indikaattorit	Hakkuissa pysyvästi jätettyjen säästö- ja lahoppuiden lukumäärä on yhteensä keskimäärin vähintään 10 kappaletta hehtaarilla leimikkotasolla ⁴²⁾ . Säästöpuut voidaan keskittää leimikkotasolla.
Määritelmät	40) <u>Säästöpuut</u> ovat eläviä, maamme luontaiseen lajistoon kuuluvia puuta. Säästöpuiksi jätetään <ul style="list-style-type: none"> - petolintujen pesäpuut - järeät katajat - vanhat palokoroiset puut - aiemman puusukupolven järeitä puuyksilöitä - muodoltaan poikkeuksellisia puuyksilöitä - jaloja lehtipuita - kookkaita haapoja - puumaisia raitoja, tuomia ja pihlajia - tervaleppiä - kolopuita. Edellä lueteltujen ja järeän runkolahopuuston puuttuessa jätetään säästöpuiksi biologisen monimuotoisuuden kannalta hyödyllisiä, rinnankorkeuslähimitaltaan vähintään 10 cm paksuja puuta, joilla on hyvät

Otsikko	Kriteeri 14: Säästö- ja runkolahopuustoa jätetään metsätalouden toimenpiteissä Metsätalouden toimenpiteissä jätetään säästö- ja kuollutta puuta sekä säästetään sekapuustoa ja tiheikköjä
Kriteeri	Metsäluonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi kasvatusta- ja uudistushakkuukohteissa sekä energiapuun korjuussa jätetään pysyvästi sekä säästöpuuta ⁴³⁾ että kuollutta puustoa⁴⁴⁾ . Monimuotoisuutta ja metsälajistoa turvataan säilyttämällä sekapuustoisuutta ja tiheikköjä.
Indikaattorit	Hakkuissa pysyvästi jätettyjen säästö- ja lahoppuiden lukumäärä on yhteensä keskimäärin vähintään 10 kappaletta ja kuolleiden puiden lukumäärä keskimäärin 10 kappaletta hehtaarilla leimikkotasolla ⁴²⁾ . Säästöpuut voidaan keskittää leimikkotasolla, joka voi koostua useista erillisistä metsikkökuvioista⁴⁵⁾ . Mikäli leimikkotasolla ei ole riittävästi kuollutta puuta, tehdään 2–5 tekopötkelöä hehtaaria kohden erityisesti lehtipuista. Monipuolisen lajiston ja riistan elinolosuhteiden turvaamiseksi kaikissa metsänkäsittelyn vaiheissa säilytetään tiheikköjä⁴⁶⁾ ja sekapuustoisuutta⁴⁷⁾ silloin, kun niitä esiintyy luontaisesti kuviolla ja sekapuustoisuus ei vaaranna kasvatettavien puulajien kasvatusa.
Määritelmät	43) <u>Säästöpuut</u> ovat eläviä, maamme luontaiseen lajistoon kuuluvia puuta. Säästöpuiksi jätetään <ul style="list-style-type: none"> - petolintujen pesäpuut - järeät katajat

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	<p>edellytykset kehittyä vanhoiksi puiksi.</p> <p>Säästöpuut jätetään ensisijaisesti ryhmiin ja kriteerissä 10 lueteltujen arvokkaiden elinympäristöjen välittömään läheisyyteen, kriteerin 11 tarkoittamien avosoiden reunaan jätetyille suojakaistoille sekä kriteerin 17 tarkoittamien vesistöjen ja pienvesien suojakaistoille. Uudistusaloille jätettyjen säästöpuuryhmien maanpinta säilytetään rikkomattomana, eikä niiden alustoja raivata. Säästöpuuta ei tule jättää turvallisuusriskin takia tärkeiden rakenteiden, kuten liikenneväylien tai sähkö- ja puhelinlinjojen, välittömään läheisyyteen eikä muinaisjäännösten päälle. Osa säästöpuista voidaan tehdä tekopötkelöiksi.</p> <p>Kriteerissä 11 ja 17 tarkoitetuille suojakaistoille jätetyt puut sisältyvät säästöpuuston määrään, kun ne täyttävät säästöpuustolle asetetun läpimittavaatimuksen.</p> <p>41) <u>Runkolahopuustolla</u> tarkoitetaan rinnankorkeusläpimitaltaan yli 20 cm paksuja keloja ja muita kuolleita pystypuita, pötkelöitä ja maapuita. Lahopuulla ei tarkoiteta taloudellista käyttötarkoitusta varten pystyyn kuivatettuja keloja eikä kuollutta havupuustoa silloin, kun sen korjaamatta jättäminen olisi vastoin lakia metsätuhojen torjunnasta (1087/2013).</p> <p>42) <u>Leimikolla</u> tarkoitetaan puunkorjuuta varten rajattua tai merkittyä saman metsänomistajan omistamaa metsäaluetta, joka voi koostua useista erillisistä ja eri tavoin sekä eri aikaan hakattavista metsikkökuvioista.</p>
--	---

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	<ul style="list-style-type: none"> - vanhat palokoroiset puut - aiemman puusukupolven järeitä puuyksilöitä - muodoltaan poikkeuksellisia puuyksilöitä - jaloja lehtipuita - kookkaita haapoja - puumaisia raitoja, tuomia ja pihlajia - tervaleppiä - kolopuita - metson havaittuja hakomispuuta. <p>Edellä lueteltujen ja järeän runkolahopuuston puuttuessa jätetään säästöpuiksi biologisen monimuotoisuuden kannalta hyödyllisiä, rinnankorkeusläpimitaltaan vähintään 15 cm paksuja puita, joilla on hyvät edellytykset kehittyä vanhoiksi puiksi.</p> <p>Säästöpuut suositellaan jätettäväksi ensisijaisesti ryhmiin ja kriteerissä 10 lueteltujen arvokkaiden elinympäristöjen välittömään läheisyyteen, kriteerin 11 tarkoittamien avosoiden reunaan jätetyille suojakaistoille sekä kriteerin 17 tarkoittamien vesistöjen ja pienvesien suojakaistoille. Uudistusaloille jätettyjen säästöpuuryhmien maanpinta säilytetään rikkomattomana, eikä niiden alustoja raivata. Kriteerissä 11 ja 17 tarkoitetuille suojakaistoille jätetyt puut sisältyvät säästöpuuston määrään, kun ne täyttävät säästöpuustolle asetetun läpimittavaatimuksen.</p> <p>Säästöpuuryhmien maanpinta säilytetään rikkomattomana, eikä niiden alustoja raivata.</p> <p>Säästöpuuta ei tule jättää turvallisuusriskin takia tärkeiden rakenteiden, kuten liikenneväylien tai sähkö- ja puhelinlinjojen, välittömään läheisyyteen eikä muinaisjäännösten päälle. ~~Osa säästöpuista voidaan tehdä tekopötkelöiksi.~~</p> <p>~~Kriteerissä 11 ja 17 tarkoitetuille suojakaistoille jätetyt puut sisältyvät säästöpuuston määrään, kun ne täyttävät säästöpuustolle asetetun läpimittavaatimuksen.~~</p> <p>44) <u>Kuolleella puustolla</u> tarkoitetaan rinnankorkeusläpimitaltaan yli 15 cm paksuja keloja ja muita kuolleita pystypuita, pötkelöitä ja maapuita. Lahopuulla ei tarkoiteta taloudellista käyttötarkoitusta varten pystyyn kuivatettuja keloja eikä kuollutta havupuustoa silloin, kun sen korjaamatta jättäminen olisi vastoin lakia metsätuhojen torjunnasta (1087/2013).</p> <p>Tuore metsätuhon seurauksena syntynyt vahingoittunut puu voidaan laskea mukaan siten, että vahingoittuneiden, elävien ja kuolleiden säästettävien puiden kokonaismäärän yhteensä pitää olla vähintään 20 kpl/ha.</p> <p>45) <u>Leimikolla</u> tarkoitetaan puunkorjuuta varten rajattua tai merkittyä saman metsänomistajan omistamaa metsäaluetta, joka voi koostua useista</p>
--	---

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	<p>erillisistä ja eri tavoin sekä eri aikaan hakattavista metsikkökuvioista.</p> <p>46) <u>Tiheiköt</u> ovat pienialaisia lajistolle suojaa tuovia puuryhmiä. <u>Tiheikön on hyvä olla puustoltaan monilajinen, sisältää kuusia ja olla kooltaan minimissään 10 m². Myös säästöpuuryhmit muodostavat tiheikköjä, kun niiden alustoja ei ole raivattu.</u></p> <p>47) <u>Sekapuustoisuus</u> tarkoittaa, että metsässä on pääpuulajin lisäksi yhtä tai useampaa puulajia lehtipuita suosien.</p>
--	--

Otsikko	Kriteeri 15: Metsänuudistamisessa käytetään Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvia puulajeja
Kriteeri	Metsänuudistamisessa käytetään Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvia puulajeja ⁴³⁾ erityistapauksia ⁴⁴⁾ lukuun ottamatta.
Indikaattorit	Vuosittain on laadittu yhteenveto muiden kuin Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvien puulajien uudistamisesta.
Määritelmät	<p>43) Siperianlehtikuusi rinnastetaan <u>Suomen luontaiseen lajistoon kuuluviin puulajeihin.</u></p> <p>44) <u>Erityistapauksia</u> ovat muun muassa puisto- ja taajamametsiköiden perustaminen, joulukuusten kasvatus ja havujen tuotanto, maiseman hoidon tai kulttuuriympäristön säilymisen vuoksi istutetut metsiköt ja puut sekä hybridihaavan viljely.</p>

Otsikko	Kriteeri 15: Metsänuudistamisessa käytetään Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvia puulajeja
Kriteeri	Metsänuudistamisessa käytetään Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvia puulajeja ⁴⁸⁾ erityistapauksia ⁴⁹⁾ lukuun ottamatta.
Indikaattorit	Vuosittain on laadittu yhteenveto muiden kuin Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvien puulajien uudistamisesta.
Määritelmät	<p>48) Siperianlehtikuusi rinnastetaan <u>Suomen luontaiseen lajistoon kuuluviin puulajeihin.</u></p> <p>49) <u>Erityistapauksia</u> ovat muun muassa puisto- ja taajamametsiköiden perustaminen, joulukuusten kasvatus ja havujen tuotanto, maiseman hoidon tai kulttuuriympäristön säilymisen vuoksi istutetut metsiköt ja puut sekä hybridihaavan viljely.</p>

Otsikko	Kriteeri 16: Muuntogeenistä metsänviljelyaineistoa ei käytetä
Kriteeri	Metsänviljelyssä ei käytetä muuntogeenistä metsänviljelyaineistoa eikä muutakaan metsänviljelyaineistoa, jonka käyttöä viranomaisen ⁴⁵⁾ ei ole hyväksynyt.
Indikaattorit	Muuntogeenistä metsänviljelyaineistoa ei ole metsänviljelyaineiston kaupasta annetun lain (241/2002) valvonnasta vastaavien viranomaisten tietojen mukaan käytetty metsänviljelyssä.
Määritelmät	45) Metsänviljelyaineiston kaupan valvonnasta ja metsänviljelyaineiston hyväksymisestä vastaava viranomainen Suomessa on Elintarviketurvallisuusvirasto Evira.

Otsikko	Kriteeri 16: Muuntogeenistä metsänviljelyaineistoa ei käytetä
Kriteeri	Metsänviljelyssä ei käytetä muuntogeenistä metsänviljelyaineistoa eikä muutakaan metsänviljelyaineistoa, jonka käyttöä viranomaisen ⁵⁰⁾ ei ole hyväksynyt.
Indikaattorit	Muuntogeenistä metsänviljelyaineistoa ei ole metsänviljelyaineiston kaupasta annetun lain (241/2002) valvonnasta vastaavien viranomaisten tietojen mukaan käytetty metsänviljelyssä.
Määritelmät	50) Metsänviljelyaineiston kaupan valvonnasta ja metsänviljelyaineiston hyväksymisestä vastaava viranomainen Suomessa on Ruokavirasto.

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Otsikko	Kriteeri 17: Vesistöjen ja pienvesien läheisyydessä toimittaessa huolehditaan vesiensuojelusta
Kriteeri	<p>Vesistöjen⁴⁶⁾ ja lähteiden varteen jätetään kiintoaine- ja ravinnekuormitusta sitova suojakaista, jossa säilytetään kasvillisuuden kerroksellisuus. Latvusmassan jättämistä suojakaistalle vältetään.</p> <p>Suojakaistalla ei tehdä</p> <ul style="list-style-type: none"> - maanmuokkausta - lannoitusta - kantojen korjuuta - pensaskerroksen kasvillisuuden raivausta⁴⁷⁾ - kemiallista torjuntaa kasvinsuojeluaineilla⁴⁸⁾. <p>Suojakaistalta voidaan poimia muuta puustoa kuin kriteerissä 14 mainittuja säästö- ja lahopuita siten, että kaistalla olevaa pensaskerrosta ja pienikokoista³³⁾ puustoa säilytetään.</p>
Indikaattorit	Käsittelyalueella ⁴⁹⁾ suojakaista on säilynyt kriteerin edellyttämällä tavalla silloin, kun seurannan perusteella ²¹⁾ suojakaistan pituudesta yli 90 prosentilla maanpinta on pysynyt rikkoutumattomana ja kasvillisuudessa on säilynyt kerroksellisuutta. Suojakaistan leveys on rannan kasvillisuus ja maaston muoto huomioon ottaen vähintään 5–10 metriä.
Määritelmät	<p>46) <u>Vesistöihin</u> luokitellaan kuuluvan meret, järvet, lammet, joet ja purot.</p> <p>47) Maisemallisista tai luonnonhoidollisista syistä, voidaan raivata pensaskerrosta tai pienikokoista puustoa vesistöjen rannoilla.</p> <p>48) <u>Kasvinsuojeluaineella</u> tarkoitetaan lain kasvinsuojeluaineista 1563/2011 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 määritelmän mukaista kasvinsuojeluainetta.</p> <p>49) <u>Käsittelyalue</u> on yhdestä tai useammasta metsikkökuvioista koostuva kokonaisuus tai kartalle rajattu alue, jolla tehdään samantyyppisiä hakkuu- tai muita metsänhoitotoimenpiteitä pääasiassa koko alueella.</p>

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Otsikko	Kriteeri 17: Vesistöjen ja pienvesien läheisyydessä toimittaessa huolehditaan vesiensuojelusta ja luonnonhoidosta
Kriteeri	<p>Vesistöjen⁵¹⁾ ja lähteiden varteen jätetään kiintoaine- ja ravinnekuormitusta sitova sekä varjostusta ja monimuotoisuutta turvaava suojakaista, jossa säilytetään kasvillisuuden kerroksellisuus. Suojakaistan leveys on keskimäärin vähintään 10 metriä, mutta kaikkialla vähintään 5 metriä. Suojakaistalla tehdään vain poimintahakkuita, joissa säilytetään monipuolisesti erikokoista puustoa lehtipuustoa suosien.</p> <p>Suojakaistalla ei tehdä</p> <ul style="list-style-type: none"> - maanmuokkausta - lannoitusta - kantojen korjuuta - pensaskerroksen kasvillisuuden raivausta⁵²⁾ - kemiallista torjuntaa kasvinsuojeluaineilla⁵³⁾. <p>Ojamaisten, suoristettujen ja perattujen, purojen suojakaistoilta runkopuut voidaan poistaa. Suojakaistan muut vaatimukset ovat voimassa.</p> <p>Latvusmassan jättämistä suojakaistalle vältetään. Uomaan luontaisesti kaatuneita runkoja ei poisteta⁵⁴⁾.</p> <p>Uoman ylitykset hoidetaan niin, ettei uomaa muuteta ja ettei sen suuntaan muodostu vettä johtavia painanteita.</p> <p>Metsätien perusparannus ja uuden metsätien rakentaminen toteutetaan niin, että mahdollistetaan vaelluskalojen ja muun vesieliöstön esteetön liikkuminen.</p> <p>Uudistusaloilla, joilta johdetaan vettä laskuojaan, toteutetaan tarkoituksenmukaiset vesiensuojelutoimenpiteet.</p> <p>~~Suojakaistalta voidaan poimia muuta puustoa kuin kriteerissä 14 mainittuja säästö- ja lahopuita siten, että kaistalla olevaa pensaskerrosta ja pienikokoista³³⁾ puustoa säilytetään.~~</p>
Indikaattorit	<p>Käsittelyalueella⁵⁵⁾ suojakaista on säilynyt kriteerin edellyttämällä tavalla silloin, kun seurannan perusteella²⁴⁾ suojakaistan pituudesta yli 90 prosentilla maanpinta on pysynyt rikkoutumattomana ja kasvillisuudessa on säilynyt kerroksellisuutta ja peitteisyyttä. ~~Suojakaistan leveys on rannan kasvillisuus ja maaston muoto huomioon ottaen vähintään 5–10 metriä.~~</p> <p>Metsäteiden perusparannuksen ja uuden tien rakentamisen yhteydessä rummut ja sillat on asennettu niin, että vesistöihin ei ole luotu esteitä vaelluskalojen ja muiden vesieliöiden liikkumiselle.</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Määritelmät	<p>51) <u>Vesistöihin</u> luokitellaan kuuluvan meret, järvet, lammet, joet ja purot.</p> <p>52) Maisemallisista, virikistyskäytöllisistä tai luonnonhoidollisista syistä, voidaan raivata pensaskerrosta tai pienikokoista puustoa vesistöjen rannoilla.</p> <p>53) <u>Kasvinsuojeluaineella</u> tarkoitetaan lain kasvinsuojeluaineista 1563/2011 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 määritelmän mukaista kasvinsuojeluainetta.</p> <p>54) Runkoja voi poistaa, mikäli niistä aiheutuu haittaa vesistön virikistyskäytölle, luonnonhoidolle tai tulvan vaaraa.</p> <p>55) <u>Käsittelyalue</u> on yhdestä tai useammasta metsikkökuvioista koostuva kokonaisuus tai kartalle rajattu alue, jolla tehdään samantyyppisiä hakkuu- tai muita metsänhoitotoimenpiteitä pääasiassa koko alueella.</p>
--------------------	---

Otsikko	Kriteeri 18: Vesiensuojelusta huolehditaan kunnostusojitus- ja ojitusmätästyskohteilla
Kriteeri	<p>Kunnostusojitus suunnitelmiin sisältyy vesiensuojelusuunnitelma, johon sisältyvät vesiensuojelutoimenpiteet on toteutettu tarkoituksenmukaisella tavalla.</p> <p>Uudistusaloilla, joilta johdetaan vesiä laskuojaan, toteutetaan tarkoituksenmukaiset vesiensuojelutoimenpiteet.</p>
Indikaattorit	<p>Vesiensuojelusuunnitelmiin sisältyvät muun muassa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kunnostusojitukseen liittyvien toimenpiteiden vaikutus vesistöjen veden korkeuteen - kriteereissä 10 määriteltyjen arvokkaiden elinympäristöjen ja kriteerissä 11 määriteltyjen harvinaisten ja harvinaistuneiden suotyyppien huomioon ottaminen - kunnostusojituksesta mahdollisesti aiheutuva maaperän syöpymisvaara - kaltevuussuhteet ja vesien johtaminen pois kunnostusojitusalueelta - vesiensuojelutoimenpiteet ja niiden mitoitus. <p>Vähäistä suuremmasta kunnostusojitushankkeesta on tehty ilmoitus⁵⁰⁾ ELY-keskukselle.</p>
Määritelmät	50) <u>Ilmoituksella</u> tarkoitetaan vesilain (587/2011, 5 luku 6 §) mukaista ilmoitusta.

Otsikko	~~Kriteeri 18: Vesiensuojelusta huolehditaan kunnostusojitus- ja ojitusmätästyskohteilla~~
Kriteeri	<p>~~Kunnostusojitus suunnitelmiin sisältyy vesiensuojelusuunnitelma, johon sisältyvät vesiensuojelutoimenpiteet on toteutettu tarkoituksenmukaisella tavalla.~~</p> <p>~~Uudistusaloilla, joilta johdetaan vesiä laskuojaan, toteutetaan tarkoituksenmukaiset vesiensuojelutoimenpiteet.~~</p>
Indikaattorit	<p>~~Vesiensuojelusuunnitelmiin sisältyvät muun muassa:~~</p> <ul style="list-style-type: none"> ~~— kunnostusojitukseen liittyvien toimenpiteiden vaikutus vesistöjen veden korkeuteen~~ ~~— kriteereissä 10 määriteltyjen arvokkaiden elinympäristöjen ja kriteerissä 11 määriteltyjen harvinaisten ja harvinaistuneiden suotyyppien huomioon ottaminen~~ ~~— kunnostusojituksesta mahdollisesti aiheutuva maaperän syöpymisvaara~~ ~~— kaltevuussuhteet ja vesien johtaminen pois kunnostusojitusalueelta~~ ~~— vesiensuojelutoimenpiteet ja niiden mitoitus.~~ <p>~~Vähäistä suuremmasta kunnostusojitushankkeesta on tehty ilmoitus⁵⁰⁾ ELY-keskukselle.~~</p>
Määritelmät	56) <u>Ilmoituksella</u> tarkoitetaan vesilain (587/2011, 5 luku 6 §) mukaista ilmoitusta.

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Otsikko	Kriteeri 19: Pohjavesien laatu turvataan metsätalouden toimenpiteissä
Kriteeri	Vedenhankintaa varten tärkeillä (luokka I) ja soveltuvilla (luokka II) pohjavesialueilla ⁵¹⁾ ei käytetä ⁵²⁾ kemiallisia kasvinsuojeluaineita. Vedenhankintaa varten tärkeillä (luokka I) pohjavesialueilla ei käytetä lannoitteita. Turvemaiden tuhkalannoitus on kuitenkin sallittua. Kantoja ei korjata luokan I pohjavesialueilta.
Indikaattorit	(ary) Metsäorganisaatioilla ²⁾ on käytössään tai saatavilla vedenhankintaa varten tärkeiden (luokka I) ja soveltuvien (luokka II) pohjavesialueiden sijaintitiedot. (ary) Torjunta-aineiden ja lannoitteiden käytön rajoitukset on otettu huomioon metsäorganisaatioiden ²⁾ työohjeissa ja suosituksissa. Luokan I pohjavesialueilla ei ole todettu seurannassa ²¹⁾ kantojen korjuukohteita. (ry + mo) Metsänomistajan saatavissa ovat sijaintitiedot vedenhankintaa varten tärkeistä (luokka I) ja soveltuvista (luokka II) pohjavesialueista. (ry + mo) Torjunta-aineiden ja lannoitteiden käytön rajoitukset on otettu huomioon niiden käytössä. Kantojen korjuukohteita ei todeta luokan I pohjavesialueilla.
Määritelmät	51) Suomen <u>pohjavedet</u> on luokiteltu käyttökelpoisuutensa ja suojelutarpeensa perusteella vedenhankintaa varten tärkeisiin (luokka I), vedenhankintaan soveltuviin (luokka II) ja muihin (luokka III) pohjavesialueisiin. 52) Kasvinsuojeluaineiden <u>käytöllä</u> ei tarkoiteta taimitarhoilla tukkimiehentäin torjunta-aineella käsiteltyjen taimien istutusta pohjavesialueella eikä kantokäsittelyaineiden levitystä, kun levityksessä noudatetaan Turvallisuus- ja kemikaaliviraston (Tukes ⁵³⁾) kasvinsuojelurekisterissä antamia ohjeita ja rajoituksia.

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Otsikko	Kriteeri 19: Pohjavesien laatu turvataan metsätalouden toimenpiteissä
Kriteeri	Vedenhankintaa varten tärkeillä (1-luokka, 1E-luokka) ja soveltuvilla (2-luokka, 2E-luokka) pohjavesialueilla ⁵⁶⁾ ei käytetä ⁵⁷⁾ kemiallisia kasvinsuojeluaineita eikä lannoitteita eikä korjata kantoja. Turvemaiden tuhkalannoitus on sallittua. E-luokan pohjavesialueilla ei käytetä kemiallisia kasvinsuojeluaineita. ~~Vedenhankintaa varten tärkeillä (luokka I) pohjavesialueilla ei käytetä lannoitteita. Turvemaiden tuhkalannoitus on kuitenkin sallittua.~~ ~~Kantoja ei korjata luokan I pohjavesialueilta.~~
Indikaattorit	(ary) Metsäorganisaatioilla ²⁾ on käytössään tai saatavilla luokiteltujen pohjavesialueiden sijaintitiedot. (ary) Torjunta-aineiden ja lannoitteiden käytön rajoitukset on otettu huomioon metsäorganisaatioiden ²⁾ työohjeissa ja suosituksissa. Vedenhankintaa varten tärkeillä (1-luokka, 1E-luokka) ja soveltuvilla (2-luokka, 2E-luokka) pohjavesialueilla ei ole todettu seurannassa²⁴⁾ kantojen korjuukohteita. (ry + mo) Metsänomistajan saatavissa ovat sijaintitiedot luokitelluista pohjavesialueista. (ry + mo) Torjunta-aineiden ja lannoitteiden käytön rajoitukset on otettu huomioon niiden käytössä. Kantojen korjuukohteita ei todeta vedenhankintaa varten tärkeillä (1-luokka, 1E-luokka) ja soveltuvilla (2-luokka, 2E-luokka) pohjavesialueilla. E-luokan pohjavesialueilla ei ole käytetty kemiallisia kasvinsuojeluaineita.
Määritelmät	56) ~~Suomen pohjavedet on luokiteltu käyttökelpoisuutensa ja suojelutarpeensa perusteella vedenhankintaa varten tärkeisiin (luokka I), vedenhankintaan soveltuviin (luokka II) ja muihin (luokka III) pohjavesialueisiin.~~ 56) Pohjavesialueluokkia ovat 1-, 1E-, 2-, 2E ja E-luokka. Suomen pohjavesialueet on luokiteltu vedenhankintakäyttöön soveltuvuuden ja suojelutarpeen perusteella vedenhankintaa varten tärkeisiin (luokka 1) ja muihin vedenhankintakäyttöön soveltuviin (luokka 2) pohjavesialueisiin. Lisäksi E-luokkaan on luokiteltu pohjavesialueet, joiden pohjavedestä luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen, muun lainsäädännön suojelema merkittävä pintavesi- tai maaekosysteemi on suoraan riippuvainen. 57) Kasvinsuojeluaineiden <u>käytöllä</u> ei tarkoiteta taimitarhoilla tukkimiehentäin torjunta-aineella käsiteltyjen taimien istutusta pohjavesialueella eikä kantokäsittelyaineiden käyttöä , kun käytössä noudatetaan Turvallisuus- ja kemikaaliviraston (Tukes ⁵⁸⁾)

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	kasvinsuojelurekisterissä antamia ohjeita ja rajoituksia.
--	---

Otsikko	Kriteeri 20: Kasvinsuojeluaineita käytetään vastuullisesti
Kriteeri	<p>Metsien hoidossa ja puunkorjuussa käytetään vain hyväksytyjä⁵³⁾ kasvinsuojeluaineita.</p> <p>Lehtipuuesakkoja ei käsitellä metsänuudistamisaloilla eikä taimikoissa kemiallisin lehvätöruiskutuksin lukuun ottamatta käsittelyä haavan vesakoiden levittämän sienitaudin hävittämiseksi männyn taimikoista.</p> <p>Kriteerissä 10 tarkoitetuissa arvokkaissa elinympäristöissä ei käytetä kemiallisia kasvinsuojeluaineita.</p> <p>Kasvinsuojeluaineita käytetään vain välttämättömissä tapauksissa. Näitä voivat olla esimerkiksi metsänuudistamisaloilla taimia haittaavan pintakasvillisuuden torjunta, lehtipuiden kantojen käsittely, tukkimiehentäin torjunta, hirvieläinten aiheuttamien tuhojen torjunta ja metsissä tai niiden välittömässä läheisyydessä sijaitsevien havupuutavaravarojen käsittely hyönteistuhojen leviämisen estämiseksi.</p> <p>Kasvinsuojeluaineiden käyttö juurikäävän leviämisen estämiseksi on sallittua kantokäsittelyllä muualla kuin kriteerissä 10 tarkoitetuissa arvokkaissa elinympäristöissä.</p>
Indikaattorit	<p>(ary) Kasvinsuojeluaineiden suositeltava käyttäminen metsätalouden eri toimenpiteissä sisältyy metsäorganisaatioiden²⁾ työohjeisiin ja suosituksiin.</p> <p>Metsänomistajalla on käyttämiensä kasvinsuojeluaineiden käyttöohjeet.</p>
Määritelmät	<p>53) Turvallisuus- ja kemikaaliviraston (Tukes) hyväksyy ja rekisteröi markkinoille tulevat kasvinsuojeluaineet. Valmisteen biologinen hajoavuus on arvioitu valmisteen hyväksymisen yhteydessä ja markkinoilla on vain sellaisia valmisteita, joissa biologinen hajoavuus on hyväksyttävällä tasolla. Hyväksytyt kasvinsuojeluaineet on listattu Tukesin kasvinsuojelurekisterissä.</p>

Otsikko	Kriteeri 20: Kasvinsuojeluaineita käytetään vastuullisesti
Kriteeri	<p>Metsien hoidossa ja puunkorjuussa käytetään vain hyväksytyjä⁵⁸⁾ kasvinsuojeluaineita.</p> <p>Lehtipuuesakkoja ei käsitellä metsänuudistamisaloilla eikä taimikoissa kemiallisin lehvätöruiskutuksin lukuun ottamatta käsittelyä haavan vesakoiden levittämän sienitaudin hävittämiseksi männyn taimikoista.</p> <p>Kriteerissä 10 tarkoitetuissa arvokkaissa elinympäristöissä ei käytetä kemiallisia kasvinsuojeluaineita.</p> <p>Kasvinsuojeluaineita käytetään vain välttämättömissä tapauksissa. Näitä voivat olla esimerkiksi metsänuudistamisaloilla taimia haittaavan pintakasvillisuuden torjunta, lehtipuiden kantojen käsittely, tukkimiehentäin torjunta, hirvieläinten aiheuttamien tuhojen torjunta, vieraslajien torjunta ja metsissä tai niiden välittömässä läheisyydessä sijaitsevien havupuutavaravarojen käsittely hyönteistuhojen leviämisen estämiseksi.</p> <p>Kasvinsuojeluaineiden käyttö juurikäävän leviämisen estämiseksi on sallittua kantokäsittelyllä muualla kuin kriteerissä 10 tarkoitetuissa arvokkaissa elinympäristöissä.</p>
Indikaattorit	<p>(ary) Kasvinsuojeluaineiden suositeltava käyttäminen metsätalouden eri toimenpiteissä sisältyy metsäorganisaatioiden²⁾ työohjeisiin ja suosituksiin ja niiden käyttö on dokumentoitu.</p> <p>Metsänomistajalla on käyttämiensä kasvinsuojeluaineiden käyttöohjeet.</p> <p>Luomutuotteiden keruussa tarvittava tieto⁵⁹⁾ lannoitus- ja kasvinsuojeluaineiden käytöstä on käytettävissä julkisten tietojen⁶⁰⁾ osalta viranomaisten välityksellä ja tarvittaessa niiden tilojen osalta, joilla on tehty sopimus luomutuotanto-ohjeiden noudattamisesta metsänomistajan tai hänen valtuuttamansa edustajan kanssa.</p>
Määritelmät	<p>58) Turvallisuus- ja kemikaaliviraston (Tukes) hyväksyy ja rekisteröi markkinoille tulevat kasvinsuojeluaineet. Valmisteen biologinen hajoavuus on arvioitu valmisteen hyväksymisen yhteydessä ja markkinoilla on vain sellaisia valmisteita, joissa biologinen hajoavuus on hyväksyttävällä tasolla. Hyväksytyt kasvinsuojeluaineet on listattu Tukesin kasvinsuojelurekisterissä.</p> <p>59) Tarvittavilla tiedoilla tarkoitetaan niiden kohteiden sijaintitietoja, joilla</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	<p>muiden kuin EY-asetuksen 889/2008 liitteessä 1 mainittujen lannoitteiden ja maanparannusaineiden sekä liitteessä 2 mainittujen torjunta-aineiden käyttö on ollut mahdollista. Metsätaloustoimenpiteiden osalta tällä tarkoitetaan metsälannoitettujen tai torjunta-aineilla käsiteltyjen kohteiden sijaintitietoja. Yksityismetsissä tiedot toimittaa metsänomistaja tai hänen valtuuttamansa taho tai Suomen metsäkeskus, muissa metsissä metsän omistaja/haltija tai muu ~~EVIRA:n~~ Ruokaviraston luomukeruuotteiden valvonnasta vastaavan tahon hyväksymä toimija.</p> <p>60) <u>Julkisella tiedolla</u> tarkoitetaan yksityismetsissä kestävänsä metsätalouden rahoituksesta annetun lain (~~1094/1996~~34/2015) mukaisella valtion tuella rahoitettujen metsänterveyslannoitus- ja ~~juurikäväntorjunta~~kohteiden sijaintitietoja. Viranomaisilla tarkoitetaan tässä esimerkiksi Suomen metsäkeskusta ja ELY-keskuksia tai näiden valtuuttamaa toimijaa.</p>
--	---

Otsikko	Kriteeri 21: Työntekijöiden osaaminen varmistetaan
Kriteeri	Työntekijöiden riittävä ammatillinen osaaminen varmistetaan.
Indikaattorit	<p>Työn- ja urakanantajalla⁵⁴⁾ on näyttöä siitä, että se on varmistunut työn toteuttajien riittävästä osaamisesta kuhunkin tehtävään olevaan työhön.</p> <p>Työnantajalla on näyttöä siitä, että se huolehtii ammatillisen osaamisen⁵⁵⁾ ylläpidosta ja tarvittavasta kehittämisestä työsuhteen kestäessä.</p> <p>Työn tekijällä on käytössään työssä tarvittavat yleisohjeet.</p> <p>Työn tekijälle on annettu työmaakohtaiset työohjeet ja kartat, joissa on merkitty työmaan raja- ja huomioitu laatu-, ympäristö- ja muut vaatimukset⁵⁶⁾. Tilaaja⁵⁷⁾ vastaa ellei muuta ole sovittu, että epäselvä työmaan raja, toimenpiteen raja sekä vaikeasti havaittava erityisen arvokas luontokohde merkitään maastoon.</p>
Määritelmät	<p>54) <u>Työn- ja urakanantajalla</u> tarkoitetaan tapauksesta riippuen työnantajarekisteriin rekisteröitynyttä työnantajaa, puunkorjuutyömaan haltijaa tai aluuraakoitsijan urakanantajaa. Tiedot työnantajarekisteriin rekisteröidyistä työnantajista on saatavissa Yritys- ja yhteisötietojärjestelmästä (YTJ).</p> <p>55) <u>Ammatillisen osaamisen</u> voi saada joko ammatillisen koulutuksen tai työkokemuksen kautta.</p> <p>56) <u>Muu vaatimus</u> on esimerkiksi latvusmassan poistaminen niiltä ulkoilureiteiltä, joista on tehty sopimus maanomistajan ja reitin ylläpitäjän kesken.</p> <p>57) <u>Tilaajalla</u> tarkoitetaan luonnollista tai juridista henkilöä, joka urakointipalvelun ostajana ja työn teettäjänä tekee urakointisopimuksen ja jolle työntulos luovutetaan.</p>

Otsikko	Kriteeri 21: Työntekijöiden osaaminen varmistetaan
Kriteeri	Työntekijöiden riittävä ammatillinen osaaminen varmistetaan.
Indikaattorit	<p>Työn- ja urakanantajalla⁶¹⁾ on näyttöä siitä, että se on varmistunut työn toteuttajien riittävästä osaamisesta kuhunkin tehtävään olevaan työhön.</p> <p>Työnantajalla on näyttöä siitä, että se huolehtii ammatillisen osaamisen⁶²⁾ ylläpidosta ja tarvittavasta kehittämisestä työsuhteen kestäessä.</p> <p>~~Työn tekijällä on käytössään työssä tarvittavat yleisohjeet.~~</p> <p>~~Työn tekijälle on annettu työmaakohtaiset työohjeet ja kartat, joissa on merkitty työmaan raja- ja huomioitu laatu-, ympäristö- ja muut vaatimukset⁵⁶⁾. Tilaaja⁵⁷⁾ vastaa ellei muuta ole sovittu, että epäselvä työmaan raja, toimenpiteen raja sekä vaikeasti havaittava erityisen arvokas luontokohde merkitään maastoon.~~</p>
Määritelmät	<p>61) <u>Työn- ja urakanantajalla</u> tarkoitetaan tapauksesta riippuen työnantajarekisteriin rekisteröitynyttä työnantajaa, puunkorjuutyömaan haltijaa tai aluuraakoitsijan urakanantajaa. Tiedot työnantajarekisteriin rekisteröidyistä työnantajista on saatavissa Yritys- ja yhteisötietojärjestelmästä (YTJ).</p> <p>62) <u>Ammatillisen osaamisen</u> voi saada joko ammatillisen koulutuksen tai työkokemuksen kautta.</p> <p>63) <u>Muu vaatimus</u> on esimerkiksi latvusmassan poistaminen niiltä ulkoilureiteiltä, joista on tehty sopimus maanomistajan ja reitin ylläpitäjän kesken.</p> <p>64) <u>Tilaajalla</u> tarkoitetaan luonnollista tai juridista henkilöä, joka urakointipalvelun ostajana ja työn teettäjänä tekee urakointisopimuksen ja jolle työntulos luovutetaan.</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Otsikko	Kriteeri 22: Työturvallisuudesta, työhyvinvoinnista ja tasa-arvosta huolehditaan
Kriteeri	Työn toteuttajille ja työntekijöille luodaan edellytykset turvalliseen ja laadukkaaseen työntekoon.
Indikaattorit	<p>Työn- ja urakanantajalla⁵⁴⁾ on menettely, jolla ne varmistavat, että teetetty työ ei vaaranna työn toteuttajien/työntekijöiden turvallisuutta ja terveyttä.</p> <p>Työn toteuttajalla/Työntekijällä on käytössään yleiset työturvallisuusohjeet.</p> <p>Työnantaja tunnistaa ja ottaa toiminnassaan huomioon työstä, työolosuhteista ja työajoista⁵⁸⁾ aiheutuvat haitta- ja vaaratekijät.</p> <p>Työnantaja on järjestänyt lainmukaisen työterveyshuollon⁵⁹⁾.</p> <p>Työnantaja järjestää olosuhteisiin sopivaa työkykyä ylläpitävää toimintaa.</p> <p>Työnantaja, jonka henkilöstö on säännöllisesti vähintään⁶⁰⁾ 30 henkeä, laatii vuosittain yhteistyössä henkilöstön edustajien kanssa erityisesti palkkausta ja muita palvelussuhteen ehtoja koskevan tasa-arvosuunnitelman lain⁶¹⁾ vaatimusten mukaisesti.</p> <p>Edellä mainitut indikaattorit voidaan osoittaa täytetyksi, jos ne sisältyvät organisaation työsuojelun toimintaohjelmaan tai henkilöstö- ja koulutussuunnitelmaan.</p> <p>Työn toteuttajalle/työntekijälle on annettu tiedoksi työtä/työmaata koskevat työturvallisuutta mahdollisesti vaarantavat tekijät ja maastokohdat.</p> <p>Työhön liittyvät ohjeet on annettu työn toteuttajan/työntekijän ymmärtämällä kielellä⁶²⁾.</p> <p>Työntekijällä on tarvittaessa käytettävissään yhteistä kieltä puhuva ja ymmärtävä tulkkaustaitoinen henkilö työhön liittyvissä asioissa.</p>
Määritelmät	<p>58) <u>Työajoista</u> johtuvien haitta- ja vaaratekijöiden tunnistaminen perustuu työturvallisuuslakiin (738/2002, 10§).</p> <p>59) työterveyshuoltolaki (1383/2001)</p> <p>60) palveluksessa olevien työntekijöiden määrä joulukuun 31. päivänä</p> <p>61) laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta (609/1986)</p> <p>62) Kun kyseessä on kielilain (423/2003) 3 §:ssä määritelty julkinen työn- tai urakanantaja, noudatetaan myös kielilakia ja saamelaisten kotiseutualueella saamen kielilakia (1086/2003).</p>

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Otsikko	Kriteeri 22: Työturvallisuudesta, työhyvinvoinnista ja tasa-arvosta huolehditaan Huolehditaan turvallisen ja laadukkaan työnteon edellytyksistä
Kriteeri	Työn toteuttajille ja työntekijöille luodaan edellytykset turvalliseen ja laadukkaaseen työntekoon sekä työhyvinvointia ja yhdenvertaisuutta edistävään työympäristöön.
Indikaattorit	<p>Työn- ja urakanantajalla⁶¹⁾ on menettely, jolla ne varmistavat, että teetetty työ ei vaaranna työn toteuttajien/työntekijöiden turvallisuutta ja terveyttä.</p> <p>Työn toteuttajalla/Työntekijällä on käytössään yleiset työturvallisuusohjeet.</p> <p>Työnantaja tunnistaa ja ottaa toiminnassaan huomioon työstä, työolosuhteista ja työajoista⁶³⁾ aiheutuvat haitta- ja vaaratekijät sekä matkustamisesta aiheutuvan kuormituksen. Mikäli edellä mainittuja tekijöitä ei voida kokonaan poistaa, toteutetaan toimenpiteet, joilla riski pienennetään hallittavalle tasolle.</p> <p>Työnantaja on järjestänyt lainmukaisen työterveyshuollon⁶⁴⁾.</p> <p>Työnantaja järjestää vuosittain olosuhteisiin sopivaa työkykyä ylläpitävää toimintaa.</p> <p>Työnantaja, jonka henkilöstö on säännöllisesti vähintään⁶⁵⁾ 30 henkeä, laatii vuosittain yhteistyössä henkilöstön edustajien kanssa erityisesti palkkausta ja muita palvelussuhteen ehtoja koskevan tasa-arvosuunnitelman lain⁶⁶⁾ vaatimusten mukaisesti.</p> <p>Edellä mainitut indikaattorit voidaan osoittaa täytetyksi, jos ne sisältyvät organisaation työsuojelun toimintaohjelmaan tai henkilöstö- ja koulutussuunnitelmaan.</p> <p>Työn toteuttajalle/työntekijälle on annettu tiedoksi työtä/työmaata koskevat työturvallisuutta mahdollisesti vaarantavat tekijät ja maastokohdat.</p> <p>Työhön liittyvät ohjeet on annettu työn toteuttajan/työntekijän ymmärtämällä kielellä⁶⁷⁾.</p> <p>Työntekijällä on tarvittaessa käytettävissään yhteistä kieltä puhuva ja ymmärtävä tulkkaustaitoinen henkilö työhön liittyvissä asioissa.</p> <p>Työn tekijällä on käytössään työssä tarvittavat yleisohjeet.</p> <p>Työn tekijälle on annettu työmaakohtaiset työohjeet ja kartat, joissa on merkitty työmaan raja- ja huomioitu laatu-, ympäristö-, työturvallisuus- ja muut vaatimukset⁶⁸⁾. Tilaja²⁰⁾ vastaa ellei muuta ole kirjallisesti sovittu, että epäselvä työmaan tai toimenpiteen raja sekä vaikeasti havaittava erityisen arvokas</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	luontokohde merkitään maastoon.
Määritelmät	<p>63) <u>Työajoista</u> johtuvien haitta- ja vaaratekijöiden tunnistaminen perustuu työturvallisuuslakiin (738/2002, 10§).</p> <p>64) työterveyshuoltolaki (1383/2001)</p> <p>65) palveluksessa olevien työntekijöiden määrä joulukuun 31. päivänä</p> <p>66) laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta (609/1986)</p> <p>67) Kun kyseessä on kielilain (423/2003) 3 §:ssä määritelty julkinen työn- tai urakanantaja, noudatetaan myös kielilakia ja saamelaisten kotiseutualueella saamen kielilakia (1086/2003).</p> <p>68) <u>Muu vaatimus on esimerkiksi latvusmassan poistaminen niiltä ulkoilureiteiltä, joista on tehty sopimus maanomistajan ja reitin ylläpitäjän kesken.</u></p>

Otsikko	Kriteeri 23: Työnantajavelvoitteita noudatetaan
Kriteeri	<p>Työn- ja urakanantajat⁵⁴⁾ noudattavat työ- ja sosiaalilainsäädäntöä⁶³⁾, työehtosopimuksia⁶⁴⁾ sekä ulkomaalaisen työvoiman käyttöä koskevaa lainsäädäntöä.</p> <p>Työn- ja urakanantajat antavat työpaikkojen henkilöstön edustajalle tilaajavastuulain edellyttämät tiedot⁶⁵⁾.</p>
Indikaattorit (mittarit)	<p>Työnantaja tuntee häntä velvoittavien työehtosopimusten, työ- ja sosiaalilainsäädännön sekä ulkomaalaista työvoimaa käytettäessä sitä koskevan lainsäädännön velvoitteet ja työnantajalla on menettelytapa-ohje, joilla varmistetaan voimassa olevan lainsäädännön noudattaminen.</p> <p>Työnantajat tekevät työsopimukset kirjallisina ja arkistoiivat ne.</p> <p>Työaikalain piirissä olevien työntekijöiden työaikakirjanpito järjestetään ja tehtyyn työaikaan perustuvat korvaukset ja lisät korvataan työaikalain tai työehtosopimusten edellyttämällä tavalla.⁶⁶⁾</p> <p>Työehtosopimusten ja edellä mainitun lainsäädännön rikkomuksista alueella pyydetään lausunnot työntekijäjärjestöiltä.</p> <p>Työnteon alkaessa työnantajan taikka tilaajan⁵⁷⁾ on varmistuttava, että hänen sopimuskumppaninaan olevaa ulkomaalaista työn toteuttajaa taikka työntekijää on informoitu hänen oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan työn tekijänä</p>

Otsikko	Kriteeri 23: Työnantajavelvoitteita noudatetaan
Kriteeri	<p>Työn- ja urakanantajat⁶¹⁾ noudattavat työ- ja sosiaalilainsäädäntöä⁶⁹⁾, työehtosopimuksia⁷⁰⁾ sekä ulkomaalaisen työvoiman käyttöä koskevaa lainsäädäntöä.</p> <p>Työn- ja urakanantajat antavat työpaikkojen henkilöstön edustajalle tilaajavastuulain edellyttämät tiedot⁷¹⁾.</p>
Indikaattorit (mittarit)	<p>Työnantaja tuntee häntä velvoittavien työehtosopimusten, <u>työsopimusten</u>, työ- ja sosiaalilainsäädännön sekä ulkomaalaista työvoimaa käytettäessä sitä koskevan lainsäädännön velvoitteet ja työnantajalla on menettelytapa-ohje, joilla varmistetaan voimassa olevan lainsäädännön noudattaminen.</p> <p>Työnantajat tekevät työsopimukset kirjallisina ja arkistoiivat ne.</p> <p>Työaikalain piirissä olevien työntekijöiden työaikakirjanpito järjestetään ja tehtyyn työaikaan perustuvat korvaukset, lisät ja <u>ylityöt</u> korvataan työaikalain tai työehtosopimusten edellyttämällä tavalla⁷²⁾</p> <p>Työehtosopimusten ja edellä mainitun lainsäädännön rikkomuksista alueella pyydetään lausunnot työntekijäjärjestöiltä.</p> <p>Työnteon alkaessa työnantajan taikka tilaajan²³⁾ on <u>varmistettava</u>, että hänen sopimuskumppaninaan olevaa ulkomaalaista työn toteuttajaa taikka työntekijää on informoitu hänen oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan työn tekijänä Suomessa⁷³⁾.</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	Suomessa ⁶⁷⁾ .
Määritelmät	<p>63) Lainsäädännöllä tarkoitetaan Suomen lainsäädäntöä.</p> <p>64) <u>Työehtosopimuksilla</u> tarkoitetaan Suomessa voimassa olevia työehtosopimuksia.</p> <p>65) laki tilaajan selvitysvelvollisuudesta ja vastuusta ulkopuolista työvoimaa käytettäessä (1233/2006)</p> <p>66) Työaikalain (605/1996) 37 §:n mukaan työnantajan on kirjattava tehdyt työtunnit ja niistä suoritettavat korvaukset työntekijöittäin. Työaikalain 2 ja 39 §:ssä mainitaan ne ryhmät, joihin lakia ei sovelleta. Valtakunnallisella työehtosopimuksella voidaan sopia poikkeuksia työaikaan liittyviin määräyksiin työaikalain 40 §:n sallimissa rajoissa.</p> <p>67) Vaatimus voidaan täyttää antamalla/esittelemällä työn tekijälle esimerkiksi ”Suomeen työhön” -opas, joka löytyy osoitteesta www.te-palvelut.fi. Oppaasta on julkaistu seuraavat kieliversiot: ruotsi, englanti, viro, venäjä, ranska ja puola.</p>

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Määritelmät	<p>69) Lainsäädännöllä tarkoitetaan Suomen lainsäädäntöä.</p> <p>70) <u>Työehtosopimuksilla</u> tarkoitetaan Suomessa voimassa olevia työehtosopimuksia.</p> <p>71) laki tilaajan selvitysvelvollisuudesta ja vastuusta ulkopuolista työvoimaa käytettäessä (1233/2006)</p> <p>72) Työaikalain (872/2019) 32 §:n mukaan työnantajan on kirjattava tehdyt työtunnit ja niistä suoritettavat korvaukset työntekijöittäin. Työaikalain 2 §:ssä mainitaan ne ryhmät, joihin lakia ei sovelleta. Työehtosopimuksella tai paikallisella sopimuksella voidaan sopia poikkeuksia työaikaan liittyviin määräyksiin työaikalain 34–36 §:n sallimissa rajoissa.</p> <p>73) Vaatimus voidaan täyttää antamalla/esittelemällä työn tekijälle esimerkiksi ”Suomeen työhön” -opas, joka löytyy osoitteesta www.te-palvelut.fi. Oppaasta on julkaistu seuraavat kieliversiot: ruotsi, englanti, viro, venäjä, ranska ja puola.</p>

Otsikko	Kriteeri 24: Metsätyöpalveluiden hankinnoissa noudatetaan hyviä käytäntöjä
Kriteeri	<p>Työn- ja urakanantajat⁵⁴⁾ ovat maksaneet verot sekä sosiaaliturva- ja työeläkemaksut. He edellyttävät alihankkijoidensa ja heille työvoimaa vuokraavien yritysten maksavan verot sekä sosiaaliturva- ja työeläkemaksut sekä noudattavan työ- ja sosiaalilainsäädäntöä, työehtosopimuksia⁶⁴⁾ sekä ulkomaalaisen työvoiman käyttöä koskevaa lainsäädäntöä.</p> <p>Metsäorganisaatioiden²⁾ metsätyötä⁶⁸⁾ koskevissa hankinnoissa noudatetaan hyviä hankintakäytäntöjä.</p>
Indikaattorit	<p>Tilaajan selvitykset:</p> <p>a) Tilaajalla on asiakirjat tilaajavastuulain mukaisten selvitysten tekemisestä. Selvitysvelvollisuus⁶⁹⁾ tilaajavastuulain edellyttämistä asioista on, kun urakointikokonaisuuden arvo ylittää tilaajavastuulaissa määritetyn arvon⁷⁰⁾ tai vuokratyövoiman käyttö ylittää 10 työpäivää.</p> <p>b) Tarjouskilpailuun osallistuvien on vakuutettava täyttävänsä tilaajavastuulain mukaiset velvoitteet.</p> <p>c) Tilaajavastuulain mukaiset selvitykset tarkistetaan aina ennen sopimuksen tekemistä sekä hankintatavasta riippumatta vähintään vuosittain.</p> <p>Hyvät käytännöt:</p> <p>d) Urakanantajalla on kirjallisesti kuvattu hankintamenettely, jota se noudattaa hankinnoissa. Menettely kerrotaan hankintaneuvotteluihin tai</p>

Otsikko	Kriteeri 24: Metsätyöpalveluiden hankinnoissa noudatetaan hyviä käytäntöjä
Kriteeri	<p>Työn- ja urakanantajat⁶¹⁾ ovat maksaneet verot sekä sosiaaliturva- ja työeläkemaksut. He edellyttävät alihankkijoidensa ja heille työvoimaa vuokraavien yritysten maksavan verot sekä sosiaaliturva- ja työeläkemaksut sekä noudattavan työ- ja sosiaalilainsäädäntöä, työehtosopimuksia⁷⁰⁾ sekä ulkomaalaisen työvoiman käyttöä koskevaa lainsäädäntöä.</p> <p>Metsäorganisaatioiden²⁾ metsätyötä⁷⁴⁾ koskevissa hankinnoissa noudatetaan hyviä hankintakäytäntöjä.</p>
Indikaattorit	<p>Tilaajan selvitykset:</p> <p>a) ~~Tilaajalla on asiakirjat tilaajavastuulain mukaisten selvitysten tekemisestä. Selvitysvelvollisuus⁶⁹⁾ tilaajavastuulain edellyttämistä asioista on, kun urakointikokonaisuuden arvo ylittää tilaajavastuulaissa määritetyn arvon⁷⁰⁾ tai vuokratyövoiman käyttö ylittää 10 työpäivää.~~</p> <p>b) ~~Tarjouskilpailuun osallistuvien on vakuutettava täyttävänsä tilaajavastuulain mukaiset velvoitteet.~~</p> <p>e) ~~Tilaajavastuulain mukaiset selvitykset tarkistetaan aina ennen sopimuksen tekemistä sekä hankintatavasta riippumatta vähintään vuosittain.~~</p> <p>a) Tilaaja tarkistaa tilaajavastuulain mukaiset selvitykset aina ennen sopimuksen tekemistä sekä hankintatavasta riippumatta vähintään vuosittain. Selvitysvelvollisuus tilaajavastuulain edellyttämistä asioista on, kun urakointikokonaisuuden arvo ylittää tilaajavastuulaissa määritetyn arvon⁷⁶⁾ tai vuokratyövoiman käyttö ylittää 10 työpäivää.</p> <p>b) Tarjoajan on osoitettava täyttävänsä tilaajavastuulain mukaiset velvoitteet</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	<p>tarjouskilpailuihin osallisille etukäteen.</p> <p>e) Palveluiden hankinnassa tilaajan on varauduttava palveluntuottajan mahdolliseen vaihtumiseen riittävän pitkällä⁷¹⁾ siirtymäajalla.</p> <p>f) Tilaajavastuulain raja-arvon ylittävät urakointisopimukset tehdään kirjallisina ja ne arkistoidaan.</p> <p>g) Urakanantajalla on luettelo niistä alihankkijoista, joilta ne ovat ostaneet kahden viimeksi kuluneen vuoden aikana metsätalouden urakointipalveluita.</p> <p>h) Urakanantajat ilmoittavat alihankkijoilleen tiedossa olevista merkittävistä urakointitoiminnan tuotantokatkoksista tai tuotannonrajoituksista riittävän ajoissa ennen niiden aloittamista.</p> <p>Sopimusehdot:</p> <p>i) Alihankinta- tai vuokrasopimukseen on sisällytettävä koko alihankinta- ketjussa alla mainitut ehdot:</p> <p>I. Sopimukseen on kirjattava tilattuun työhön tai tehtävään lain mukaan sovellettava työehtosopimus tai työehtosopimukset.</p> <p>II. Sopimussuhteen aikana alihankkijalla tai vuokratyryityksellä on tilaajan pyytäessä velvollisuus esittää tilaajalle tilaajavastuulain mukainen selvitys velvoitteiden hoitamisesta.</p> <p>III. Sopimukseen on kirjattava oikeus irtisanoa tai purkaa sopimus, jos toinen sopimuspuoli ei anna asianmukaista selvitystä velvoitteiden täyttämistä tai on selvityksen mukaan jättänyt olennaisia velvoitteita hoitamatta eikä ole niitä viipymättä korjannut.</p>
Määritelmät	<p>68) <u>Metsätyöksi</u> katsotaan puunkorjuu ja siihen kytketyt muut työt, metsänhoitotyöt ja metsänparannustyöt.</p> <p>69) <u>Tilaajan on saatava selvitys seuraavista asioista:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - selvitys siitä, onko yritys merkitty ennakkoperintälain (1118/1996) mukaiseen ennakkoperintärekisteriin ja työnantajarekisteriin sekä arvonlisäverolain (1501/1993) mukaiseen arvonlisäverovelvollisten rekisteriin - kaupparekisteriote - todistus verojen maksamisesta tai verovelkatodistus taikka selvitys siitä, että verovelkaa koskeva maksusuunnitelma on tehty - todistukset eläkevakuutusten ottamisesta ja eläkevakuutusmaksujen suorittamisesta tai selvitys siitä, että erääntyneitä eläkevakuutusmaksuja koskeva maksusopimus on tehty - selvitys työhön sovellettavasta työehtosopimuksesta tai muista keskeisistä työehdoista. <p>70) 7 500 euroa vuonna 2014</p> <p>71) <u>Riittävän pitkällä siirtymäajalla</u> tarkoitetaan ajanjaksoa neuvottelutuloksen taikka tarjouskilpailun tulosten selviämisen ja sopimuksen mukaisen palvelun aloittamisen välissä. Tämä tarkoittaa, että neuvottelut hankinnoista tai tarjouskilpailu järjestetään niin, että neuvottelun tai</p>

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	<p>tarjouksessaan, elleivät tiedot ole jo muutoin tilaajan käytössä tai saatavilla maksuttomasta tietokannasta. Mikäli tilaaja on tarjouksen perusteella tarkistanut velvoitteiden täyttymisen, se täyttää a-kohdan vaatimuksen, mikäli tarkistetut tiedot, todistukset ja selvitykset ovat enintään kolme kuukautta vanhoja sopimushetkellä.</p> <p>c) Tilaajalla on asiakirjat tilaajavastuulain mukaisten selvitysten tekemisestä</p> <p>Hyvät käytännöt:</p> <p>d) Urakanantajalla on kirjallisesti kuvattu hankintamenettely, jota se noudattaa hankinnoissa. Menettely kerrotaan hankintaneuvotteluihin tai tarjouskilpailuihin osallisille etukäteen.</p> <p>e) Palveluiden hankinnassa tilaajan on varauduttava palveluntuottajan mahdolliseen vaihtumiseen riittävän pitkällä⁷⁷⁾ siirtymäajalla.</p> <p>f) Tilaajavastuulain raja-arvon ylittävät urakointisopimukset tehdään kirjallisina ja ne arkistoidaan.</p> <p>g) Urakanantajalla on luettelo niistä alihankkijoista, joilta ne ovat ostaneet kahden viimeksi kuluneen vuoden aikana metsätalouden urakointipalveluita.</p> <p>h) Urakanantajat ilmoittavat alihankkijoilleen tiedossa olevista merkittävistä urakointitoiminnan tuotantokatkoksista tai tuotannonrajoituksista riittävän ajoissa ennen niiden aloittamista.</p> <p>i) Yrityssaneerauksessa olevan tai sitä hakevan palveluntuottajan kanssa ei tehdä sopimusta⁷⁸⁾, elleivät palveluntuottajan toimittamat todistukset ja selvitykset osoita, että se kykenee täyttämään tilaajavastuulain mukaiset velvoitteet.</p> <p>Sopimusehdot:</p> <p>j) Alihankinta- tai vuokrasopimukseen on sisällytettävä koko alihankinta- ketjussa alla mainitut ehdot:</p> <p>I. Sopimukseen on kirjattava tilattuun työhön tai tehtävään lain mukaan sovellettava työehtosopimus tai työehtosopimukset.</p> <p>II. Sopimussuhteen aikana alihankkijalla tai vuokratyryityksellä on tilaajan pyytäessä velvollisuus esittää tilaajalle tilaajavastuulain mukainen selvitys velvoitteiden hoitamisesta.</p> <p>III. Sopimukseen on kirjattava oikeus irtisanoa tai purkaa sopimus, jos toinen sopimuspuoli ei anna asianmukaista selvitystä velvoitteiden täyttämistä tai on selvityksen mukaan jättänyt olennaisia velvoitteita hoitamatta eikä ole niitä viipymättä korjannut.</p>
Määritelmät	<p>74) <u>Metsätyöksi</u> katsotaan puunkorjuu ja siihen kytketyt muut työt, metsänhoitotyöt ja metsänparannustyöt.</p> <p>75) <u>Tilaajan on saatava selvitys seuraavista asioista:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - selvitys siitä, onko yritys merkitty ennakkoperintälain (1118/1996) mukaiseen ennakkoperintärekisteriin ja työnantajarekisteriin sekä arvonlisäverolain (1501/1993) mukaiseen arvonlisäverovelvollisten

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	<p>tarjouskilpailun tuloksen selviämisen sekä saavutetun sopimuksen mukaisen urakoinnin toteuttamisen väliin jää riittävä aika sopeuttaa toimintaa ja resursseja. Riittävänä aikana voidaan pitää yli vuoden mittaisissa urakointisopimuksissa noin 2–4 kuukautta ja korkeintaan vuoden mittaisissa sopimuksissa noin 1–2 kuukautta ennen sopimuksen päättymistä. Siirtymäaikana urakointi jatkuu normaalisti. Ko. aikarajoja ei voida pitää ehdottomina, koska tilanteet vaihtelevat.</p>
--	--

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	<p>rekisteriin</p> <ul style="list-style-type: none"> - kaupparekisteriote - todistus verojen maksamisesta tai verovelkatodistus taikka selvitys siitä, että verovelkaa koskeva maksusuunnitelma on tehty - todistukset eläkevakuutusten ottamisesta ja eläkevakuutusmaksujen suorittamisesta tai selvitys siitä, että erääntyneitä eläkevakuutusmaksuja koskeva maksusopimus on tehty - selvitys työhön sovellettavasta työehtosopimuksesta tai muista keskeisistä työehdoista. <p>76) 9 000 euroa vuonna 2020</p> <p>77) <u>Riittävän pitkällä siirtymäajalla</u> tarkoitetaan ajanjaksoa neuvottelutuloksen taikka tarjouskilpailun tulosten selviämisen ja sopimuksen mukaisen palvelun aloittamisen välissä. Tämä tarkoittaa, että neuvottelut hankinnoista tai tarjouskilpailu järjestetään niin, että neuvottelun tai tarjouskilpailun tuloksen selviämisen sekä saavutetun sopimuksen mukaisen urakoinnin toteuttamisen väliin jää riittävä aika sopeuttaa toimintaa ja resursseja. Riittävänä aikana voidaan pitää yli vuoden mittaisissa urakointisopimuksissa noin 2–4 kuukautta ja korkeintaan vuoden mittaisissa sopimuksissa noin 1–2 kuukautta ennen sopimuksen päättymistä. Siirtymäaikana urakointi jatkuu normaalisti. Ko. aikarajoja ei voida pitää ehdottomina, koska tilanteet vaihtelevat.</p> <p>78) <u>Sopimuksenteossa Metsähallitus Metsätalous Oy noudattaa kulloinkin voimassa olevaa lakia julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista (1397/2016).</u></p>
--	--

Otsikko	Kriteeri 25: Metsänomistajien osaamista edistetään monipuolisesti
Kriteeri	<p>Ryhmäsertifiointissa mukana oleville metsänomistajille tarkoitettuun täydennyskoulutukseen, henkilökohtaiseen tai ryhmäneuvontaan osallistuvien henkilöiden määrä on vuosittain vähintään 20 % alueen metsänomistajien lukumäärästä⁷²⁾.</p> <p>Kriteeri koskee vain alueellista ryhmäsertifiointia.</p>
Indikaattorit	<p>Alueella toimivan Suomen metsäkeskuksen, metsänhoitoyhdistysten, metsäteollisuusyritysten ja metsäoppilaitosten sekä sertifiointiin sitoutuneiden organisaatioiden tilastot niiden alueella järjestämistä metsänomistajien koulutustilaisuuksista sekä metsänomistajille antamasta henkilökohtaisesta⁷³⁾ ja ryhmäneuvonnasta⁷⁴⁾. Tilastoista tulee käydä ilmi koulutukseen ja neuvontaan osallistuneiden henkilöiden lukumäärä⁷⁵⁾.</p> <p>Koulutuksissa käsiteltäviä aiheita voivat olla mm. taloudellisesti kannattava puuntuotanto ja puunkorjuu, metsäekologia ja talousmetsien luonnonhoito, metsien monikäyttö, riistanhoito, metsäkulttuuri, omatoiminen metsänhoitotyö.</p>

Otsikko	Kriteeri 25: Metsänomistajien osaamista edistetään monipuolisesti
Kriteeri	<p>Ryhmäsertifiointissa mukana oleville metsänomistajille tarkoitettuun täydennyskoulutukseen, henkilökohtaiseen tai ryhmäneuvontaan osallistuvien henkilöiden määrä on vuosittain vähintään 20 % alueen metsänomistajien lukumäärästä⁷⁹⁾.</p> <p>Kriteeri koskee vain alueellista ryhmäsertifiointia.</p>
Indikaattorit	<p>Alueella toimivan Suomen metsäkeskuksen, metsänhoitoyhdistysten, metsäteollisuusyritysten ja metsäoppilaitosten sekä sertifiointiin sitoutuneiden organisaatioiden tilastot niiden alueella järjestämistä metsänomistajien koulutustilaisuuksista sekä metsänomistajille antamasta henkilökohtaisesta⁸⁰⁾ ja ryhmäneuvonnasta⁸¹⁾. Tilastoista tulee käydä ilmi koulutukseen ja neuvontaan osallistuneiden henkilöiden lukumäärä⁸²⁾.</p> <p>Koulutuksissa käsiteltäviä aiheita voivat olla mm. taloudellisesti kannattava puuntuotanto ja puunkorjuu, metsäekologia ja talousmetsien luonnonhoito, <u>metsänkasvatuksen eri menetelmät, suometsätalous, metsien vesistö- ja</u></p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	jokamiehen oikeudet ja PEFC-metsäsertifiointi.
Määritelmät	<p>72) <u>Metsänomistajien lukumäärä</u> lasketaan ryhmäsertifioinnissa mukana olevien metsänomistajien perusteella.</p> <p>73) <u>Henkilökohtaista</u> neuvontaa ovat muun muassa maastokäynti metsä-ammattihenkilön kanssa, muu sitä vastaava tilakäynti, metsäalan verkkoneuvonta, metsänhoitotyön suunnittelu ammattihenkilön kanssa ja ammattihenkilöltä saatu opastus metsätaloustöiden tekemiseen.</p> <p>74) <u>Ryhmäneuvonnalla</u> tarkoitetaan indikaattorissa lueteltujen tahojen metsänomistajille järjestämiä kursseja, verkkokursseja, metsäretkeilyitä ja metsätyönäytöksiä.</p> <p>75) Kriteerissä tarkoitettuun <u>koulutukseen/neuvontaan osallistuneiksi</u> henkilöiksi luetaan metsänomistajat ja muut tilan metsäasioiden hoitoon osallistuvat henkilöt.</p>

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	ilmastokysymykset , metsien monikäyttö, luonnontuotteet , riistanhoito, metsien kulttuuriperintö , omatoiminen metsänhoitotyö, jokamiehen oikeudet ja PEFC-metsäsertifiointi.
Määritelmät	<p>79) <u>Metsänomistajien lukumäärä</u> lasketaan ryhmäsertifioinnissa mukana olevien metsänomistajien perusteella.</p> <p>80) <u>Henkilökohtaista</u> neuvontaa ovat muun muassa maastokäynti metsä-ammattihenkilön kanssa, muu sitä vastaava tilakäynti, metsäalan verkkoneuvonta, metsänhoitotyön suunnittelu ammattihenkilön kanssa ja ammattihenkilöltä saatu opastus metsätaloustöiden tekemiseen sekä metsien muiden tuotteiden hyödyntämiseen.</p> <p>81) <u>Ryhmäneuvonnalla</u> tarkoitetaan indikaattorissa lueteltujen tahojen metsänomistajille järjestämiä kursseja, verkkokursseja, metsäretkeilyitä ja metsätyönäytöksiä.</p> <p>82) Kriteerissä tarkoitettuun <u>koulutukseen/neuvontaan osallistuneiksi</u> henkilöiksi luetaan metsänomistajat ja muut tilan metsäasioiden hoitoon osallistuvat henkilöt.</p>

Otsikko	Kriteeri 26: Lasten ja nuorten metsätietämystä ja luontosuhteen kehittämistä edistetään
Kriteeri	<p>Alueella on ajantasainen toimenpideohjelma, jolla edistetään lasten ja nuorten metsätietämystä ja vahvistetaan luontosuhdetta.</p> <p>Kriteeri koskee vain alueellista ryhmäsertifiointia.</p>
Indikaattorit	<p>Alueen metsäalan toimijat⁷⁶⁾ tarkistavat yhdessä metsäalan nuorisotyöstä ja koulutuksesta vastaavien tahojen kanssa toimenpideohjelman vuoden kuluessa sertifikaatin tarkistamisesta. Toimenpideohjelman toteuttamisessa pyritään aktiivisesti yhteistyöhön myös muiden asiasta kiinnostuneiden, alueella toimivien tahojen kanssa.</p> <p>Toimenpideohjelma sisältää suunnitelman</p> <ol style="list-style-type: none"> lasten ja nuorten metsäluontoa, metsänhoitoa ja metsätaloutta koskevan tietämyksen lisäämiseksi ja luontosuhteen vahvistamiseksi metsäkäyntien toteuttamisesta yhteistyössä päiväkotien ja koulujen kanssa metsäalan ammattiin hakeutuvien ja alalla jo opiskelevien nuorten harjoittelu- ja työssäoppimispaikkojen järjestämiseksi. <p>Toimenpideohjelmissa määritellään tavoitteet, joiden toteutumista seurataan vuosittain.</p> <p>Metsäsertifiointiin sitoutuneet ja muut toimenpideohjelmien laadinnassa</p>

Otsikko	Kriteeri 26: Lasten ja nuorten metsätietämystä ja luontosuhteen kehittämistä edistetään
Kriteeri	<p>Alueella on ajantasainen toimenpideohjelma, jolla edistetään lasten ja nuorten metsätietämystä ja vahvistetaan luontosuhdetta.</p> <p>Kriteeri koskee vain alueellista ryhmäsertifiointia.</p>
Indikaattorit	<p>Alueen metsäalan toimijat⁸³⁾ tarkistavat yhdessä metsäalan nuorisotyöstä sekä metsä- ja luontoalan koulutuksesta koulutuksesta vastaavien tahojen kanssa toimenpideohjelman vuoden kuluessa sertifikaatin tarkistamisesta. Toimenpideohjelman toteuttamisessa pyritään aktiivisesti yhteistyöhön myös muiden asiasta kiinnostuneiden, alueella toimivien tahojen kanssa.</p> <p>Toimenpideohjelma sisältää suunnitelman</p> <ol style="list-style-type: none"> lasten ja nuorten metsäluontoa, metsänhoitoa, metsien monipuolista käyttöä ja metsätaloutta koskevan tietämyksen lisäämiseksi ja luontosuhteen vahvistamiseksi metsäkäyntien toteuttamisesta yhteistyössä päiväkotien, koulujen ja harrastustoimijoiden kanssa metsä- ja luontoalan ammattiin hakeutuvien ja alalla jo opiskelevien nuorten harjoittelu- ja työssäoppimispaikkojen järjestämiseksi sekä nuorten työllisyysmahdollisuuksien edistämiseksi. <p>Toimenpideohjelmissa määritellään tavoitteet, joiden toteutumista seurataan vuosittain.</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	mukana olleet tahot koostavat ja toimittavat tiedot omista tapahtumistaan sertifikaatin haltijalle.
Määritelmät	76) Kriteerin tarkoittamia <u>alueen metsäalan toimijoita</u> ovat muun muassa Suomen metsäkeskus, Metsähallitus, metsänhoitoyhdistykset ja puunhankintaorganisaatiot sekä yrittäjä- ja työntekijäjärjestöt.

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	Metsäsertifiointiin sitoutuneet ja muut toimenpideohjelmien laadinnassa mukana olleet tahot koostavat ja toimittavat tiedot omista tapahtumistaan sertifikaatin haltijalle.
Määritelmät	83) Kriteerin tarkoittamia <u>alueen metsäalan toimijoita</u> ovat muun muassa Suomen metsäkeskus, Metsähallitus, metsänhoitoyhdistykset ja puunhankintaorganisaatiot sekä yrittäjä- ja työntekijäjärjestöt.

Otsikko	Kriteeri 27: Jokamiehen oikeudet turvataan
Kriteeri	Metsissä liikkuminen, oleskelu ja luonnontuotteiden keruu ovat mahdollisia jokamiehen oikeuksien ⁷⁷⁾ puitteissa.
Indikaattorit	Todennettuja jokamiehen oikeuksien rajoituksia ei ole merkittävästi.
Määritelmät	<p>77) Jokamiehen oikeuksia ovat muun muassa</p> <ul style="list-style-type: none"> - liikkuminen esimerkiksi jalan, hiihtäen tai pyöräillen - tilapäinen leiriytyminen toisen maalla - metsämarjojen, sienten ja eräiden muiden luonnontuotteiden keruu - kuivien risujen, maahan pudonneiden käpyjen ja pähkinöiden kerääminen. <p>Jokamiehen oikeudella ei saa</p> <ul style="list-style-type: none"> - tehdä tulta - vahingoittaa puita tai pensaita - vahingoittaa taimikoita tai viljelyksiä - ajaa moottoriajoneuvolla maastossa - kerätä rauhoitettuja kasveja tai jäkälää tai sammalia - perustaa riistan ruokintapaikkoja- - roskata ympäristöä. <p>Jokamiehen oikeuden käyttömahdollisuus ja sen rajat riippuvat alueen vallitsevasta maankäytöstä.</p> <p>Lisätietoa jokamiehen oikeuksista Ympäristöministeriön laatimasta oppaasta Jokamiehen oikeudet – Lainsäädäntöä ja käytäntöä (julkaisusarja Suomen ympäristö 30/2012).</p>

Otsikko	Kriteeri 27: Jokamiehen oikeudet turvataan ja ulkoilureittien kulkukelpoisuus varmistetaan
Kriteeri	Metsissä liikkuminen, oleskelu ja luonnontuotteiden keruu ovat mahdollisia jokamiehen oikeuksien ⁸⁴⁾ puitteissa.
	Ulkoilureittien kulkukelpoisuutta edistetään metsien monikäyttöedellytysten turvaamiseksi.
Indikaattorit	Todennettuja jokamiehen oikeuksien rajoituksia ei ole merkittävästi.
	Ulkoilulain (606/1973) mukaisella ulkoilureittitoimituksella tai maanomistajan kanssa erillisin sopimuksin perustetut ja merkityt ulkoilureitit rajataan maanmuokkauksen ja kantojen korjuun ulkopuolelle. Reiteille ei jätetä latvusmassaa. Reitistöä varten tehdyt kiinteät rakenteet säilytetään metsätalouden toimenpiteissä. Reittien kulkukelpoisuus on otettu huomioon kriteerissä edellytetyllä tavalla, kun seurannan ²⁴⁾ mukaan ennallaan säilynyttä reittipohjaa on yli 90 % sen toimenpiteiden alaisesta pituudesta ja kun reittiä ei ole katkaistu kulkukelvottomaksi tai on varmistettu vaihtoehtoinen reitti.
Määritelmät	<p>84) Jokamiehen oikeuksia ovat muun muassa</p> <ul style="list-style-type: none"> - liikkuminen esimerkiksi jalan, hiihtäen tai pyöräillen - tilapäinen leiriytyminen toisen maalla - metsämarjojen, sienten ja eräiden muiden luonnontuotteiden keruu - kuivien risujen, maahan pudonneiden käpyjen ja pähkinöiden kerääminen. <p>Jokamiehen oikeudella ei saa</p> <ul style="list-style-type: none"> - tehdä tulta - vahingoittaa puita tai pensaita - vahingoittaa taimikoita tai viljelyksiä - ajaa moottoriajoneuvolla maastossa - kerätä rauhoitettuja kasveja tai jäkälää tai sammalia - perustaa riistan ruokintapaikkoja- - roskata ympäristöä.

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Otsikko	Kriteeri 28: Metsiä ei roskata metsätalouden toimenpiteissä
Kriteeri	Metsiin ei jätetä metsätalouden toimenpiteissä muovi- tai metallijätteitä eikä vaarallisia jätteitä ⁷⁸⁾ .
Indikaattorit	Metsätalouden toimenpiteiden yhteydessä tapahtunutta roskaamista ei ole havaittu maastotarkastusten yhteydessä. (ary) Metsäorganisaatioiden ²⁾ yleisohjeisiin sisältyy ohjeet jätteiden asianmukaisesta käsittelystä.
Määritelmät	78) <u>Vaarallisilla jätteillä</u> tarkoitetaan jätelajeja, jotka on nimetty valtioneuvoston asetuksessa jätteistä (179/2012) liitteessä 4.

Otsikko	Kriteeri 29: Metsien monikäyttöedellytyksiä edistetään
Kriteeri	Ulkoilureittien ⁷⁹⁾ kulkukelpoisuutta, metsästys- ja riistanhoitomahdollisuuksia sekä luomuluonnontuotteiden keruumahdollisuuksia edistetään metsien monikäyttöedellytysten turvaamiseksi.
Indikaattorit	Ulkoilureitit rajataan maanmuokkauksen ja kantojen korjuun ulkopuolelle. Reiteille ei jätetä latvusmassaa. Reitistöä varten tehdyt kiinteät rakenteet säilytetään metsätalouden toimenpiteissä. Reittien kulkukelpoisuus on otettu huomioon kriteerissä edellytetyllä tavalla, kun seurannan ²¹⁾ mukaan ennallaan säilynyttä reittipohjaa on yli 90 % sen toimenpiteiden alaisesta pituudesta ja kun reittiä ei ole katkaistu kulkukelvottomaksi tai on varmistettu vaihtoehtoinen reitti. Metsäorganisaatiot ²⁾ ja metsästysorganisaatiot ⁸⁰⁾ tekevät yhteistyötä riistavahinkojen ehkäisemiseksi, riistanhoidon edistämiseksi ja riistaeläinten elinympäristöjen turvaamiseksi. Luomutuotteiden keruussa tarvittava tieto ⁸¹⁾ lannoitus- ja kasvinsuojeluaineiden

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	Jokamiehen oikeuden käyttömahdollisuus ja sen rajat riippuvat alueen vallitsevasta maankäytöstä. Lisätietoa jokamiehen oikeuksista Ympäristöministeriön laatimasta oppaasta Jokamiehen oikeudet – Lainsäädäntöä ja käytäntöä (julkaisusarja Suomen ympäristö 30/2012).
--	---

Otsikko	Kriteeri 28: Metsiä ei roskata metsätalouden toimenpiteissä
Kriteeri	Metsiin ei jätetä metsätalouden toimenpiteissä muovi- tai metallijätteitä eikä vaarallisia jätteitä ⁸⁵⁾ .
Indikaattorit	Metsätalouden toimenpiteiden yhteydessä tapahtunutta roskaamista ei ole havaittu maastotarkastusten yhteydessä. (ary) Metsäorganisaatioiden ²⁾ ja luonnontuotteiden keruutoimintaa järjestävien organisaatioiden yleisohjeisiin sisältyy ohjeet jätteiden asianmukaisesta käsittelystä.
Määritelmät	85) <u>Vaarallisilla jätteillä</u> tarkoitetaan jätelajeja, jotka on nimetty valtioneuvoston asetuksessa jätteistä (179/2012) liitteessä 4.

Otsikko	Kriteeri 29: Metsien monikäyttöedellytyksiä edistetään
Kriteeri	Ulkoilureittien ⁷⁹⁾ kulkukelpoisuutta, metsästys- ja riistanhoitomahdollisuuksia sekä luomuluonnontuotteiden keruumahdollisuuksia edistetään metsien monikäyttöedellytysten turvaamiseksi.
Indikaattorit	Ulkoilureitit rajataan maanmuokkauksen ja kantojen korjuun ulkopuolelle. Reiteille ei jätetä latvusmassaa. Reitistöä varten tehdyt kiinteät rakenteet säilytetään metsätalouden toimenpiteissä. Reittien kulkukelpoisuus on otettu huomioon kriteerissä edellytetyllä tavalla, kun seurannan ²¹⁾ mukaan ennallaan säilynyttä reittipohjaa on yli 90 % sen toimenpiteiden alaisesta pituudesta ja kun reittiä ei ole katkaistu kulkukelvottomaksi tai on varmistettu vaihtoehtoinen reitti. Metsäorganisaatiot ²⁾ ja metsästysorganisaatiot ⁸⁰⁾ tekevät yhteistyötä riistavahinkojen ehkäisemiseksi, riistanhoidon edistämiseksi ja riistaeläinten elinympäristöjen turvaamiseksi. Luomutuotteiden keruussa tarvittava tieto ⁸¹⁾ lannoitus- ja kasvinsuojeluaineiden

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	<p>käytöstä on käytettävissä julkisten tietojen⁸²⁾ osalta viranomaisten välityksellä ja tarvittaessa niiden tilojen osalta, joilla on tehty sopimus luomutuotanto-ohjeiden noudattamisesta metsänomistajan tai hänen valtuuttamansa edustajan kanssa.</p> <p>Riistan elinolosuhteiden turvaamiseksi havupuuvaltaisiin taimikoihin jätetään lehtipuita täydentävinä taimina.</p>
Määritelmät	<p>79) Ulkoilulain (606/1973) mukaisella ulkoilureittitoimituksella tai maanomistajan kanssa erillisin sopimuksin perustetut ja merkityt <u>ulkoilureitit</u>.</p> <p>80) <u>Metsästysorganisaatioilla</u> tarkoitetaan Suomen riistakeskusta sekä Suomen Metsästäjäliittoa.</p> <p>81) <u>Tarvittavilla tiedoilla</u> tarkoitetaan niiden kohteiden sijaintitietoja, joilla muiden kuin EY-asetuksen 889/2008 liitteessä 1 mainittujen lannoitteiden ja maanparannusaineiden sekä liitteessä 2 mainittujen torjunta-aineiden käyttö on ollut mahdollista. Metsätaloustoimenpiteiden osalta tällä tarkoitetaan metsälannoitettujen tai torjunta-aineilla käsiteltyjen kohteiden sijaintitietoja. Yksityismetsissä tiedot toimittaa metsänomistaja tai hänen valtuuttamansa taho-tai Suomen metsäkeskus, muissa metsissä metsän omistaja/haltija tai muu EVIRA:n luomukeruuotteiden valvonnasta vastaavan tahon hyväksymä toimija.</p> <p>82) <u>Julkisella tiedolla</u> tarkoitetaan yksityismetsissä kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) mukaisella valtion tuella rahoitettujen metsänterveyslannoitus- ja juurikäävääntorjuntakohteiden sijaintitietoja. Viranomaisilla tarkoitetaan tässä esimerkiksi Suomen metsäkeskusta ja ELY-keskuksia tai näiden valtuuttamaa toimijaa.</p>

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	<p>käytöstä on käytettävissä julkisten tietojen⁸²⁾ osalta viranomaisten välityksellä ja tarvittaessa niiden tilojen osalta, joilla on tehty sopimus luomutuotanto-ohjeiden noudattamisesta metsänomistajan tai hänen valtuuttamansa edustajan kanssa.</p> <p>Riistan elinolosuhteiden turvaamiseksi havupuuvaltaisiin taimikoihin jätetään lehtipuita täydentävinä taimina.</p>
Määritelmät	<p>79) Ulkoilulain (606/1973) mukaisella ulkoilureittitoimituksella tai maanomistajan kanssa erillisin sopimuksin perustetut ja merkityt <u>ulkoilureitit</u>.</p> <p>80) <u>Metsästysorganisaatioilla</u> tarkoitetaan Suomen riistakeskusta sekä Suomen Metsästäjäliittoa.</p> <p>81) <u>Tarvittavilla tiedoilla</u> tarkoitetaan niiden kohteiden sijaintitietoja, joilla muiden kuin EY-asetuksen 889/2008 liitteessä 1 mainittujen lannoitteiden ja maanparannusaineiden sekä liitteessä 2 mainittujen torjunta-aineiden käyttö on ollut mahdollista. Metsätaloustoimenpiteiden osalta tällä tarkoitetaan metsälannoitettujen tai torjunta-aineilla käsiteltyjen kohteiden sijaintitietoja. Yksityismetsissä tiedot toimittaa metsänomistaja tai hänen valtuuttamansa taho tai Suomen metsäkeskus, muissa metsissä metsän omistaja/haltija tai muu EVIRA:n luomukeruuotteiden valvonnasta vastaavan tahon hyväksymä toimija.</p> <p>82) <u>Julkisella tiedolla</u> tarkoitetaan yksityismetsissä kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) mukaisella valtion tuella rahoitettujen metsänterveyslannoitus- ja juurikäävääntorjuntakohteiden sijaintitietoja. Viranomaisilla tarkoitetaan tässä esimerkiksi Suomen metsäkeskusta ja ELY-keskuksia tai näiden valtuuttamaa toimijaa.</p>

Otsikko	Kriteeri 30: Kiinteät muinaisjäännökset säilytetään
Kriteeri	Metsien hoito- ja käyttötoimenpiteet suunnitellaan ja tehdään siten, että muinaismuistolain (295/1963) vaatimukset toteutuvat. Muinaismuistolain mukaisten kiinteiden muinaisjäännösten ⁸³⁾ kaivaminen, peittäminen, muuttaminen, vahingoittaminen, poistaminen ja muu niihin kajoaminen on kielletty ilman lain nojalla annettua lupaa.
Indikaattorit	Oikeuden tekemät ratkaisut, joissa on todettu muinaismuistolain 1 §:n 2 momentin mukainen muinaismuistorikkomus.
Määritelmät	83) Tietoa <u>kiinteiden muinaisjäännösten</u> sijainnista löytyy Museoviraston ylläpitämästä Kulttuuriympäristön rekisteriportaali -verkkopalvelusta.

Otsikko	Kriteeri 30: Kiinteät muinaisjäännökset säilytetään
Kriteeri	Metsien hoito- ja käyttötoimenpiteet suunnitellaan ja tehdään siten, että muinaismuistolain (295/1963) vaatimukset toteutuvat. Muinaismuistolain mukaisten kiinteiden muinaisjäännösten ⁸⁴⁾ kaivaminen, peittäminen, muuttaminen, vahingoittaminen, poistaminen ja muu niihin kajoaminen on kielletty ilman lain nojalla annettua lupaa.
Indikaattorit	Oikeuden tekemät ratkaisut, joissa on todettu muinaismuistolain 1 §:n 2 momentin mukainen muinaismuistorikkomus.
Määritelmät	86) Tietoa <u>kiinteiden muinaisjäännösten</u> sijainnista löytyy Museoviraston ylläpitämästä Kulttuuriympäristön rekisteriportaali -verkkopalvelusta.

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Otsikko	Kriteeri 31: Poronhoidon toimintaedellytykset turvataan
Kriteeri	Poronhoitoalueella metsähallituksen hallinnassa olevilla valtion metsäalueilla metsätalouden toimenpiteet ja poronhoito sovitetaan yhteen paikallisen yhteistyön avulla niin, että poronhoidon harjoittamisen edellytykset turvataan pitkäjänteisesti ja laaja-alaisesti metsätalouden toimenpiteissä.
Indikaattorit	Tavoitteen saavuttamiseksi Metsähallituksen tulee olla yhteistyössä asianosaisten paliskuntien edustajien kanssa silloin, kun se tekee sellaisia toimenpiteitä, joilla voi olla oleellista vaikutusta poronhoidon harjoittamiseen. Oleelliset toimenpiteet ja yhteistyön tarve tulee määritellä yhdessä niin, että tavoite saavutetaan. Yhteistoiminnassa noudatetaan Metsähallituksen ja Paliskuntain yhdistyksen 4.4.2013 yhdessä allekirjoittamaa sopimusta ⁸⁴⁾ sekä Metsähallituksen luonnonvarasuunnitelmissa metsätalouden ja porotalouden yhteensovittamista käsitteleviä kohtia.
Määritelmät	84) Sertifiointikriteeri tarkoittaa kulloinkin voimassa olevaa <u>sopimusta</u> . Kriteeri koskee saamelaisten kotiseutualueen ulkopuolisen poronhoitoalueen valtion maita. Metsähallitus noudattaa kunkin paliskunnan kanssa sitä sopimusta, jossa paliskunta on mukana. Jos paliskunta sanoutuu irti kaikista sopimuksista, Metsähallitus noudattaa poronhoitolain, Metsähallituksen ympäristöoppaan ja luonnonvarasuunnitelmien kirjauksia.

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Otsikko	Kriteeri 31: Poronhoidon toimintaedellytykset turvataan
Kriteeri	Poronhoitoalueella Metsähallituksen hallinnassa olevilla valtion metsäalueilla metsätalouden toimenpiteet ja poronhoito sovitetaan yhteen paikallisen yhteistyön avulla niin, että poronhoidon harjoittamisen edellytykset turvataan pitkäjänteisesti ja laaja-alaisesti metsätalouden toimenpiteissä.
Indikaattorit	Tavoitteen saavuttamiseksi Metsähallituksen tulee olla yhteistyössä asianosaisten paliskuntien edustajien kanssa silloin, kun se tekee sellaisia toimenpiteitä, joilla voi olla oleellista vaikutusta poronhoidon harjoittamiseen. Oleelliset toimenpiteet ja yhteistyön tarve tulee määritellä yhdessä niin, että tavoite saavutetaan. Yhteistoiminnassa noudatetaan Metsähallituksen ja Paliskuntain yhdistyksen 4.4.2013 yhdessä allekirjoittamaa sopimusta ⁸⁷⁾ sekä Metsähallituksen luonnonvarasuunnitelmissa metsätalouden ja porotalouden yhteensovittamista käsitteleviä kohtia.
Määritelmät	87) Sertifiointikriteeri tarkoittaa kulloinkin voimassa olevaa <u>sopimusta</u> . Kriteeri koskee saamelaisten kotiseutualueen ulkopuolisen poronhoitoalueen valtion maita. Metsähallitus noudattaa kunkin paliskunnan kanssa sitä sopimusta, jossa paliskunta on mukana. Jos paliskunta sanoutuu irti kaikista sopimuksista, Metsähallitus noudattaa poronhoitolain, Metsähallituksen ympäristöoppaan ja luonnonvarasuunnitelmien kirjauksia.

Otsikko	Kriteeri 32: Saamelaiskulttuurin ja saamelaisten perinteisten elinkeinojen toimintaedellytykset turvataan saamelaisten kotiseutualueella saamelaisten kestävän kehityksen mukaisesti
Kriteeri	Saamelaisten ⁸⁵⁾ kotiseutualueella valtion hallinnassa olevia alueita ja luonnonvaroja hoidetaan ja käytetään siten, että saamelaisten perinteisten elinkeinojen ja saamelaiskulttuurin harjoittamisen edellytykset turvataan. ⁸⁶⁾
Indikaattorit	Valtion metsien käytössä seurataan kansainvälisen oikeuden, biodiversiteettisopimuksen artiklan 8j ⁸⁷⁾ ja perustuslain tarkoittamien saamelaisten oikeuksien toteutumista sekä saamelaiskäräjien osallisuutta asian valmistelussa ja päätöksenteossa. Saamelaiskulttuuriin kuuluvan perinteisen poronhoidon edellyttämät toimenpiteet ja yhteistyön tarve määritellään saamelaisten kotiseutualueen paliskuntien, saamelaiskäräjien, koltaneuvoston ja Metsähallituksen välisellä sopimuksella poronhoidon ja Metsähallituksen toiminnan yhteistyömenettelyistä ja yhteensovittamisesta.

Otsikko	Kriteeri 32: Saamelaiskulttuurin ja saamelaisten perinteisten elinkeinojen toimintaedellytykset turvataan saamelaisten kotiseutualueella saamelaisten kestävän kehityksen mukaisesti
Kriteeri	Saamelaisten kotiseutualueella valtion hallinnassa olevia alueita ja luonnonvaroja hoidetaan ja käytetään siten, että saamelaisten perinteisten elinkeinojen ja saamelaiskulttuurin harjoittamisen edellytykset turvataan ⁸⁸⁾
Indikaattorit	Valtion metsien käytössä seurataan kansainvälisen oikeuden, biodiversiteettisopimuksen artiklan 8(j) ⁸⁹⁾ ja perustuslain tarkoittamien saamelaisten oikeuksien toteutumista sekä Saamelaiskäräjien ja koltta-alueella Kolttien kyläkouksen osallisuutta asian valmistelussa ja päätöksenteossa. Saamelaiskulttuuriin kuuluvan perinteisen poronhoidon edellyttämät toimenpiteet ja yhteistyön tarve määritellään saamelaisten kotiseutualueen paliskuntien, Saamelaiskäräjien, Kolttien kyläkouksen ja Metsähallituksen välisellä sopimuksella poronhoidon ja Metsähallituksen toiminnan yhteistyömenettelyistä ja yhteensovittamisesta.

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	Yhteistoiminnassa noudatetaan edellä mainittua sopimusta sen voimaantulohetkestä alkaen sekä Metsähallituksen luonnonvarasuunnitelmissa metsätalouden ja saamelaiskulttuurin yhteensovittamista käsitteleviä kohtia.
Määritelmät	<p>85) Kriteerissä mainittuja <u>saamelaisia</u> ovat saamelaiskäräjistä annetun lain 3 pykälässä tarkoittamat henkilöt, saamelaisten kotiseutualueen kunnat on määrätty lain 4 pykälässä, kolttala-alue kolttalain 2 pykälässä. Saamelaisten perinteisinä elinkeinoina pidetään Suomen perustuslain 17 pykälässä 3 momentissa tarkoitettuja elinkeinoja.</p> <p>86) <u>Tämä kriteeri koskee saamelaisten kotiseutualueen valtion maita.</u> Metsähallitus noudattaa kunkin paliskunnan kanssa sitä sopimusta, jossa paliskunta on mukana. Jos paliskunta sanoutuu irti kaikista sopimuksista, Metsähallitus noudattaa poronhoitolain, Metsähallituksen ympäristöoppaan ja luonnonvarasuunnitelmien kirjauksia.</p> <p>87) <u>Biodiversiteettisopimus 8j:</u> ...kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kunnioittaa, suojella ja ylläpitää alkuperäiskansojen ja paikallisten yhteisöjen sellaista tietämystä, keksintöjä ja käytäntöä, joka sisältyy biologisen monimuotoisuuden suojelun ja kestäväen käytön kannalta merkityksellisiin perinteisiin elämänmuotoihin ja edistää ja laajentaa niiden soveltamista mainittujen yhteisöjen luvalla ja myötävaikutuksella sekä rohkaista tietämyksestä, keksinnöistä ja käytännöstä saadun hyödyn tasapuolista jakoa.</p>

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	Yhteistoiminnassa noudatetaan edellä mainittua sopimusta sen voimaantulohetkestä alkaen, Metsähallituksen luonnonvarasuunnitelmissa metsätalouden ja saamelaiskulttuurin yhteensovittamista käsitteleviä kohtia sekä Metsähallituksen tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelman lukua 5 Yhdenvertaisuuden edistäminen saamelaisia ja saamelaisten kotiseutualueita koskevassa toiminnassa⁹⁰.
Määritelmät	<p>88) ~~Kriteerissä mainittuja saamelaisia ovat saamelaiskäräjistä annetun lain 3 pykälässä tarkoittamat henkilöt, saamelaisten kotiseutualueen kunnat on määrätty lain 4 pykälässä, kolttala-alue kolttalain 2 pykälässä. Saamelaisten perinteisinä elinkeinoina pidetään Suomen perustuslain 17 pykälässä 3 momentissa tarkoitettuja elinkeinoja.~~</p> <p>88) Saamelaisten kotiseutualueella tarkoitetaan Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien alueita sekä Sodankylän kunnassa sijaitsevaa Lapin paliskunnan aluetta (Laki saamelaiskäräjistä 4 §). Kolttala-alueella tarkoitetaan kolttalain (253/1995) 2 §:n mukaista aluetta. Saamelaisten perinteisiä elinkeinoja ovat poronhoito, kalastus, metsästy, keräily ja saamelainen käsityö sekä näiden nykyaikaiset harjoittamisen muodot (HE 309/1993 vp). Saamelaiskulttuurin käsite pitää saamelaisten perinteisten elinkeinojen lisäksi sisällään muun muassa saamen kielen, kulttuuriperinnön, perinteisen tiedon, kulttuuri-ilmaukset sekä luontosuhteen. Tämä kriteeri koskee saamelaisten kotiseutualueen valtion maita.</p> <p>89) ~~Tämä kriteeri koskee saamelaisten kotiseutualueen valtion maita.~~ ~~Metsähallitus noudattaa kunkin paliskunnan kanssa sitä sopimusta, jossa paliskunta on mukana. Jos paliskunta sanoutuu irti kaikista sopimuksista, Metsähallitus noudattaa poronhoitolain, Metsähallituksen ympäristöoppaan ja luonnonvarasuunnitelmien kirjauksia.~~</p> <p>89) Biodiversiteettisopimus artikla 8(j): ...kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kunnioittaa, suojella ja ylläpitää alkuperäiskansojen ja paikallisten yhteisöjen sellaista tietämystä, keksintöjä ja käytäntöä, joka sisältyy biologisen monimuotoisuuden suojelun ja kestäväen käytön kannalta merkityksellisiin perinteisiin elämänmuotoihin ja edistää ja laajentaa niiden soveltamista mainittujen yhteisöjen luvalla ja myötävaikutuksella sekä rohkaista tietämyksestä, keksinnöistä ja käytännöstä saadun hyödyn tasapuolista jakoa.</p> <p>90) Metsähallitus noudattaa kunkin paliskunnan kanssa sitä sopimusta, jossa paliskunta on mukana. Jos paliskunta sanoutuu irti kaikista sopimuksista, Metsähallitus noudattaa poronhoitolain sekä Metsähallituksen ympäristöoppaan, luonnonvarasuunnitelmien sekä tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelman kirjauksia.</p>

Otsikko	Kriteeri 33: Luonnontuotteita hyödynnetään kestävästi
Kriteeri	<p>Luonnontuotteita¹¹⁾ hyödynnettäessä toimitaan tavoilla, jotka ottavat huomioon lajiston elinvoimaisuuden, tuoteturvallisuuden, metsätalouden kestävyuden ja paikallisyhteisöt. Keruutoiminnalla ei vaaranneta monimuotoisuuden kannalta tärkeitä elinympäristöjä⁹¹⁾ eikä rauhoitettuja, uhanalaisia ja vaarantuneita kasvilajeja⁹²⁾ kerätä.</p> <p>(ary) Metsien hoidon ja käytön suunnittelulla edistetään monipuolisesti metsien tarjoamia tuotteita ja palveluja.</p>
Indikaattorit	<p>Luonnontuotteiden kaupallista hyödyntämistä harjoittavilla toimijoilla on käytössään luonnontuotteiden kestävään hyödyntämiseen soveltuva ohjeistus, joka perustuu alan toimijoiden yhdessä kokoamiin parhaisiin käytänteisiin⁹³⁾.</p> <p>(ary) Luonnontuotteiden hyödyntämistä tarkastellaan alueelle laaditussa metsien tilaa ja käyttöä kuvaavassa suunnitelmassa⁹⁾</p>
Määritelmät	<p>91) Elinympäristöillä tarkoitetaan kriteerien 9 ja 10 elinympäristöjä.</p> <p>92) Rauhoitetuilla, uhanalaisilla ja vaarantuneilla kasvilajeilla tarkoitetaan luonnonsuojeluasetuksessa liitteeseen (160/1997), Suomen lajien Punainen lista 2019 -julkaisussa sekä CITES-sopimuksessa (44-45/1976) lueteltuja lajeja.</p> <p>93) Luonnontuotteiden kestävään hyödyntämiseen liittyvillä hyvillä käytänteillä tarkoitetaan seuraaviin julkaisuihin koottuja yleisiä ja lajikohtaisia ohjeita: Seija Niemi, 2012: Opas luonnonkasvien ja erikoisluonnontuotteiden kestävään talteenottoon. Lapin ammattikorkeakoulu; Simo Moisio (toim.), 2016: Luonnonryhtiopas. Hyvän käytännön ohjeet luonnonryhtialalle. Opetushallitus; Heli Pirinen (toim.), 2018: Luonnontuoteopas. Opetushallitus, Teppo Rantanen, 2017: Sammalen keruun periaatteet sekä Rahkasammaleen kestävä keruun työohje.</p>

Kriteeri 34: Maankäytön muutosta koskeva kriteeri
<p>Standardi edellyttää, että metsien raivaaminen muuhun maankäyttöön</p> <ul style="list-style-type: none"> - toteutetaan niin, että maankäyttö- ja rakennuslain mukaisessa prosessissa vahvistettujen lainvoimaisten maankäytön suunnitelmien ja kaavojen toteutus ei vaaranna. - ei vaaranna monimuotoisuudelle arvokkaita kriteereissä 9, 10, ja 11 määriteltyjä kohteita. Kiellosta voidaan poiketa, jos muutos perustuu viranomaisen myöntämään lupaan ja vahvistettuun maankäytön suunnitelmaan. - ei vaaranna kriteerissä 30 määriteltyjen kiinteiden muinaisjäännösten säilymistä. <p>Metsiä saa raivata muuhun maankäyttöön enintään 5 % sertifikaatin kattamasta metsäalasta sertifikaatin voimassaoloaikana.</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Standardi edellyttää, että **metsittäminen ja puuviljelmien** perustaminen

- toteutetaan niin, että maankäyttö- ja rakennuslain mukaisessa prosessissa vahvistettujen lainvoimaisten maankäytön suunnitelmien ja kaavojen toteutus ei vaaranna. Asema- ja yleiskaava-alueilla ei metsitetä muuhun maankäyttöön osoitettuja alueita.
- toteutetaan ympäristöministeriön perustamilla valtakunnallisilla ja ELY-keskuksen perustamilla maakunnallisilla maisemanhoitoalueilla alueen hoito- ja käyttösuunnitelman mukaisesti.
- toteutetaan Natura 2000- verkostoon kuuluvilla alueilla niin, että se ei vaaranna kohteen suojelun perusteena olevia suojeluarvoja.
- ei vaaranna kriteerissä 30 määriteltyjen kiinteiden muinaisjäännösten säilymistä.

Metsien ulkopuolella olevia luonnonsuojelulain (1096/1996)

- 29 §:n mukaisia luontotyyppisiä, jotka luonnonsuojeluviranomainen on luonnonsuojelulain 30 §:n mukaisesti päätöksellään määritellyt ja antanut päätöksen tiedoksi maanomistajalle,
- 47 §:n mukaisia erityisesti suojeltavien lajien esiintymispaikkoja, jotka luonnonsuojeluviranomainen on rajannut ja ilmoittanut kohteen omistajalle
- 49 §:n ja luonnonsuojeluasetuksen liitteen 5 mukaisia lajien lisääntymis- ja levähdyspaikkoja ei metsitetä eikä niille perusteta puuviljelmiä.

Valtakunnallisessa perinnebiotooppien inventoinnissa tunnistettuja valtakunnallisesti ja maakunnallisesti arvokkaita perinnebiotooppeja, joista tieto on annettu maanomistajalle, ei metsitetä eikä niille perusteta puuviljelmiä.

Luonnontilaisia turvemaita ei metsitetä eikä niille perusteta puuviljelmiä.

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Liite 1. Suomen metsätalouden keskeistä lainsäädäntöä

Tässä liitteessä kuvataan suomalaisen metsätalouteen liittyvää keskeistä lainsäädäntöä. Erityisesti on tuotu esille lakeja, jotka vastaavat kansainvälisen PEFC-standardin (PEFC ST 1003:2010) asettamiin vaatimuksiin. Liite on informatiivinen.

Laki	Kuvaus lain sisällöstä
Metsälaki (1093/1996)	<p>Lain tarkoituksena on edistää metsien taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävää hoitoa ja käyttöä siten, että metsät antavat kestävästi hyvän tuoton samalla, kun niiden biologinen monimuotoisuus säilytetään (1 §). Maanomistajan on tehtävä metsäkeskukselle metsänkäyttöilmoitus käsittelyalueella aiotusta hakkuusta sekä käsittelyalueella mahdollisesti olevien erityisen tärkeiden elinympäristöjen käsittelystä (7a §).</p> <p>Laki kieltää metsän hävittämisen. Metsänomistajan velvollisuutena on uudistaa metsä uudistushakkuun jälkeen (5a §). Uudistamisvelvoite koskee myös metsätalousmaata, joka on ilmoitettu otettavaksi muuhun käyttöön, jos maankäyttötapa ei ole neljän vuoden kuluessa hakkuun tai muun toimenpiteen päättymisestä muutettu (3 §). Metsän raivaaminen muuhun käyttöön voi vaatia maankäyttö- ja rakennuslain, ympäristönsuojelulain tai vesilain mukaisen luvan. Metsälakia sovelletaan kunnes luvan myöntämistä koskeva päätös on saanut lainvoiman.</p> <p>Laki säätelee Suomen metsäkeskuksen tehtäväksi laatia alueellisen metsäohjelman yhteistyössä metsäalaa edustavien ja muiden sidosryhmien kanssa (26 §). Alueelliseen metsäohjelmaan tulee sisältyä:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kuvaus metsien, metsätalouden ja puunkäytön tilasta sekä niiden kehittämistarpeista ja -tavoitteista - tavoitteet tarkoituksenmukaisille metsätoimenpiteille - kuvaus metsien biologisesta monimuotoisuudesta mukaan lukien suojelualueet - kuvaus metsätalouteen ja metsiin perustuvista elinkeinoista, niiden työllisyysvaikutuksista sekä niiden kehittämistarpeista ja -mahdollisuuksista - arvio ohjelman toteutumisen taloudellisista ja ympäristövaikutuksista sekä muista vaikutuksista.
Kiinteistörekisterilaki (392/1985)	Suomessa Maanmittauslaitos ylläpitää kiinteistötietojärjestelmää, joka sisältää kiinteistöjen perustiedot ja välilliset tiedot omistajista (1 §).
Maakaari (540/1995)	Laki määrittelee perusteet metsäkiinteistöjen saantoon ja omistuksen kirjaamiseen.

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Liite 1. Suomen metsätalouden keskeistä lainsäädäntöä

Tässä liitteessä kuvataan suomalaisen metsätalouteen liittyvää keskeistä lainsäädäntöä ja sen metsänomistajille ja toimijoille asettamia velvoitteita. Erityisesti on tuotu esille lakeja, jotka vastaavat kansainvälisen PEFC-standardin (PEFC ST 1003:2018) asettamiin vaatimuksiin. Liite on informatiivinen. Lakien koko sisältö on vapaasti luettavissa oikeusministeriön omistamasta oikeudellisen aineiston julkisesta ja maksuttomasta Internet-palvelusta www.finlex.fi.

Laki	Kuvaus lain sisällöstä
Metsälaki (1093/1996)	<p>Lain tarkoituksena on edistää metsien taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävää hoitoa ja käyttöä siten, että metsät antavat kestävästi hyvän tuoton samalla, kun niiden biologinen monimuotoisuus säilytetään (1 §). Maanomistajan on tehtävä metsäkeskukselle metsänkäyttöilmoitus käsittelyalueella aiotusta hakkuusta, hakkuutavasta, uudistamistavasta sekä käsittelyalueella mahdollisesti olevien erityisen tärkeiden elinympäristöjen käsittelystä (14 §). Laki määrittelee myös metsän hakkaajan ja suunnittelijan vastuut (7 §). Metsän hakkaajan tulee puunkorjuussa ja muissa siihen liittyvissä toimenpiteissä osaltaan huolehtia siitä, että noudatetaan lain säännöksiä. Leimikkosuunnitelman tekijä vastaa siitä, että leimikkosuunnitelma on lain mukainen.</p> <p>Laki kieltää metsän hävittämisen. Metsänomistajan velvollisuutena on uudistaa metsä uudistushakkuun jälkeen (5 §, 5 a §). Uudistamisvelvoite koskee myös metsätalousmaata, joka on ilmoitettu otettavaksi muuhun käyttöön, jos maankäyttötapa ei ole neljän vuoden kuluessa hakkuun tai muun toimenpiteen päättymisestä muutettu (3 §). Metsän raivaaminen muuhun käyttöön voi vaatia maankäyttö- ja rakennuslain, ympäristönsuojelulain tai vesilain mukaisen luvan. Metsälakia sovelletaan kunnes luvan myöntämistä koskeva päätös on saanut lainvoiman.</p> <p>Laki edellyttää, että metsiä tulee hoitaa ja käyttää siten, että turvataan yleiset edellytykset metsien biologisen monimuotoisuuden kannalta tärkeiden elinympäristöjen säilymiselle (10 §). Lisäksi suojametsäalueella metsää on hoidettava ja käytettävä erityistä varovaisuutta noudattaen ja siten, ettei toimenpiteillä aiheuteta metsärajan alenemista (12 §). Metsän säilyminen asutuksen tai viljelyksen suojaamiseksi tuulille erittäin alttiilla meren tai sisävesien saarilla ja rannoilla tai ylänneillä ja jyrkänkeillä taikka maanvyörymien ehkäisemiseksi voidaan asettaa suurempia rajoituksia metsän käytölle (13 §).</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Laki puutavaran ja puutuotteiden markkinoille saattamisesta (897/2013)	Lailla puutavaran ja puutuotteiden markkinoille saattamisesta pannaan täytäntöön EU:n puutavara-asetus (EU N:o 995/2010) ja sen nojalla annetut EU:n säädökset. Puutavara-asetus edellyttää, että toimijoiden on käytettävä ns. asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää varmistaakseen puutavaran ja puutuotteiden laillisuuden.
Maankäyttö- ja rakennuslaki (132/1999)	Maankäyttöä ohjataan kaavoituksella (1 §). Kaavaa valmisteltaessa on oltava vuorovaikutuksessa niiden henkilöiden ja yhteisöjen kanssa, joiden oloihin tai etuihin kaava saattaa huomattavasti vaikuttaa (5 §). Kaavaa laadittaessa on tarpeellisessa määrin selvittävät suunnitelman ja tarkasteltavien vaihtoehtojen toteuttamisen ympäristövaikutukset, mukaan lukien yhdyskuntataloudelliset, sosiaaliset, kulttuuriset ja muut vaikutukset. Kaavoitusmenettely järjestetään niin, että alueen maanomistajilla ja niillä, joiden asumiseen, työntekoon tai muihin oloihin kaava saattaa huomattavasti vaikuttaa, sekä viranomaisilla ja yhteisöillä, joiden toimialaa suunnittelussa käsitellään, on mahdollisuus osallistua sen valmisteluun. Maisemaa muuttavat toimenpiteet, kuten puiden kaataminen, ovat luvanvaraisia lain määrittelemillä alueilla (128 §). Maisematyöluupa vaaditaan esimerkiksi toimittaessa asemakaava-alueilla ja osalla yleiskaava-alueista.
Laki yksityisistä teistä (358/1962)	Laki edellyttää, että tien rakentaminen on tarkoituksenmukaista eikä rakentamisesta saa aiheutua huomattavaa luonnon turmeltumista tai ympäristön kulttuuriarvojen vähentymistä taikka muuta niihin verrattavaa yleisen edun loukkausta (7 §). Laki turvaa vielä erikseen Natura-alueet ja niiden luontoarvot (7a §).
Laki metsätuhojen torjunnasta (1087/2013)	Lain tarkoituksena on turvata metsien hyvä terveydentila ja ehkäistä kasvavalle puustolle muodostuvaa hyönteis- ja sienituhovaaraa (1 §). Laki asettaa mm. velvoitteen maanomistajalle poistaa vahingoittuneet puut metsästä (6 §). Metsäntutkimuslaitoksen tehtävänä on seurata ja ennakoita metsätuhoja aiheuttavien kasvitautien ja tuhoeläinten esiintymistä ja leviämistä sekä tutkia tuhojen syy- ja seuraussuhteita sekä tuhojen taloudellista merkitystä (12 §).
Laki kasvinsuojeluaineista (1563/2011)	Lain tavoitteena on varmistaa kasvinsuojeluaineiden asianmukainen ja kestävä käyttö ja vähentää niiden käytöstä aiheutuvia riskejä (1 §). Laki edellyttää, että kasvinsuojeluaineita on käytettävä asianmukaisesti havaitun tarpeen mukaan ja käyttöohjeita noudattaen. Suomen turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) hyväksyy ja rekisteröi markkinoille tulevat kasvinsuojeluaineet sekä valvoo niihin liittyvää lainsäädäntöä (5 §). Hyväksytyjen aineiden listassa ei ole WHO:n luokkien 1A ja 1B torjunta-aineita. Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on varmistettava, että

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

	Laki säätää Suomen metsäkeskuksen tehtäväksi laatia alueellisen metsäohjelman yhteistyössä metsäalaa edustavien ja muiden sidosryhmien kanssa sekä seurata sen toteutumista (26 §). Ohjelmaa tarkistetaan tarpeen vaatiessa. Ohjelma sisältää metsien kestävän hoidon ja käytön yleiset tavoitteet, kestävän metsätalouden rahoitusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitetuille toimenpiteille ja niiden rahoittamiselle asetettavat tavoitteet sekä alueen metsätalouden kehittämiseksi asetettavat yleiset tavoitteet. Ohjelmaan ei oteta tietoja, jotka ovat yksilöitävissä yksittäistä metsäkiinteistöä koskeviksi. Alueelliseen metsäohjelmaan tulee sisältyä: <ul style="list-style-type: none"> - kuvaus metsien, metsätalouden ja puunkäytön tilasta sekä niiden kehittämistarpeista ja -tavoitteista - tavoitteet tarkoituksenmukaisille metsätalouden toimenpiteille - kuvaus metsien biologisesta monimuotoisuudesta mukaan lukien suojelualueet - kuvaus metsätalouteen ja metsiin perustuvista elinkeinoista, niiden työllisyysvaikutuksista sekä niiden kehittämistarpeista ja -mahdollisuuksista - arvio ohjelman toteutumisen taloudellisista ja ympäristövaikutuksista sekä muista vaikutuksista.
Kiinteistörekisterilaki (392/1985)	Suomessa Maanmittauslaitos ylläpitää kiinteistötietojärjestelmää, joka sisältää kiinteistöjen perustiedot ja välilliset tiedot omistajista (1 §).
Maakaari (540/1995)	Laki määrittelee perusteet metsäkiinteistöjen saantoon ja omistuksen kirjaamiseen.
Laki puutavaran ja puutuotteiden markkinoille saattamisesta (897/2013)	Lailla puutavaran ja puutuotteiden markkinoille saattamisesta pannaan täytäntöön EU:n puutavara-asetus (EU N:o 995/2010) ja sen nojalla annetut EU:n säädökset. Puutavara-asetus edellyttää, että toimijoiden on käytettävä ns. asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää varmistaakseen puutavaran ja puutuotteiden laillisuuden.

PEFC FI 1002:2014 -standardi

	ammattimaisille käyttäjille, jakelijoille ja neuvoille on tarjolla kasvinsuojeluaineiden asianmukaista ja turvallista käsittelyä ja käyttöä koskevaa koulutusta. Jos kasvinsuojeluaineita käytetään ammattimaisesti, myös integroidun torjunnan yleisiä periaatteita on noudatettava. Kasvinsuojeluaineita saa levittää vain tähän tarkoitukseen sopivilla, hyväkuntoisilla ja turvallisilla välineillä. Kasvinsuojeluaineita saa ammattitoiminnassa käyttää vain kasvinsuojelututkinnon suorittanut henkilö (10 §).
Laki metsänviljely- aineiston kaupasta (242/2002)	Laki edellyttää, että metsänviljelyssä käytettävien siementen ja taimien on oltava kasvupaikalle sopivaa alkuperää, hyvälaatuisia ja terveitä.
Lannoitevalmistelaki (539/2006)	Lain tavoitteena on, että Suomessa markkinoille saatettavat lannoitevalmisteet ovat turvallisia ja hyvälaatuisia sekä kasvintuotantoon sopivia (1 §).
Luonnonsuojelulaki (1096/1996)	Luonnonsuojelulain nojalla on turvattu tietyt metsäiset luontotyypit (29 §) sekä erityisesti suojeltavien lajien tärkeät esiintymispaikat (47 §).
Vesilaki (587/2011)	Lailla säännellään kattavasti eri vesienkäyttömuotoja ja sen tavoitteena on säilyttää vesien hyvä tila (1 §). Vesitaloushankkeet, jotka voivat muuttaa veden tilaa, vaativat lupaviranomaisen luvan (luku 2, 2 §). Laki edellyttää lupaa hankkeilta, jotka voivat merkittävästi vaikuttaa vesistöön (2 §). Sillan tai kuljetuslaitteen tekeminen yleisen kulku- tai valtavyöhykseen yli on aina luvanvaraista (3 §).
Ympäristönsuojelulaki (86/2000)	Laki säätelee ympäristön pilaantumista ja siihen liittyviä velvoitteita sekä määräyksiä. Laki asettaa luvanvaraiseksi toiminnan, josta aiheutuu pilaantumisen vaaraa (28 §). Lakiin sisältyy mm. kieltö pohjavesien (8 §) ja maaperän (7 §) pilaamisesta.
Muinaismuistolaki (295/1963)	Suomen aikaisemmasta asutuksesta ja historiasta kertovat kiinteät muinaisjäännökset ovat rauhoitettuja lain turvin (1 §). Kohteiden rauhoitusta valvoo Museovirasto (3 §).
Metsästyslaki (615/1993)	Lakia sovelletaan metsästyksen ja rauhoittamattomien eläinten pyydystämiseen ja tappamiseen sekä riistanhoitoon, riistaeläinten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen ja koiran pitämiseen (1 §).
Riistahallintolaki (158/2011)	Laki määrittelee Suomen Riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten vastuut kestävän riistatalouden ja metsästyksen harjoittamisesta (1 §). Riistakeskuksen yhteydessä toimivat alueelliset riistanneuvostot (5 §). Ne lisäävät riistatalouteen liittyvää avointa ja vuorovaikutteista sidosryhmäyhteistyötä sekä pyrkivät toiminnallaan edistämään erilaisten intressien yhteensovittamista. Lisäksi alueelliset riistanneuvostot osallistuvat riistakantojen hoitoa ohjaavien valtakunnallisten hoitosuunnitelmien valmisteluun.
Pelastuslaki (379/2011)	Lain tavoitteena on parantaa ihmisten turvallisuutta ja vähentää onnettomuuksia (1 §). Laki velvoittaa varovaisuuteen tulen käsittelyssä ja kieltää avotulen tekeminen toisen maalle ilman maanomistajan lupaa (6 §).

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Maankäyttö- ja rakennuslaki (132/1999)	Maankäyttöä ohjataan kaavoituksella (1 §). Kaavaa valmisteltaessa on oltava vuorovaikutuksessa niiden henkilöiden ja yhteisöjen kanssa, joiden oloihin tai etuihin kaava saattaa huomattavasti vaikuttaa (5 §). Kaavaa laadittaessa on tarpeellisessa määrin selvitettävä suunnitelman ja tarkasteltavien vaihtoehtojen toteuttamisen ympäristövaikutukset, mukaan lukien yhdyskuntataloudelliset, sosiaaliset, kulttuuriset ja muut vaikutukset. Kaavoitusmenettely järjestetään niin, että alueen maanomistajilla ja niillä, joiden asumiseen, työntekoon tai muihin oloihin kaava saattaa huomattavasti vaikuttaa, sekä viranomaisilla ja yhteisöillä, joiden toimialaa suunnittelussa käsitellään, on mahdollisuus osallistua sen valmisteluun. Maisemaa muuttavat toimenpiteet, kuten puiden kaataminen, ovat luvanvaraisia lain määrittelemillä alueilla (128 §). Maisematyöluupa vaaditaan esimerkiksi toimittaessa asemakaava-alueilla ja osalla yleiskaava-alueista. Laki edellyttää, että valtioneuvoston asettamat alueidenkäyttötavoitteet on otettava huomioon ja niiden toteuttamista on edistettävä maakunnan suunnittelussa, kuntien kaavoituksessa ja valtion viranomaisten toiminnassa (24 §). Alueidenkäyttötavoitteiden avulla taitetaan yhdyskuntien ja liikenteen päästöjä, turvataan luonnon monimuotoisuutta ja kulttuuriympäristön arvoja sekä parannetaan elinkeinojen uudistumismahdollisuuksia. Niillä myös sopeudutaan ilmastonmuutoksen seurauksiin ja sään ääri-ilmiöihin. Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet ovat osa maankäyttö- ja rakennuslain mukaista alueidenkäytön suunnittelujärjestelmää.
Yksityistielaki (560/2018)	Laki edellyttää, että tieoikeus on perustettava mahdollisimman tarkoituksenmukaisesti siten, että tien tarkoitus saavutetaan mahdollisimman edullisesti ja että tiestä tai sen käyttämisestä ei aiheudu ympäristölle tarpeetonta haittaa eikä kenellekään suurempaa vahinkoa tai haittaa kuin on välttämätöntä (4 §). Laki turvaa vielä erikseen Natura-alueet ja niiden luontoarvot (21 §). Laki edellyttää, että tie pidetään liikennetarpeen edellyttämässä kunnossa ja että kunnossapidossa otetaan huomioon myös liikenneturvallisuus. Tien kunnossapidossa on tämän lain lisäksi noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa, vesilaissa, muinaismuistolaissa, metsälain 3 luvussa, ympäristönsuojelulaissa sekä muussa laissa säädetään (24 §).

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Työturvallisuuslaki (738/2002)	Lain tarkoituksena on parantaa työympäristöä ja työolosuhteita (1 §), mihin sisältyy työntekijöiden työkyvyn turvaaminen ja ylläpitäminen.
Laki työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojelu-yhteistoiminnasta (44/2006)	Lain tarkoituksena on varmistaa työsuojelua koskevien säännösten noudattaminen sekä parantaa työympäristöä ja työolosuhteita työsuojelun viranomaisvalvonnan sekä työnantajan ja työntekijöiden yhteistoiminnan avulla (1 §).
Tilajavastuulaki (1233/2006)	Laki velvoittaa työn tilaajan selvittämään, että hänen sopimuslupansa on hoitanut lainmukaiset velvoitteensa (5 §). Lailla pyritään harmaan talouden torjuntaan ja sen tarkoituksena on edistää yritysten välistä tasavertaista kilpailua sekä työehtojen noudattamista (1 §).
Työsopimuslaki (55/2001)	Laki muodostaa perustan työelämälle ja sitä sovelletaan lähes kaikissa yksityisoikeudellisissa työsuhteissa tehtävän työn laadusta riippumatta.
Työaikalaki (605/1996)	Keskeiset työaikaa koskevat säännökset ovat työaikalaisissa, jonka tarkoituksena on työntekijän suojelu. Laki on yleislaki, jota yleensä sovelletaan kaikkiin työsuhteisiin.
Ulkoilulaki (606/1973)	Lain tehtävä on muun muassa määrittellä virallisten ulkoilureittien (2 §) ja retkeilyalueiden (16 §) perustamiseen liittyvät käytännöt.
Laki Metsähallituksesta (1378/2004)*	Laki määrittelee Metsähallituksen tehtäviksi sen hallinnassa olevien valtion omistamien luonnonvarojen ja muun omaisuuden kestävän ja tuloksellisen hoidon, käytön ja suojelun. Metsähallitus harjoittaa liiketoimintaa tässä laissa säädettyjen yhteiskunnallisten velvoitteiden puitteissa ja hoitaa julkisia hallintotehtäviä (2 §). Sidosryhmien osallistamisella otetaan huomioon kestävyuden eri osa-alueiden toteutuminen (4 §).
Erämaalaki (62/1991)	Erämaa-alueita perustetaan valtion maille alueiden erämaaluonteen säilyttämiseksi, saamelaiskulttuurin ja luontaiselinkeinojen turvaamiseksi sekä luonnon monipuolisen käytön ja sen edellytysten kehittämiseksi Pohjois-Suomessa (1 § ja 3 §).
Laki saamelaiskäräjistä (974/1995)*, Perustuslaki (731/1999)	Saamelaisten oikeudet alkuperäiskansana kotiseutualueellaan on turvattu erillisellä lailla. Lain tarkoittamalla saamelaisten kotiseutualueella metsätaloudessa noudatetaan perustuslain säännöksiä saamelaisten kulttuurisista ja kielellisistä oikeuksista (PeL 17.3 ja 121.4 §), saamelaiskärjälakia ja saamen kielilakia sekä niihin liittyviä Suomen ratifioimia kansainvälisiä sopimuksia.
Poronhoitolaki (848/1990)	Pohjoisessa Suomessa poronhoitolaki turvaa poronhoidon ja porotalouden toimintamahdollisuudet ja takaa laajat porojen laidunnusoikeudet sekä valtion mailla.
Kolttalaki (253/1995)*	Laissa annetaan kolttille erityisiä maankäyttöön liittyviä oikeuksia (9 §).

* Laki Metsähallituksesta, laki saamelaiskäräjistä, kolttalaki sekä kriteerit 31–32 ottavat huomioon ILO 169:n vaatimuksia.

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Laki metsätuhojen torjunnasta (1087/2013)	<p>Lain tarkoituksena on metsien hyvän terveyden ylläpitäminen ja metsätuhojen torjuminen (1 §). Laki asettaa mm. velvoitteen maanomistajalle poistaa vahingoittuneet puut metsästä (6 §) sekä metsän hakkaajalle velvoitteen huolehtia juurikäävän torjunnasta kesäaikaisissa hakkuissa (8a §). Jos metsässä esiintyy poikkeuksellisen paljon metsätuhoja tai vaara laajan metsätuhoon leviämiseen tai syntymiseen on olemassa, maa- ja metsätalousministeriö voi metsätuhoon leviämisen tai syntymisen estämiseksi määrätä vaara-alueen maanomistajat poistamaan metsästä tarpeellisen määrän puita tai ryhtymään muihin välttämättömiin toimiin (9 §).</p> <p>Luonnonvarakeskuksen tehtävänä on Suomen metsäkeskuksen avustuksella seurata ja ennakoita metsätuhoja aiheuttavien kasvitautilien ja tuhoeläinten esiintymistä ja leviämistä, sekä tutkia tuhojen syy- ja seuraussuhteita sekä tuhojen taloudellista merkitystä (12 §). Luonnonvarakeskuksen on vuosittain toimitettava maa- ja metsätalousministeriölle selvitys seurannan tuloksista.</p>
Laki kasvinsuojeluaineista (1563/2011)	<p>Lain tavoitteena on varmistaa kasvinsuojeluaineiden asianmukainen ja kestävä käyttö ja vähentää niiden käytöstä aiheutuvia riskejä (1 §). Laki edellyttää, että kasvinsuojeluaineita on käytettävä asianmukaisesti havaitun tarpeen mukaan ja käyttöohjeita noudattaen. Jos kasvinsuojeluaineita käytetään ammattimaisesti, myös integroidun torjunnan yleisiä periaatteita on noudatettava (6 §).</p> <p>Turvallisuus- ja kemikaaliviraston (Tukes) on varmistettava, että ammattimaisille käyttäjille, jakelijoille ja neuvojille on tarjolla kasvinsuojeluaineiden asianmukaista ja turvallista käsittelyä ja käyttöä koskevaa koulutusta (8 §). Kasvinsuojeluaineita saa levittää vain tähän tarkoitukseen sopivilla, hyväkuntoisilla ja turvallisilla välineillä (12 §). Kasvinsuojeluaineita saa ammattitoiminnassa käyttää vain kasvinsuojelututkinnon suorittanut henkilö (17 §).</p> <p>Turvallisuus- ja kemikaalivirasto hyväksyy ja rekisteröi markkinoille tulevat kasvinsuojeluaineet sekä valvoo niihin liittyvää lainsäädäntöä (5 §). Hyväksytyjen aineiden listassa ei ole WHO:n luokkien 1A ja 1B torjunta-aineita.</p>
Euroopan Parlamentin ja Neuvoston asetus (EU) 2019/1021	POP-yhdisteiden käyttöä rajoittava Tukholman yleissopimus on EU-alueella saatettu voimaan EU:n POP-asetuksella. Asetus on suoraan sovellettava lainsäädäntöä kaikissa EU-maissa. Suomessa Tukes valvoo POP-asetuksen 3 ja 4 artikloissa mainittua aineiden valmistusta ja markkinoille saattamista koskevien kieltojen ja rajoitusten noudattamista. ELY-keskukset ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiset valvovat POP-

	yhdisteiden käyttöä koskevia kieltoja ja rajoituksia.
Laki metsänviljely- aineiston kaupasta (241/2002) Maa- ja metsätalousministeriön asetus metsänviljelyaineiston kaupasta (1055/2002)	Laki edellyttää, että markkinoitavien metsänviljelyssä käytettävien taimien on oltava terveitä, elinvoimaisia ja metsänviljelyyn sopivia (MMM:n asetus 8 §). Jos metsänviljelyaineiston käytön todetaan tai voidaan perustellusti arvioida aiheuttavan fenotyyppisten tai geneettisten ominaisuuksiensa vuoksi haitallisia vaikutuksia metsätaloudelle, ympäristölle, geenivaroille tai luonnon monimuotoisuudelle, maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää aineiston markkinoinnin loppukäyttäjälle (26 §).
Lannoitevalmistelaki (539/2006)	Lain tavoitteena on, että Suomessa markkinoille saatettavat lannoitevalmisteet ovat turvallisia ja hyvälaatuisia sekä kasvintuotantoon sopivia (1 §). Lannoitevalmiste ei saa sisältää sellaisia määriä haitallisia aineita, tuotteita tai eliöitä, että sen käyttöohjeiden mukaisesta käytöstä voi aiheuta vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai turvallisuudelle, kasvien terveydelle taikka ympäristölle (5 §).
Luonnonsuojelulaki (1096/1996)	Lain tavoitteena on luonnon monimuotoisuuden ylläpitäminen, maisema-arvojen vaaliminen, luonnonvarojen ja luonnonympäristön kestävä käytön tukeminen, luonnontutkimuksen ja luontoharrastuksen lisääminen sekä luonnontutkimuksen edistäminen (1 §). Luonnonsuojelulain nojalla on turvattu tietyt metsäiset luontotyytit (29 §) sekä erityisesti suojeltavien lajien tärkeät esiintymispaikat (47 §). Laki kieltää rauhoitettujen lajien tappamisen, pyydystämisen ja häiritsemisen (39 §) sekä kaupan (45 §).
Vesilaki (587/2011)	Lailla säännellään kattavasti eri vesienkäyttömuotoja ja sen tavoitteena on säilyttää vesien hyvä tila (1 §). Vesitaloushankkeet, jotka voivat muuttaa vesistön asemaa, syvyyttä, vedenkorkeutta tai virtaamaa, rantaa tai vesiympäristöä taikka pohjaveden laatua tai määrää, vaativat lupaviranomaisen luvan (3 luku, 2 §). Sillan tai kuljetuslaitteen tekeminen yleisen kulku- tai valtaväylän yli on aina luvanvaraista (3 luku, 3 §). Vesilaki kieltää tiettyjen vesiluontotyyppien luonnontilan vaarantamisen (11 §).
Ympäristönsuojelulaki (527/2014)	Laki säätelee ympäristön pilaantumista ja siihen liittyviä velvoitteita sekä määräyksiä. Laki edellyttää, että toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (6 §). Laki asettaa toiminnanharjoittajalle velvollisuuden ehkäistä ennakoita ja rajoittaa ympäristön pilaantumista (7 §). Laki asettaa luvanvaraiseksi toiminnan, josta aiheutuu pilaantumisen vaaraa (27 §). Lakiin sisältyy mm. kieltö pohjavesien (17 §) ja maaperän (16 §) pilaamisesta.

Muinaismuistolaki (295/1963)	Suomen aikaisemmasta asutuksesta ja historiasta kertovat kiinteät muinaisjäännökset ovat rauhoitettuja lain turvin (1 §). Kohteiden rauhoitusta valvoo Museovirasto (3 §).
Metsästyslaki (615/1993)	Lakia sovelletaan metsästykseseen ja rauhoittamattomien eläinten pyydystämiseen ja tappamiseen sekä riistanhoitoon, riistaeläinten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen ja koiran pitämiseen (1 §). Oikeus harjoittaa metsästystä ja määrätä siitä kuuluu alueen omistajalle (6 §). Laki edellyttää, että metsästystä harjoitetaan kestävän käytön periaatteiden mukaisesti ja riistaeläinkantojen tuoton jatkuvuutta turvataan riistanhoidolla (20 §). Hirvieläinten pyyntiin vaaditaan pyyntilupa Suomen riistakeskukselta (26 §). Metsästysoikeuden käyttämisestä ja riistanhoidosta valtion alueilla päättää se viranomainen, jonka hallinnassa alue on (44 §).
Riistahallintolaki (158/2011)	Laki määrittelee Suomen Riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten vastuut kestävän riistatalouden ja metsästyksen harjoittamisesta (1 §). Riistakeskuksen yhteydessä toimivat alueelliset riistaneuvostot (5 §). Ne lisäävät riistatalouteen liittyvää avointa ja vuorovaikutteista sidosryhmäyhteistyötä sekä pyrkivät toiminnallaan edistämään erilaisten intressien yhteensovittamista. Lisäksi alueelliset riistaneuvostot osallistuvat riistakantojen hoitoa ohjaavien valtakunnallisten hoitosuunnitelmien valmisteluun.
Pelastuslaki (379/2011)	Lain tavoitteena on parantaa ihmisten turvallisuutta ja vähentää onnettomuuksia (1 §). Laki velvoittaa varovaisuuteen tulen käsittelyssä ja kieltää avotulen tekeminen toisen maalle ilman maanomistajan lupaa (6 §). Metsämaan kulotus tulee aina tehdä erityistä varovaisuutta noudattaen ja kulotuksen käytännön työhön perehtyneen metsäammattilaisen valvonnassa (7 §). Kulotuksen suorittajan tulee ilmoittaa kulotuksesta ennakolta pelastuslaitokselle (8 §).
Työturvallisuuslaki (738/2002)	Lain tarkoituksena on parantaa työympäristöä ja työolosuhteita, mihin sisältyy työntekijöiden työkyvyn turvaaminen ja ylläpitäminen. Lain tavoitteena on myös ennaltaehkäistä ja torjua työtapaturmia sekä ammattitauteja (1 §). Laki vaatii työn vaarojen kartoittamista ja riskien arviointia (10 §) sekä työntekijän perehdyttämistä työtehtäviin (14 §).
Laki työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta (44/2006)	Lain tarkoituksena on varmistaa työsuojelua koskevien säännösten noudattaminen sekä parantaa työympäristöä ja työolosuhteita. Tämä toteutuu työsuojelun viranomaisvalvonnan sekä työnantajan ja työntekijöiden yhteistoiminnan avulla (1 §). Työnantaja laatii työpaikalle työsuojelun toimintaohjelman (9 §).
Laki yhteistoiminnasta yrityksissä (334/2007)	Laki edistää yrityksen ja sen henkilöstön välisiä vuorovaikutuksellisia yhteistoimintamenettelyjä, jotka perustuvat henkilöstölle oikea-aikaisesti annettuihin riittäviin tietoihin yrityksen tilasta ja sen suunnitelmista. Lain tavoitteena on

	yhteisymmärryksessä kehittää yrityksen toimintaa ja parantaa työntekijöiden vaikutusmahdollisuuksia yrityksessä tehtäviin päätöksiin (1 §). Lakia sovelletaan yrityksissä, joissa työntekijöiden määrä on säännöllisesti vähintään 20 (2 §).
Laki tilaajan selvitysvelvollisuudesta ja vastuusta ulkopuolista työvoimaa käytettäessä (1233/2006)	Lain pyritään harmaan talouden torjuntaan, ja sen tarkoitus on edistää yritysten välistä tasavertaista kilpailua sekä työehtojen noudattamista (1 §). Lakia sovelletaan Suomessa tehtävään työhön kaikilla toimialoilla, ja se koskee sekä suomalaisia että ulkomaalaisia yrityksiä näiden käyttäessä ulkopuolista työvoimaa (2 §). Laki velvoittaa työn tilaajan selvittämään, että hänen sopimuskumppaninsa on täyttänyt sopimuspuolina ja työnantajina lakisääteiset velvoitteensa (5 §).
Työsopimuslaki (55/2001)	Laki on työelämän peruslaki, jota sovelletaan lähes kaikissa työsuhteissa tehtävän työn laadusta riippamatta. Lakia sovelletaan työnantajan ja työntekijän välisessä sopimuksessa (<i>työsopimus</i>), jolla työntekijä sitoutuu tekemään työtä työnantajan lukuun tämän johdon ja valvonnan ja kun työnteosta maksetaan työntekijälle palkkaa (1 §).
Työaikalaki (872/2019)	Laki on yleislaki, jota sovelletaan sekä työ- että virkasuhteen perusteella tehtävään työhön (1 §). Alle 18-vuotiaan tekemästä työstä säädetään lisäksi nuorista työntekijöistä annetussa laissa (998/1993). Työaika on työhön käytetty aika ja aika, jolloin työntekijä on velvollinen olemaan työntekopaikalla työnantajan käytettävissä (3 §).
Ulkoilulaki (606/1973)	Lain tehtävä on muun muassa määrittellä virallisten ulkoilureittien (2 §) ja retkeilyalueiden (16 §) perustamiseen liittyvät käytännöt. Retkeilyalue voidaan perustaa valtion maalle, jolla on ulkoilun kannalta huomattava yleinen merkitys. Alueen käyttö on järjestettävä niin, että ulkoilutoiminnan tarpeet tulevat riittävästi otetuksi huomioon (16 §).
Laki Metsähallituksesta (234/2016)*	Metsähallitus on maa- ja metsätalousministeriön ohjauksessa ja sen hallinnonalalla toimiva valtion liikelaitos, jonka toiminnasta säädetään Metsähallituksesta annetussa laissa. Ympäristöministeriön ohjaustehtävistä säädetään 9 §:ssä. Laki määrittelee Metsähallituksen tehtäviksi sen hallinnassa olevien valtion omistamien maa- ja vesiomaisuuden kestävä hoidon, käytön ja suojelun. Metsähallitus harjoittaa liiketoimintaa tässä laissa säädettyjen yhteiskunnallisten velvoitteiden puitteissa ja hoitaa julkisia hallintotehtäviä. Metsähallitus toimii liiketaloudellisten periaatteiden sekä eduskunnan sille hyväksymien palvelutavoitteiden ja muiden toimintatavoitteiden mukaisesti (2 §). Luonnonvarojen kestävä hoidon ja käytön olennaisena osana Metsähallituksen on riittävästi otettava huomioon biologisen monimuotoisuuden suojeleminen ja tarkoituksenmukainen lisääminen metsien, meren ja muiden luonnonvarojen hoidolle, käytölle ja suojelelulle asetettujen muiden

	<p>tavoitteiden kanssa. Metsähallituksen on lisäksi otettava huomioon luonnon virkistyskäytön sekä työllisyyden edistämisen vaatimukset (6 §).</p> <p>Metsähallituksen hallinnassa olevien valtion alueiden käyttöä koskevan päätöksenteon apuna paikallisen väestön aseman huomioon ottamiseksi ja toimintojen yhteensovittamisen edistämiseksi on maakunta- tai aluekohtaisia neuvottelukuntia. Saamelaisten kotiseutualueeseen kokonaisuudessaan kuuluvaan kuntaan asetetaan kuntakohtaiset neuvottelukunnat, joiden tehtävänä on käsitellä valtion maa- ja vesialueiden sekä niihin kuuluvien luonnonvarojen kestäväää käyttöä ja hoitoa (39 §).</p> <p>Metsähallituksen hallinnassa olevien luonnonvarojen hoito, käyttö ja suojelu on sovitettava yhteen saamelaiskäräjistä annetussa laissa (974/1995) tarkoitetulla saamelaisten kotiseutualueella siten, että saamelaisten kulttuurin harjoittamisen edellytykset turvataan, sekä poronhoitolaissa tarkoitetulla poronhoitoalueella siten, että poronhoitolaissa säädetyt velvoitteet täytetään (6.2 §).</p>
<p>Erämaalaki (62/1991)</p>	<p>Erämaa-alueita perustetaan valtion maille alueiden erämaaluonteen säilyttämiseksi, saamelaiskulttuurin ja luontaislinkeinojen turvaamiseksi sekä luonnon monipuolisen käytön ja sen edellytysten kehittämiseksi Pohjois-Suomessa (1 § ja 3 §). Erämaa-alueen hoidossa ja käytössä on noudatettava hoito- ja käyttösuunnitelmaa, jonka laatii metsähallitus ja vahvistaa ympäristöministeriö. Erämaa-alueiden metsät säilytetään luonnontilaisina tai niissä harjoitetaan luonnonmukaista metsänhoitoa (7 §).</p>
<p>Laki saamelaiskäräjistä (974/1995)*, Perustuslaki (731/1999)</p>	<p>Saamelaisten oikeudet alkuperäiskansana kotiseutualueellaan on turvattu erillisellä lailla. Saamelaisilla alkuperäiskansana on saamelaisten kotiseutualueella omaa kieltään ja kulttuuriaan koskeva itsehallinto sen mukaan kuin tässä laissa ja muualla laissa säädetään (1 §). Saamelaisten kotiseutualueella tarkoitetaan Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien alueita sekä Sodankylän kunnassa sijaitsevaa Lapin paliskunnan aluetta (4 §).</p> <p>Perustuslain mukaan saamelaisilla alkuperäiskansana on oikeus ylläpitää ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriaan (17 §). Saamelaisilla on saamelaisten kotiseutualueella kieltään ja kulttuuriaan koskeva itsehallinto sen mukaan kuin lailla säädetään (121 §). Julkisen vallan on turvattava perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutuminen (22 §).</p>

<p>Poronhoitolaki (848/1990)</p>	<p>Poronhoitolaki luo puitteet poronhoidon ja porotalouden harjoittamiselle. Laki määrittelee poronhoitoalueen ja erityisesti poronhoitoa varten tarkoitetun alueen rajat (2 §). Rajan pohjoispuolella sijaitsevat valtion maat muodostavat erityisesti poronhoitoa varten tarkoitetun alueen. Tällä alueella olevaa maata ei saa käyttää sillä tavoin, että siitä aiheutuu huomattavaa haittaa poronhoidolle.</p> <p>Poronhoitoa saadaan tässä laissa säädetyin rajoituksin harjoittaa poronhoitoalueella maan omistus- tai hallinto-oikeudesta riippumatta (3 §). Poroja laidunnetaan metsälaissa tarkoitettulla suojametsäalueella erityistä varovaisuutta noudattaen ja siten, ettei laiduntaminen aiheuta metsärajan alenemista (3 a §).</p> <p>Poroja on hoidettava siten, etteivät ne pääse viljelyksille ilman maanomistajan lupaa eivätkä aiheuta vahinkoa metsänuudistusaloilla oleville taimikoille tai muutoinkaan aiheuta tarpeettomasti vahinkoa maa- tai metsätaloudelle (31 §). Erityisen painavista syistä paliskunta on velvollinen aitaamaan myös metsänuudistusaloilla olevat, muiden kuin valtion, kunnan tai seurakunnan omistamalla alueella olevat taimikot (32 §).</p>
<p>Kolttalaki (253/1995)*</p>	<p>Laki edistää kolttaväestön ja -alueen elinolosuhteita ja toimeentulomahdollisuuksia sekä ylläpitää ja edistää kolttakulttuuria (1 §). Laissa tunnustetaan kolttasaamelaisten ikaikainen hallintoelin sekä asianhoito Kolttien kyläkokouksen kautta (42 §).</p> <p>Laissa annetaan koltille erityisiä maankäyttöön liittyviä oikeuksia (9 §).</p>
<p>Rikoslaki (39/1889)</p>	<p>Rikoslaki säätää rangaistavaksi varkauden, kavalluksen, luvattoman käytön (28 luku, 1 §, 2 §) ja hallinnan loukkauksen, ml. toisen maan luvattoman käytön (11 §).</p> <p>Laki ehkäisee korruptiota kieltämällä ja säätämällä rangaistavaksi lahjuksen ottamisen ja pyytämisen (40 luku, 1 §, 2 §, 3 §).</p>
<p>Laki Suomen metsäkeskuksesta (418/2011)</p>	<p>Metsäkeskuksen tehtävä on metsiin perustuvien elinkeinojen edistäminen, metsiä koskevan lainsäädännön toimeenpano ja metsätietoihin liittyvien tehtävien hoitaminen (1 §).</p> <p>Metsäkeskuksen julkisiin hallintotehtäviin kuuluu mm. kestävän metsän hoidon ja käytön suunnittelu- ja selvitystehtävät, metsiin perustuvien elinkeinojen, ilmasto- ja energiatavoitteiden, metsien monimuotoisuuden säilymisen ja metsätalouden muun ympäristönsuojelun edistäminen, kansallisen metsäohjelman ja alueellisten metsäohjelmien laatiminen, seuranta ja toteuttaminen, metsätalouden valtakunnallisen ja alueellisen yhteistoiminnan edistäminen, metsiin perustuvien elinkeinojen edistäminen</p>

	<p>yhteistyössä alueellisten ja maakunnallisten organisaatioiden kanssa, metsätaloutta edistävä koulutus, neuvonta ja tiedotus, metsätalouteen liittyvien lakien valvonta sekä metsätalouden ja metsien tilan ja kehityksen seuraaminen (8 §).</p>
<p>Laki Suomen metsäkeskuksen metsätietojärjestelmästä (419/2011)</p>	<p>Metsäkeskuksen metsätietojärjestelmä sisältää tiedot luonnollisten henkilöiden kiinteistöjen omistajuutta ja hallintaa koskevista tiedoista sekä näihin liittyvistä metsävaratiedoista. Näitä tietoja ovat kuvion tai muun maantieteellisesti rajatun metsäalueen puustoa, maaperää, kasvupaikkaa, sijaintia ja geometriaa, pinta-alaa, käytön rajoituksia, monimuotoisuutta ja muita erityispiirteitä sekä metsänhoito- ja luonnonhoitotoimia, hakkuita ja muita toimenpiteitä koskevia ehdotuksia tai jo toteutettuja toimenpiteitä koskevat sekä muut julkisten hallintotehtävien hoitamisessa välttämättömät metsätiedot (4 §).</p> <p>Laki edellyttää, että metsävaratiedoissa ei saa olla olennaisia puutteita, virheitä eikä väärintulkintoja. Lisäksi tietojärjestelmään tallennettuja metsävaratietoja on säännöllisin väliajoin päivitettävä (7 §).</p>
<p>Laki vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä (1299/2004)</p>	<p>Vesienhoidon järjestämisen yleisenä tavoitteena on suojella, parantaa ja ennallistaa vesiä niin, ettei pintavesien ja pohjavesien tila heikkene ja että niiden tila on vähintään hyvä. Lain tarkoituksena on, että vesienhoidon järjestämisessä otetaan huomioon vesien laadun lisäksi vesien riittävyys, vesien kestävä käyttö, vesipalvelut ja niiden taloudellinen selvitys, tulvasuojelu, vesien virkistyskäyttö, vesien välityksellä leviävät taudit sekä vesiekosysteemien suojelu ja vesiekosysteemeihin suoraan yhteydessä olevien maaekosysteemien ja kosteikkojen suojelu (1 §). Lakia toimeenpannaan määrittelemällä pinta- ja pohjavesimuodostumat, joiden tilaa seurataan ja jotka luokitellaan kuuden vuoden välein. Kaikkien vesimuodostumien osalta määritellään toimenpiteet, joilla tilatavoitteet saavutetaan vuoteen 2027 mennessä ja ne kootaan toimenpideohjelmiin ja vesienhoitosuunnitelmiin, jotka Valtioneuvosto hyväksyy. Tavoitteet ovat valtiota sitovia.</p>
<p>Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014)</p>	<p>Lain tarkoituksena on edistää yhdenvertaisuutta ja ehkäistä syrjintää sekä tehostaa syrjinnän kohteeksi joutuneen oikeusturvaa (1 §). Laki velvoittaa työnantajan arvioimaan yhdenvertaisuuden toteutumista työpaikalla ja työpaikan tarpeet huomioon ottaen kehittämään työoloja sekä niitä toimintatapoja, joita noudatetaan henkilöstöä valittaessa ja henkilöstöä koskevia ratkaisuja tehtäessä (7 §).</p>
<p>Perustuslaki (731/1999)</p>	<p>Perustuslain mukaan Suomen valtiosääntö turvaa ihmisarvon loukkaamattomuuden ja yksilön vapauden ja oikeudet sekä edistää oikeudenmukaisuutta yhteiskunnassa. Perustuslain 22 §:n</p>

	<p>mukaan julkisen vallan on turvattava perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutuminen.</p> <p>Perustuslakiin sisällytettiin vuonna 1995 tehdyn uudistuksen yhteydessä kaikki Suomea tuolloin velvoittaneet ihmisoikeussopimukset. Perustuslain tarjoama suoja menee osin pidemmälle kuin kansainvälisten ihmisoikeussopimusten tarjoama suoja.</p>
Jätelaki (626/2011)	<p>Lain 72 § asettaa roskaamiskiellon. Ympäristöön ei saa jättää jätettä, hylätä konetta, laitetta, ajoneuvoa, alusta tai muuta esinettä eikä päästää ainetta siten, että siitä voi aiheutua epäsiisteyttä, maiseman rumentumista, viihtyisyyden vähentymistä, ihmisen tai eläimen loukkaantumisen vaaraa tai muuta niihin rinnastettavaa vaaraa tai haittaa.</p>
Valtioneuvoston asetus metsien kestävästä hoidosta ja käytöstä (1308/2013)	<p>Alueelliseen metsäohjelmaan on sisällytettävä:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kuvaus metsien, metsätalouden ja puunkäytön tilasta sekä niiden kehittämistarpeista ja -tavoitteista; 2) kuvaus metsien biologisesta monimuotoisuudesta ottaen huomioon metsälain velvoitteet sekä luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla muodostetut suojelalueet ja rajoitetun metsätalouskäytön piirissä olevat alueet; 3) tavoitteet kestävä metsätalouden rahoitusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitetulle toiminnalle; 4) kuvaus metsätalouteen ja metsiin perustuvista elinkeinoista, niiden työllisyysvaikutuksista sekä niiden kehittämistarpeista ja -mahdollisuuksista; 5) arvio ohjelman toteutumisen taloudellisista ja ympäristövaikutuksista sekä muista vaikutuksista. <p>Metsäkeskuksen on oltava ohjelmaa laatiessaan yhteistyössä alueen keskeisten metsätalouden toimijoiden, maakuntien liittojen, ympäristönsuojeluviranomaisten ja muiden ohjelman laatimisen kannalta tarpeellisten tahojen sekä saamelaisien kotiseutualueella saamelaiskäräjien kanssa. Metsähallituksen on osallistuttava ohjelman laatimiseen hallinnassaan olevien maiden osalta (17 §).</p>
Laki metsänhoitoyhdistyksistä (534/1998)	<p>Metsänhoitoyhdistys on metsänomistajien yhteisö, jonka tarkoituksena on edistää jäsentensä harjoittaman metsätalouden kannattavuutta ja heidän metsätaloudelleen asettamiensa muiden tavoitteiden toteutumista, edistää taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävä metsien hoitoa ja käyttöä sekä valvoa jäsentensä etua. Metsänhoitoyhdistyksen tehtävänä on tarjota jäsenilleen metsän omistamiseen ja metsätalouden harjoittamiseen liittyviä palveluja (1 §).</p>

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

<p>Laki julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista (1397/2016)</p>	<p>Lain tavoitteena on tehostaa julkisten varojen käyttöä, edistää laadukkaiden, innovatiivisten ja kestävien hankintojen tekemistä sekä turvata yritysten ja muiden yhteisöjen tasapuoliset mahdollisuudet tarjota tavaroita, palveluja ja rakennusurakoita julkisten hankintojen tarjouskilpailuissa.</p> <p>Hankintayksiköiden on pyrittävä järjestämään hankintatoimintansa siten, että hankintoja voidaan toteuttaa mahdollisimman taloudellisesti, laadukkaasti ja suunnitelmallisesti olemassa olevat kilpailuolosuhteet hyväksi käyttäen ja ympäristö- ja sosiaaliset näkökohdat huomioon ottaen (2 §).</p>
<p>Kestävän metsätalouden määraaikainen rahoituslaki (34/2015)</p>	<p>Lain tarkoituksena on edistää taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävää metsän hoitoa ja käyttöä. Tässä laissa tarkoitettujen tukien tarkoituksena on lisätä metsien kasvua, pitää yllä metsätalouden tieverkkoa, turvata metsien biologista monimuotoisuutta ja edistää metsien sopeutumista ilmastonmuutokseen (1 §).</p> <p>Lain perusteella tukea voidaan myöntää yksityisille metsänomistajille taimikon ja nuoren metsän hoitoon, metsän terveyslannoitukseen, suometsän hoitoon, metsätien tekemiseen ja perusparannukseen, ympäristötukisopimuksiin ja luonnonhoitohankkeisiin.</p>
<p>Laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta (609/1986)</p>	<p>Lain tarkoituksena on estää sukupuoleen perustuva syrjintä ja edistää naisten ja miesten välistä tasa-arvoa sekä tässä tarkoituksessa parantaa naisten asemaa erityisesti työelämässä. Lain tarkoituksena on myös estää sukupuoli-identiteettiin tai sukupuolen ilmaisuun perustuva syrjintä (1 §). Laki edellyttää, että jokaisen työnantajan tulee työelämässä edistää sukupuolten tasa-arvoa tavoitteellisesti ja suunnitelmallisesti (6 §).</p>

* Laki Metsähallituksesta, laki saamelaiskäräjistä, kolttalaki sekä kriteerit 31–32 ottavat huomioon ILO 169:n vaatimuksia.

PEFC FI 1002:2014 -standardi

Luonnos uudeksi PEFC FI -standardin kriteeristöksi

Liite 2. PEFC:n kansainväliset metsänhoidon vaatimukset sisältävä PEFC ST 1003:2018-standardi antaa mahdollisuuden soveltaa kriteeristöä puuviljelmiin PEFC ST 1003:2018 -standardin liitteen 1 mukaisesti. Suomen kansallisen standardin osalta erilliset soveltamisohjeet on katsottu tarpeellisiksi joulupuuviljelmiä koskien. Joulupuuviljelmillä noudatetaan Suomen kansallisen standardin vaatimuksia tässä liitteessä kuvattuja poikkeuksia lukuun ottamatta.

PEFC FI 1002:2014 Metsäsertifoinnin kriteerit	Tulkinta joulupuuviljelmille
<p>Kriteeri 3: Metsänkäyttöilmoituksella osoitetaan hakkuun laillisuus ja selvitetään ympäristönäkökohdat.</p>	<p>Kriteeri 3 ei koske joulupuu- tai leikkohavuviljelmillä tehtäviä hakkuita. Ympäristönäkökohdat selvitetään joulupuuviljelmien suunnittelu – ja perustamisvaiheessa.</p>
<p>Kriteerit 9. Suojelualueiden suojeluarvot turvataan, 10 Arvokkaiden elinympäristöjen ominaispiirteet säilytetään ja 12. Uhanalaisten lajien tunnetut elinpaikat turvataan.</p>	<p>Joulupuu- tai leikkohavuviljelmien perustamisvaiheessa varmistetaan, että alueella ei ole:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 29 §:n mukaisia luontotyyppisiä, jotka luonnonsuojeluviranomainen on luonnonsuojelulain -30 §:n mukaisesti päätöksellään määritellyt ja antanut päätöksen tiedoksi maanomistajalle, - 47 §:n mukaisia erityisesti suojeltavien lajien esiintymispaikkoja, jotka luonnonsuojeluviranomainen on rajannut ja ilmoittanut kohteen omistajalle - 49 §:n ja luonnonsuojeluasetuksen liitteen 5 mukaisia lajien lisääntymis- ja levähdyspaikkoja - Valtakunnallisissa perinnebiotooppien inventoinnissa tunnistettuja valtakunnallisesti ja maakunnallisesti arvokkaita perinnebiotooppeja, joista tieto on annettu maanomistajalle - suojelualueita tai Natura 2000 -alueita
<p>Kriteeri 14: Säästö- ja runkolahopuustoa jätetään metsätalouden toimenpiteissä.</p>	<p>Kriteeri 14 ei koske joulupuu- ja leikkohavuviljelmiä. Ympäristönäkökohtia tarkastellaan laajemmassa mittakaavassa koko metsälössä. Toiminnan ulkopuolelle jäävät,</p>

<p>Kriteeri 15: Metsänuudistamisessa käytetään Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvia puulajeja.</p> <p>Kriteeri 20: Kasvinsuojeluaineita käytetään vastuullisesti</p>	<p>joulupuuviljelmän välittömässä läheisyydessä olevat säästöpuukohteet tunnistetaan joulupuuviljelmän perustamisvaiheessa. Joulupuuviljelmällä tehdyt hoitotoimenpiteet eivät vahingoita säästöpuuryhmiä.</p> <p>Kriteerissä 15 on mainittu, että vaatimus ei koske erityistapauksia, joita ovat muun muassa puisto- ja taajamametsiköiden perustaminen, joulupuiden kasvatus ja havujen tuotanto, maiseman hoidon tai kulttuuriympäristön säilymistä vuoksi istutetut metsiköt ja puut sekä hybridihaavan viljely.</p> <p>Joulupuu- ja leikkohavuviljelmillä voidaan käyttää Tukesin hyväksymiä kasvinsuojeluaineita pintakasvillisuuden torjunnassa ja muiden tuhojen torjunnassa välttämättömissä tapauksissa. Kasvinsuojeluaineita käytetään vastuullisesti ja niiden käytöstä pidetään käyttökirjanpitoa. Kasvinsuojeluaineiden kanssa tekemisissä olevilta henkilöiltä edellytetään laajemman Kasvinsuojelututkinnon voimassaoloa.</p>
---	---